ÎN PAG. A 2-A:

actualitatea pentru tineret

- ÎN DOUĂ CEASURI (reportaj de buzunar).
- INIȚIATIVA ARE CUVÎNTUL.
- Aproape 5 minute cu VIRGIL OGĂȘANU.
- O ÎNTREBARE PE ZI.
- BALUL PRIMĂVERII.
- Vă recomandăm pentru sîmbătă și duminică.

SUMAR

ÎN PAG. A 5-A:

- CONFERINȚELE UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR DIN BUCUREȘTI ȘI TIMIȘOARA

Biblioteca Municipală SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6184 | 8 PAGINI - 30 BANI | SÎMBĂTĂ 5 APRILIE 1969

ANCHETA NOASTRĂ MONDIALĂ

MARI PERSONALITĂȚI ALE LUMII CONTEMPORANE DESPRE

TINERI ȘI TINEREȚE

În toate timpurile au existat oameni ce s-au înscris în conștiința generațiilor lor și au impulsionat, ca atare, elanurile generațiilor tinere prin biografia ori creația lor într-un plan al activității umane.

Unor asemenea oameni iluștri ne-am adresat la începutul anului, cu rugămintea de a ne înfățișa în scris o întîmplare, o situație, o idee, un gînd — în orice caz, un aspect inedit din activitatea și biografia lor, care să pună în lumină modalitățile în care concep, astăzi, responsabilitățile vîrstei tinere, formele și mijloacele de împlinire personală și socială.

La ancheta noastră mondială ne-au răspuns pînă în prezent, în ordinea primirii: DANILO DOLCI, renumit militant social și scriitor, ART BUCHWALD, publicist american, VIRGINIA ZEANI, cîntăreață de operă de renume mondial, YEHUDI MENUHIN, violonist celebru, THOR HEYERDAHL, navigatorul ce a străbătut oceanul pe faimoasa ambarcațiune „Kon Tiki", ALICIA ALONSO, stea a baletului mondial.

Publicăm în pagina a IV-a a ziarului nostru răspunsul trimis de DANILO DOLCI.

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ministrul justiției al Republicii Tunisiene, Mongi Slim

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri după-amiază pe Mongi Slim, ministrul justiției al Republicii Tunisiene, care face o vizită în țara noastră.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, a luat parte Adrian Dimitriu, ministrul justiției.

A fost de față Mahmoud Mamouri, ambasadorul Republicii Tunisiene la București.

(Agerpres)

CARNET DIURN

SCAFANDRUL

GH. TOMOZEI

„Reabilitarea unui haiduc" de Mihai Stoian, carte publicată mai întîi în foileton de către „Scînteia tineretului" și mai apoi de către o editură de tineret, nu e doar o lectură pasionantă, ci o reabilitare — cu superioare mijloace — a unui gen de literatură de factură sociologică, pornind de la cercetarea unor izvoare documentare sigure și refuzîndu-și ficțiunea. Literatură în care se izbutește o totală integrare a cititorului în țesătura intimă a „evenimentelor" cărții, literatură de implicare fiindcă autorul ei îl lasă pe lector să găsească semnificații, să emită judecăți, el rezervîndu-și doar, cu modestie privilegiul de a monta (cinematografic) momente de viață. Stoian e un scafandru. Știe să „coboare" în arhive, în biblioteci, știe să citească în clipe doar pentru noi cheltuite ireversibil. El e cel care are grijă să răstoarne clepsidra.

Citindu-l, m-am gîndit cît de complicat este pentru un om tînăr să se îmbătrînească detectînd cu frenezie urmele, în trecut, ale vieții, ale tinereții. Pe piatra de templu devastat pe care-o

(Continuare în pag. a VII-a)

Răspundem PREZENT la CHEMAREA ȘANTIERELOR

Ecou cu ample rezonanțe

CONSTANTIN OANĂ

prim-secretar al Comitetului județean Prahova al U.T.C.

Există o chemare a șantierelor repetată aproape în fiecare an la început de aprilie, o chemare mereu amplificată după cum totdeauna amplificată este și reluarea producției sociale în țara noastră. În evoluția structurilor social-economice această chemare apare drept unul din semnele distincte ce înfățișează dinamismul și robustețea economiei noastre, căci sporirea an de an a volumului lucrărilor de investiții constituie elementul ce subliniază cu pregnanță vigoarea dezvoltării producției. Am ascultat această chemare și în 1966, ca să nu mergem mai mult înapoi, și-n 1967 și 1968; ecourile sale se răsfring amplu în rîndul tineretului și în primăvara acestui an; în 1969 parcă mai mult decît oricînd, pentru că și volumul activității amintite este mai mare decît în fiecare din anii regenți. Mereu alte contingente ale forței de muncă s-au înrolat în marea armată a constructorilor, în rîndul căreia tînăra generație a ocupat și ocupă o pondere de prim rang. La fel se petrec lucrurile și acum — chiar dacă între timp, în mod firesc și absolut necesar, în activitatea de construcții mijloacele de muncă s-au aflat într-un continuu proces de perfecționare și modernizare, asigurînd o creștere sensibilă a productivității muncii.

Economia județului Prahova nu face excepție de la regulă. Dimpotrivă. La Brazi și Paltinu, la Tătărani sau Valea Călugărească, pe șantierele de construcții de locuințe — prezență marcantă în fiecare din orașele județului — frontul desfășurat al lucrărilor așteaptă influzia de energie a noii forțe de muncă. Și ca în fiecare an, conducerile acestor unități apelează cu aceeași încredere la organizațiile noastre U.T.C. pentru ca prin activitățile ce le sînt specifice să orienteze noi detașamente de tineri spre a îmbrățișa meseriile înscrise în nomenclatorul ramurii construc-

(Continuare în pag. a III-a)

Primul careu pe 15 aprilie

ION POPESCU

prim-secretar al Comitetului județean Constanța al U.T.C.

Azi, mîine, pînă la 15 aprilie, traversăm [illegible] febrile specifice ajunului unei mari premiere. În dimineața zilei de 15 aprilie, la Mangalia, vor sosi primele contingente de tineri, iar în 3 mai la Poarta Albă și Castelu, în solemnitatea primului careu, vor fi înălțate drapelele șantierelor naționale ale tineretului. Pînă atunci, însă, sîntem preocupați de rezolvarea unor probleme deosebit de importante. În primul rînd, cu privire la deschiderea Șantierului național de la tabăra turistică Mangalia. Tabără, e un fel de a spune pentru că în final stațiunea de aici va cuprinde hoteluri cu o capacitate de 30 000 de locuri pe serie, mai mare decît actuala Mamaia.

Gazdă a șantierului național, comitetul [illegible] U.T.C. este preocupat, împreună cu organele [illegible] de rezolvarea multiplelor probleme [illegible] desfășura tinerii activitatea. Șantierul național de la Mangalia va avea, într-un fel, un specific aparte. Șantierul va fi și o școală de calificare pentru sute de tineri. Tocmai acest deziderat a impus o organizare specifică. Astfel, dacă masa, cazarea, activitatea artistică, sportivă, activitatea de organizație, va fi comună, activitatea în producție nu. Tinerii brigadieri nu vor lucra grupați într-un singur lot. Sase baraci, a cîte 40 de locuri și 30 de vagoane-dormitor, a cîte 8 locuri, sînt gata pregătite și îi așteaptă pe tinerii brigadieri. Pe parcurs, adică pînă pe la jumătatea lunii mai vor fi asigurate condiții pentru cazarea tuturora în baraci. Gruparea barăcilor și a vagoanelor-dormitor într-un singur punct va permite desfășurarea în bune condiții a activităților comune, pentru tinerea careurilor.

Ieri dimineață am fost pe șantier și am avut o discuție cu tovarășii ingineri și maiștri, în subordinele cărora vor lucra tinerii, în diverse puncte de lucru și specialități. Conducerea șantierului este

(Continuare în pag. a III-a)

Vom spori rodnicia Bărăganului

GHEORGHE ICHIM

prim-secretar al Comitetului județean Ialomița al U.T.C.

Conștiința firească a aplicării politicii partidului și statului, județul Ialomița cunoaște, în toate sectoarele de activitate, o dezvoltare impetuoasă. La Călărași și Feteștii, continua dezvoltare zonelor industriale [illegible] la Slobozia, după alte patru sau cinci inaugurări de șantiere ale unor importante obiective, luna trecută a fost „tăiată panglica" pe șantierul cel mai important al județului: **Combinatul de îngrășăminte**, cu o capacitate anuală de peste 500 000 tone. Paralel, agricultura cunoaște mari investiții, dirijate îndeosebi către amenajările pentru irigații. După sistemul Jegălia, în toamna [illegible] intrat în exploatare, alte două sisteme — cele de la Călărași — Gălățui și Ștefan cel Mare — Pietroiu, întinse pe circa 70 000 hectare — au fost deschise. La fiecare pas apar vizibil însemnele unor vaste și importante șantiere ce cuprind întregul [illegible] și concentrează munca pe toate planurile, desfășurată de populația Bărăganului, ce se confundă în bună măsură cu județul nostru.

Cei aproape 50 000 de tineri ai județului alătură energia, abnegația și puterea lor de creație uriașului torent de energii declanșat. Dovada cea mai concludentă a acestei participări pe-o cîră însăși prezența lor entuziastă pe aceste șantiere, la școlile ce pregătesc, prin cursuri speciale, pe viitorii meseriași. Pe șantierele Călărași — Gălățui și Ștefan cel Mare — Pietroiu, Comitetul [illegible] U.T.C. a hotărît, în lumina angajamentelor formulate de Conferința [illegible] a U.T.C., organizarea a [illegible]

(Continuare în pag. a III-a)

În lumea invizibilului... (Efectuarea unei analize în laboratorul de citologie a Institutului agronomic din Timișoara)

Foto: O. PLECAN

LINIE ELECTRICĂ PUSĂ SUB TENSIUNE

Constructorii întreprinderii nr. 5 „Electromontaj" din Sibiu au pus sub tensiune linia electrică de 110 kv Slatina—Drăgășani, precum și stația de transformare de 110/20 kv din Drăgășani. S-au creat astfel condiții pentru alimentarea cu energie electrică a fabricii de talpă și încălțăminte din cauciuc, aflată în construcție în acest oraș.

O linie electrică de aceeași tensiune a fost dată în funcțiune și în județul Dolj. Ea face legătura între orașul Băilești și localitatea Basarabi, unde s-a construit și o stație de transformare, ce va deservi sistemul de irigații care în curînd va fi dat în funcțiune.

(Agerpres)

CARE ESTE IDEALUL DV. ÎN VIAȚĂ?

COSTEL PRICA
tehnician veterinar, Dolj

MARIA SIGHEARTĂU
planificatoare, Baia Mare

VASILE MIHAI
elev, Ploiești

RODICA BODEA
medic, Cluj

NICU BERCEA
inginer, Roșiori

● Cinci tineri își spun părerea: ce înseamnă a avea un ideal în viață? ● 27 de ani – o vîrstă la care încă n-ai meditat pentru ce trăiești? ● Răul este în dumneavoastră, domnișoară! ● Un sfat pentru un supervorbăreț ● ...Și un răspuns pentru un pesimist ● Există idealuri „mici" și idealuri „mari"?

O SUPREMĂ ASPIRAȚIE

Iată-ne, așadar, în momentul în care deschidem plicurile sosite ca răspuns la ancheta despre idealurile pe care și le-au propus tinerii în viață. Săvîrșim actul cunoașterii cu mărturisită emoție, căci — ne dăm seama — în mapele albe ori albastre pe care sînt aplicate niște timbre și cîteva ștampile consemnînd traiectorii spațiale, se află nu numai niște chipuri ce se recomandă prin intermediul fotografiilor, dar și visurile acelora care ne scriu, aspirațiile lor cele mai mari. „Dacă am un ideal? Firește că am!", scriu foarte mulți, iar după părerea unora, ca tovarășul Ioan Țicovan, din Satu Mare, „nici nu pot exista tineri fără un ideal în viață". Părere împărtășită de către foarte mulți, majoritatea dintre adepții acestei opinii înțelegînd prin aceasta că aproape toți tinerii doresc să facă ceva în viață, aspiră spre ceva, au un program. Opinie cu care, la rîndul nostru, în principiu sîntem de acord. Numai că, se pune întrebarea, (și majoritatea o presimt): spre ce aspirăm fiecare? Ce dorim, de fapt? O tînără, Maria Sigheartău, din Baia Mare, al cărei portret poate fi văzut între fotografiile de mai sus, ne mărturisește că „are un scop, un țel" pe care caută să-l realizeze dar dacă ceea ce și-a propus se ridică într-adevăr la valoarea unui ideal — asta, spune ea, „nu mai știu, fiindcă, vă spun cu sinceritate, pînă acum nu m-am gîndit dacă mi-am format sau mi-am ales un ideal în viață". Ca și alții, tînăra din Baia Mare mulțumește anchetei noastre pentru că a determinat-o să reflecteze la o problemă atît de importantă, fundamentală pentru viața sa și celor alături de care trăiește. Iar odată cu dînsa, elevul Emil Făgărășeanu, din Reghin, confirmă o constatare a noastră din articolul precedent pe aceeași temă, scriindu-ne: „în școală nu prea se discută, (aș putea zice deloc) la orele de dirigenție probleme de acest gen, și atunci fiecare, cînd se află în situația de a medita sau de a da răspunsuri la asemenea întrebări ajunge la concluzii sau formulări hazardate, eronate sau numai imprecise".

Obiectul anchetei pe care am întreprins-o a fost, astfel încă odată definit: să medităm la ceea ce sîntem noi înșine; să învățăm; să ne comparăm cu alții, mai buni decît noi; să tragem concluzii pentru viitorul nostru.

În fond, cine sîntem? Ce vrem în viață? Pentru ce trăim?

Am spicuit din scrisorile care continuă să sosească cîteva opinii aparținînd tinerilor ale căror portrete sînt reproduse mai sus, selecția propunîndu-și să dea răspuns la întrebarea: ce înseamnă a avea un ideal?

CITIȚI scrisorile lor și sugestiile noastre IN PAGINA A VI-A.

EUGEN FLORESCU

ÎN PAG. A 6-A:

- De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

- *Satiră și umor*

AMBIGUITATE ȘI CONTINUITATE ÎN ACTUL CRITIC

SILVIAN IOSIFESCU

OPINII

Reapariția stăruitoare a termenului de ambiguitate în estetica și critica literară contemporană se datorește, fără îndoială, și unei anumite mode culturale. E o problemă de sociologie literară. Ea nu poate masca faptul că accentul pus pe ambiguitate în ultimele decenii — în special pe ambiguitatea poeziei — reprezintă un stadiu mai evoluat în gîndirea critică.

S-ar putea căuta diferite direcții care converg în acest sens. Istoria literară constată variabilitatea interpretărilor, variabilitate ce poate deveni un util antidot împotriva sistemelor normative rigide. Istoria variațiilor gustului și aprecierilor estetice a fost refăcută de multe ori. Să menționăm doar expunerea strălucitoare a lui Gaetan Picon în „L'ecrivain et son ombre". Curentele din estetica zilelor noastre, care pun accentul pe diferitele modalități de contact cu scrierea literară, (astfel, concepția lui I. A. Richards) insistă și ele asupra ambiguității în interpretare.

Conceptul de ambiguitate s-a impus ca o condiție interioară a operei literare. Evoluția poeziei de la Mallarme încoace cunoaște multe variațiuni pe tema factorului indirect, al sugeratului și al polivalentului. Pe plan teoretic și pe plan critic, analizele lui William Empson („Seven Types of Ambiguity"), ca și sensul în care stilistica discută valorile expresive ale limbajului constată acest caracter esențial al comunicării literare. Sînt licite, sînt pretinse chiar, nuanțe diferite de interpretare. Analiza structurilor — folosim aici termenul în sensul lui larg, arhitectonic — evoluează în aceeași direcție. În această accepție, ambiguitatea e sinonimă cu bogăția și cu polifonia. Numai operele mediocre au un singur sunet. Mihail Ralea a subliniat acum cîteva decenii capacitatea operei de a depăși intențiile autorului: „O operă e întotdeauna mult mai bogată decît crede sau vrea creatorul ei. Ea cuprinde fără voia lui posibilități de asociații, de sugestii, excitări mentale, altele și mult mai multe decît acelea pe care le-a indicat el. Ea are afinități care se leagă pe deasupra voinței inițiale a creatorului: semnificări ascunse pe care nici nu le bănuiește".

Concepînd opera de artă ca pe o individualitate semnificativă, ca pe o sinteză a obiectivului cu subiectivul, a variabilului cu durabilului, estetica marxistă reliefează multiplicitatea aspectelor posibile și deci, multiplicitatea interpretărilor. Accentuează punctul de vedere istoric fără a accepta relativismul.

Trebuie constatat că frecvența ideii de ambiguitate în peisajul estetic și critic contemporan e un fenomen cu sensuri contrarii. S-a petrecut o schimbare de semn algebric care a transformat în scepticism — afirmat sau implicit — accentul pus pe structurile polivalente.

Trasformarea poate fi pusă în legătură cu o tendință destul de caracteristică pentru o bună parte din estetica și din critica literară contemporană. Roland Barthes a avut ideea fericită de a aplica literaturii conceptul

(Continuare în pag a IV-a)

actualitatea

Reportaj de BUZUNAR

ÎN DOUĂ CEASURI

Cei mai mulţi dintre noi reţin identitatea Cernavodei de la lecţia de geografie şi numai pentru că în acest loc marele inginer Saligny a avut inspiraţia de a construi podul peste Dunăre, monument de beton armat, dantelat în fier, care de altfel îi şi poartă numele. Toată lumea trece spre mare, spre litoral, spre Dobrogea, spre Deltă...

Habar n-aveţi, oameni buni, pe lîngă ce mină de aur turistică treceţi!

Cu ce să încep?

Cernavoda este un orăşel cu 13 000 de locuitori, deosebit de gospodari. Casele, ridicate pe pantele unor dealuri, ce amintesc de străbunii Hercinici, aliniate în străzi pavate cu bolovani ca la munte şi adumbrite de felurite specii arboricești, dau aşezării o anume originalitate.

Peste vară, cînd e anotimpul florilor, omul, dacă nu are spaţiu în curte pentru a planta o regină a nopţii, o margaretă sau un trandafir, iese în stradă şi cultivă flori în faţa casei, în minipatratul rezervat sub tulpina pomilor.

Cînd ajungi în vîrful dealurilor, panorama deschisă este o adevărată antologie turistică: Dunărea, podul, vapoarele, oraşul.

Apoi fluviul, bătrînul Istru. Se poate lua oricînd o barcă, o şalupă şi din bazinul portuar se iese pe Dunăre. Prima tentaţie la stînga, în sus, pe sub pod. Urme de obuze, schije, de luptă... Întotdeauna m-am întrebat cum de-a rămas întreg acest pod în timpul războiului? ! A intrat în legenda Cernavodei fapta a patru militari care au oprit şi dejucat planul unei flotile fasciste de vreo 40 vase fluviale, ce intenţionau a arunca în aer legătura dintre Dobrogea şi ţară.

Pînă şi cultura turistului ar avea de profitat. Întîi, fiindcă Cernavoda este anticul Axiopolis. Un îndrăzneţ arheolog contemporan afirmă că milenara cetate, în punctul Hinog, ascunde un monument [illegible] ar pune în umbră A[illegible]. Apoi, tot la Cernavodă, leagăn de mărturii preistorice, a fost descoperit faimosul gînditor din cultura Hamangia. Iar dincolo de 20 km, străjuiesc şi astăzi, impresionant de bine conservate, zidurile castrului roman Capidava, ruine pentru a căror înţelegere de secrete istoricii fac multă risipă de energie.

Dacă vă plimbă mai departe, ajungem la Hîrşova — şi pe acolo trecem toţi cu maşinile peste bac, deşi nu mai e nevoie să continui. Şi toate acestea sînt la distanţă de numai două ceasuri de drum cu acceleratul, pornind din Bucureşti. Există pentru turişti un hotel de descindere, şi nu foarte rău, păduri cu vînat, lacuri ca Tibrinul pentru pescuit şi imediat unei geografii insuficient cunoscute.

BORIS DUNĂREANU

VIZITELE ÎNTRE CENACLURILE literare ale elevilor din diferite oraşe şi cei ai elevilor din Capitală au devenit tradiţionale. În vacanţa de iarnă, cenaclul „Săgetătorul" de pe lîngă „Elev-Clubul" bucureştean a fost oaspetele elevilor din Timişoara. În această vacanţă, acelaşi cenaclu a primit vizita „confraţilor" ieşeni. În prima zi tinerii creatori din Iaşi au participat la o şedinţă de cenaclu în cadrul

Oaspeţi ai cenaclului „SĂGETĂTORUL"

căreia gazdele le-au oferit numărul 2 al culegerii de versuri „Săgetătorul" iar oaspeţii au adus mesajul cenaclului lor condensat în culegerea „De spus...", aflată la primul număr de apariţie.

Oaspeţii au citit din creaţiile lor versuri, proză, epigrame. Svetlana Nedelcu, Vasile Mihăescu, Doina Ignea, Valeriu Condurache au citit poezie, iar Gheorghe Ungureanu — epigrame. O parte din aceste nume au început să fie cunoscute din paginile „Iaşului literar" şi ale „Cronicii". Cu oaspeţii au „dialogat" membrii cenaclului „Săgetătorul". Au citit versuri Ioana Crăciunescu, Doina Uricaru, Ghiţă Bogdan, Tiberiu Mihai, Gabriela Nicolau. În încheierea şedinţei, cenaclul „Săgetătorul" a decernat ecusonul de membru al cenaclului unui număr de 5 elevi ieşeni.

G. CHELARU

• UZINA CHIMICĂ din Turda a asimilat un nou produs — clorură de benzil, utilizată în industria maselor plastice. Această substanţă, adăugată la policlorura de vinil, îi asigură proprietăţi deosebite, printre care un grad înalt de flexibilitate. Primele cantităţi livrate fabricii de produse chimice „Solventul" din Timişoara au corespuns întrutotul cerinţelor tehnologiei.

Pădurea Carpaţilor şi-a coborît podoabele şi la Muzeul „Olteniei" din Craiova

Foto: FL. ROŞOGA

Aproape 5 minute cu VIRGIL OGĂŞANU

— Aţi debutat de curînd în film. Cui datoraţi această nouă experienţă?

— Debutul meu cinematografic se datorează — de fapt — debutului lui Andrei Blaier în regia de teatru. Este vorba de piesa „Priveşte înapoi cu mînie", unde interpretam rolul lui Cliff. Aici am fost descoperit ca posibil actor de film... A urmat „Apoi s-a născut legenda". Concomitent am început filmările în „Răutăciosul adolescent". O vară întreagă m-am dedicat cinematografului, făcînd naveta între Porţile de Fier şi Buftea.

— Credeţi în autoritatea criticii noastre cinematografice?

— Critica cinematografică mi s-a părut întotdeauna puţin ostilă producţiilor româneşti. Una dintre explicaţii ar fi după mine faptul că toţi cronicarii cinematografici văd la A.C.I.N. foarte multe filme străine. De aici şi o uşoară atitudine de snobism. Nici nu apare bine un film românesc şi mulţi dintre ei ar putea scrie o cronică — fără să-l vadă chiar — o cronică, bineînţeles negativă. Nu-mi plac ideile preconcepute!

Este cunoscută deficienţa cinematografiei noastre — dar mi se pare totuşi că sînt multe lucruri de apărat aici. M-a izbit întotdeauna lipsa încercării de a nuanţa a criticii. Dacă un actor nu e bun — de ce nu e bun?

În ce priveşte filmul „Răutăciosul adolescent", o parte a criticii a votat contra, o alta pentru. Nici una dintre cronici nu a realizat însă o analiză profundă, eventual o confruntare mai atentă, mai adevărată cu alte producţii cinematografice româneşti sau chiar străine.

Personal am mai multă încredere în critica publicului.

— Vi se pare deci mai realizat filmul „Răutăciosul adolescent" în comparaţie cu producţiile cinematografice româneşti de pînă acum?

— Filmul a demonstrat — cred eu — că dacă există o exigenţă mai mare în ce priveşte calitatea scenariilor, o preocupare mai atentă în ce priveşte adecvarea actorului la rolul pe care-l are de interpretat, s-ar putea realiza filme mai bune. În scenariul lui Breban lucrurile sînt duse pînă la capăt — sînt rotunde; mi se pare că aceasta marchează un început.

— Totuşi adevărata dv. pasiune rămîne...

— Teatrul. Din teatru poţi veni cu experienţă actoricească pentru film — invers nu se prea întîmplă. După cele 2 roluri de film, am avut o senzaţie neplăcută — de golire. Am fugit la teatru. E drept, după ce lucrezi la un film ai posibilitatea să te analizezi cît se poate de obiectiv. Regretul însă că nu mai poţi schimba nimic e adesea copleşitor. Faptul că în final regizorul şlefuieşte totul, că tu nu mai contezi, nu mai contribui cu nimic la reuşita filmului, te lipseşte de multe satisfacţii.

— Perspective...

— Am dat cîteva probe pentru o coproducţie româno-maghiară — un film despre Gh. Doja, în care voi avea un rol mare şi important — rolul Diaconului. În teatru voi fi distribuit în „O scrisoare pierdută" şi probabil în „Revizorul". Sînt hotărît ca în măsura în care mi se oferă nişte roluri, să le triez foarte bine. Trăim atît de repede încît am senzaţia că nu există timp şi pentru lucruri proaste. Visez să lucrez într-un teatru condus de Marin Sorescu.

SABINA CARAUŞU

DUMINICĂ LA ORA 8

Premiere pe şantierele muncii patriotice

Duminică dimineaţa se vor deschide oficial şantierele tineretului de muncă patriotică. Peste 500 de tineri din SECTORUL II se vor întîlni pe terenul „Club Glucoza" şi pe şoseaua Afumaţi (în dreptul „Fabricii de ţevi sudate"). Alţi 1 500 din SECTORUL IV vor lucra la toaleta de primăvară a parcului Balta Albă şi a bulevardelor Leontin Sălăjan şi Baba Novac. Cei din SECTORUL VII vor amenaja parcul din jurul Casei de cultură Grozăveşti, vor lucra la curăţirea taluzurilor Dîmboviţei şi în parcul Giuleşti, în timp ce alţi 200 de tineri din SECTORUL VIII vor pregăti pentru primăvară parcul „România muncitoare".

ŞT. GĂNESCU

INIŢIATIVA ARE CUVÎNTUL

• CLUBUL DEZBATERILOR POLITICE

Din iniţiativa comitetului U.T.C. la facultatea de filologie a Universităţii clujene a luat fiinţă recent clubul dezbaterilor politice. Această formă de aprofundare a cunoaşterii problemelor de politică şi-a propus să răspundă interesului larg manifestat de un număr mare de studenţi faţă de iniţiativele pe plan intern şi internaţional ale partidului şi statului nostru. Dezbaterea unor aspecte politice de larg interes va avea loc de două ori pe lună. Principalele teme au fost stabilite în şedinţa de constituire a clubului. Pentru a susţine interesul faţă de temele alese, precum şi pentru a asigura o competenţă deosebită discuţiilor, printre invitaţii studenţilor se vor număra cadre didactice universitare de la catedrele de ştiinţe sociale, comentatori de politică externă, personalităţi ale vieţii politice etc.

Un asemenea club, menit să adîncească şi să amplifice orizontul politic al studenţilor mai funcţionează în centrul universitar Cluj la facultatea de drept, istorie şi filozofie.

IOAN RUS

Cadran ŞTIINŢIFIC

O revoluţie în tehnica emisiunilor de radio şi televiziune?

Emiţătoarele cu microcristale, prezentate pentru prima oară la o recentă expoziţie de aparate electronice organizată la Paris, prezintă proprietăţi cu totul deosebite. Ele folosesc aşa-numitul „efect Gunn", un fenomen descoperit în anul 1963 de fizicianul britanic J. B. Gunn, şi care constă în aceea că cristale simple ale semiconductorului de arsen-galiu, sub o tensiune electrică uniformă, emit un curent alternativ de înaltă frecvenţă. Această frecvenţă creşte cu cît cristalul este mai mic. Un cristal avînd o grosime de 100 microni, care abia poate fi văzut cu ochiul liber, produce un miliard de oscilaţii pe secundă, iar unul de 10 microni — chiar 10 miliarde. Aceste cristale, afirmă oamenii de ştiinţă, sînt capabile să producă într-un viitor relativ apropiat o adevărată revoluţie în tehnica emisiunilor de radio şau televiziune.

VREŢI SĂ FACEŢI CUNOŞTINŢĂ?

MĂRCULESCU ION, 23 ani, inginer, str. Mînzu nr. 4 Craiova (artă, sport, ştiinţă).

GURA AURELIA, 20 ani, [illegible], str. [illegible] 26 Lugoj, judeţul Timiş (muzică, cinema).

ENĂCHESCU VICTOR, 23 ani, tehnician arhitect, Bd. Păcii 144–146 bloc 24, ap. 34 Bucureşti 16 (ilustrate, arhitectură, cinema).

MARIANA OCHERU, 19 ani, asistentă medicală, str. Dragoş Vodă nr. 8 Vaslui (ilustrate, diverse).

ADUMITROAIEI VALENTINA, 21 ani, soră medicală, str. [illegible] nr. 2 Vaslui (ilustrate, cinema).

FELNECAN IOAN, 23 ani, electrician, Postul electric al Reviziei Vagoane C.F.R. Arad (diverse).

ELISABETA CIOCARU, 19 ani, contabilă, str. Naţională 7, comuna [illegible], judeţul Iaşi (ilustrate).

REGHINA DRĂGAN, 20 ani, învăţătoare, Comuna [illegible], nr. 138 judeţul Cluj (ilustrate, cinema, muzică uşoară).

GIGI COSTANDI, 24 ani, tehnician auto, Comuna Cărbuneşti, jud. Prahova (diverse).

GEORGESCU ADELA, 22 ani, farmacistă, Agenţia [illegible], Comuna [illegible], judeţul Vîlcea (ilustrate).

VRĂJITORU RADU, 21 ani, student, Calea Bucureşti, bloc C1, sc. 3 ap. 18 Craiova, jud. Dolj (probleme economice, ilustrate).

CATRINA MARGARETA, 19 ani, [illegible] laborant, str. Traian 122 Tr. Severin, jud. Mehedinţi (diverse, ilustrate).

O ÎNTREBARE PE ZI

De ce nu şi un Dicţionar filozofic şi sociologic pentru tineret?

Recent a apărut „Micul dicţionar filozofic". Tratarea unor noţiuni, gînditori, curente etc. este deosebit de bine făcută. Desigur extinderea acestei tratări nu putea fi prea mare. Pentru elevii din licee care sînt preocupaţi nu numai strict didactic de filozofie şi sociologie folosirea unui dicţionar ca cel amintit e într-un fel îngreunătoare. De aceea, nu înţelegem de ce Editura tineretului nu consideră firească elaborarea unui dicţionar filozofic şi sociologic pentru tineret, în care s-ar lămuri aportul unor filozofi şi sociologi români în problemele filozofiei de care elevii se ocupă.

Aşteptăm acest impuls.

M. V. MOCANU

BALUL PRIMĂVERII

Iarna nu poate rezista asalturilor anotimpului. La Lugoj ea a fost anticipată prin tradiţionalul Bal al primăverii la care au participat peste 200 de tineri din întreprinderile şi instituţiile municipiului. Balul, ne dă amănunte Alexandru Mangu, a fost agrementat cu o paradă a modei, muzică, dans, veselie şi în fine o regină a balului — desemnată în persoana tinerei Dorina Fişteag.

Primăvara a „forţat" parazile modei să înceapă cu întîrziere. Dar, o dată începute...

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

RĂUTĂCIOSUL ADOLESCENT rulează la Favorit (orele 10; spectacol festiv — restul săptămînii cinematograful va rula cu următoarele ore: 10; 12,45; 17; 19,45). Republica (orele 9; [illegible]; 16,15; 18,45; 21,15). [illegible] MESERIEI rulează la Luceafărul (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45). Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). PE PLAJELE LUMII rulează la Bucureşti (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). LA EST DE EDEN rulează la Victoria (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Melodia (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45); Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). OAMENI ÎMPIETRIŢI rulează la Central (orele 13; 18,15). UN BĂRBAT ŞI O FEMEIE (orele 10; 14,15; [illegible]). PE TEREN PROPRIU rulează la Lumina (orele 9,30–[illegible] în continuare; 18,45; 21,00). MICUL FUGAR rulează la Doina (orele 9; 11; 13). PIANELE MECANICE (orele 16; 18,15; 20,30). DRUMURI rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30). TOTUL PENTRU RÎS rulează la Timpuri Noi (orele 9–21). TATA DE FAMILIE rulează la Feroviar (orele 9 – 12,15 în continuare; 14,30; 16,45; 19; 21,15); Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). PAŞA rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Miorița (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). FREDY, LOVEŞTE TU ÎNTÎI rulează la Înfrăţirea (orele 15,15; 17,45; 20). BECKET rulează la Buzeşti (orele 15,30; 19). BUNĂ ZIUA CONTESĂ rulează la Dacia (orele 8,30–15,30 în continuare; 18; 20,30). UN OM PENTRU ETERNITATE rulează la Bucegi (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30). MARELE ŞARPE rulează la Unirea (orele 15; 17); HAMLET (orele 19). COLUMNA rulează la Lira (orele 15,30; 19). ROLLS-ROYCE-UL GALBEN rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20); Tomis (orele 9 — 15,45 în continuare; 18,15; 20,30). UN DELICT APROAPE PERFECT rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30). RIO BRAVO rulează la Giuleşti (orele 15,30; 19); Volga (orele 9,30 — 17 în continuare; 20,30). ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18); REPUBLICA SKID (orele 20,30). EXPRESUL COLONELULUI VON RYAN rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15); Vitan (orele 15,30; 18). PENTRU ÎNCĂ PUŢINI DOLARI rulează la Floreasca (orele 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Arta (orele 9,15—13,30 în continuare; 16; 18,15; 20,30). JUDOKA AGENT SECRET rulează la Viitorul (orele 15,30; 18). ULTIMA NOAPTE A COPILĂRIEI (orele 20,30). FELDMAREŞALA rulează la Moşilor (orele 15,30; 18). ACUZATUL (orele 20,30). PROFESIONIŞTII rulează la Popular (orele 15,30 – 18). PRIMA ZI DE LIBERTATE (ora 20,30). PENSIUNE PENTRU HOLTEI rulează la Munca (orele 16; 18). GUSTUL MIERII (ora 20). OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY WALACE rulează la Flacăra (orele 18; 20,30). PAGINI DIN KUMEROW (orele 15,30). OPERAŢIUNEA SAN GENNARO rulează la Rahova (orele 15,30; 18). FIDELITATE (orele 20,30). PIANELE MECANICE rulează la Progresul (orele 15,30; 18). MAGAZINUL DE PE STRADA MARE (ora 20,30). PRINŢESA rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,15). APOI S-A NĂSCUT LEGENDA rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

teatre

SÎMBĂTĂ, 5 APRILIE 1969

Opera Română: POVESTIRILE LUI HOFFMANN — ora 19,30; Teatrul de Operetă: VOIEVODUL ŢIGANILOR — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia): ENIGMA OTILIEI — ora 19,30; (sala Studio): TRAVESTI — ora 16; JOCUL ADEVĂRULUI — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): MOARTEA LUI DANTON — ora 20; (sala Studio): SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU — ora 20; Teatrul de Comedie: NIC-NIC — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd. Magheru): LA CIORBA DE POTROACE — ora 19,30; (sala Studio): FEDRA — orele 16 şi 20; Teatrul Giuleşti: MARTORII SE SUPRIMĂ — ora 19,30; Teatrul „B. Delavrancea": MUŞTELE — ora 20; Teatrul Evreiesc de Stat: ÎNŢELEPŢII DIN HELEM — ora 20; Teatrul „I. Creangă": POVESTE NETERMINATĂ — ora 16; NĂZDRĂVĂNIILE LUI PĂCALĂ — ora 16; Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale": MULT ZGOMOT PENTRU NIMIC — ora 19,30; Teatrul „Ţăndărică" (Calea Victoriei): PAPUCIADA — ora 16; Teatrul satiric-muzical „C. Tănase (sala Savoy): CAFEAUA CU LAPTE DE ADIO — ora 19,30; (sala din Calea Victoriei): FEMEI, FEMEI, FEMEI — ora 19,30: Ansamblul artistic al U.G.S.: SELECŢIUNI '68 — ora 20: Circul de stat: CIRCUL „ORION" (R. P. Bulgaria) — ora 19,30.

DUMINICĂ, 6 APRILIE 1969

Opera Română: „BĂRBIERUL DIN SEVILLA", ora 11, „BORIS GODUNOV", ora 19,30; Teatrul de Operetă: „LOGODNICUL DIN LUNĂ", ora 10,30 şi 19,30; Sala Palatului: „MY FAIR LADY", ora 19,30 şi 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale": (Sala Comedia): „HEIDELBERGUL DE ALTĂDATĂ", ora 10, „IDIOTUL", ora 19,30, „TOPAZE", ora 15; (Sala Studio): „TRAVESTI", ora 15; „JOCUL ADEVĂRULUI", ora 19,30; „O FEMEIE CU BANI", ora 10; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): „VICTIMELE DATORIEI", ora 10,30 şi 15; „MOARTEA LUI DANTON", ora 20; (Sala Studio): „PHOTO FINISH", ora 15; „SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU", ora 20, „COMEDIE PE ÎNTUNERIC", ora 10,30; Teatrul de Comedie: „NIC-NIC", ora 10,30 şi 20; Teatrul Mic: „OFIŢERUL RECRUTOR", ora 10; „BALTAGUL", ora 15; „TANGO", ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd. Magheru): „CÎND LUNA E ALBASTRĂ", ora 10; „FRUMOASĂ DUMINICĂ DE SEPTEMBRIE", ora 15,30; (Sala Studio): „FEMEI SINCERE", ora 10; „ANONIMUL", ora 20, „VIZIUNI FLAMANDE", ora 10,30; Teatrul Giuleşti: „VISUL UNEI NOPŢI DE IARNĂ", ora 19,30; „MEŞTERUL MANOLE", ora 10; „CURSA DE ŞOARECI", ora 15; Teatrul „Barbu Delavrancea": „KATHLEEN", ora 20; Teatrul Evreiesc de Stat: „DIBUK", ora 20; „ÎNTÎLNIRE PE CULMI", ora 11; Teatrul „I. Creangă": „POVESTE NETERMINATĂ", ora 10; „EGMONT", ora 18,30; Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale": „CIOCÎRLIA", ora 19,30; Teatrul Ţăndărică (Calea Victoriei): „PAPUCIADA", ora 11; (Sala str. Academiei): „PUNGUŢA CU DOI BANI", ora 11; Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase" (Sala Savoy): „CAFEAUA CU LAPTE DE ADIO", ora 19,30, (Sala Calea Victoriei): „FEMEI, FEMEI, FEMEI", ora 19,30; Ansamblul artistic al U.G.S. „SELECŢIUNI '68", ora 20; Circul de Stat: „CIRCUL „ORION" (R. P. Bulgaria), ora 16 şi 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ 5 APRILIE 1969

PROGRAMUL I

• 17,30 — Campionatele internaţionale de nataţie ale României. Transmisiune de la Cluj • 18,30 — Pentru şcolari. „Să ne cunoaştem patria". „Lecţii scrise de strămoşi". Transmisiune de la Muzeul de istorie din Cluj • 19,00 — Telejurnalul de seară • 19,40 — Primăverile Aradului — reportaj filmat de Anca Arion • 20,00 — Tele-enciclopedia. În cuprins: • Portret cinematografic: Claude Lelouch. • Matterhorn. • Lacorbilia. • Marea (XVI): Perle şi diamante • 21,00 — Romanţe pentru mai tîrziu. Îşi dau concursul: Lizeta Kirculescu şi Emil Constantiniu • 21,15 — Film serial: „Bonanza" • 22,05 — Un invitat pe săptămînă: Margareta Pîslaru • 22,25 — Madrigal. Cîntecele Renaşterii. Film de Mirel Ilieşu • 22,35 — Parada vedetelor: Herve Villard • 23,00 — Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

• 20,00 — Telex TV. • 20,05 — Parada formaţiilor de muzică uşoară. Formaţia „Choralis" — Constanţa • 20,20 — Căpitanul Kloss — film serial, producţie a studiourilor poloneze • 21,15 — Revista revistelor • 21,35 — Recital de sîmbătă seara. Studenţi străini la Conservatorul din Bucureşti, 22,15 — Agenda artistică.

DUMINICĂ, 6 APRILIE 1969

PROGRAMUL I

• 8,40 Pentru copii şi şcolari. Film artistic: „Dirijabilul furat" după Jules Verne • 10,05 Filmul serial: „Belle şi Sebastian" (II). „Refugiul Marelui Baou" • 10,30 Ora satului • 12,00 De strajă patriei • 12,30 Concert simfonic. Selecţiuni din concertele susţinute de Yehudi Menuhin şi „Menuhin Festival Orchestra" • 16,15 Duminică sportivă. Fotbal: Universitatea Cluj — Steaua. Transmisiune de la Cluj • 18,30 Caleidoscop muzical în imagini • 19,00 Telejurnalul de seară • 19,15 „Doină zic, jocul mi-e drag", selecţiuni din spectacolul orchestrei „Doina Banatului" din Caransebeş • 19,45 Desene animate • 20,00 Film cu trei stele: „Ultimul apus de soare". În rolul principal — cunoscutul actor Kirk Douglas (premieră pe ţară) • 21,40 „Un dans, o melodie". Emisiune muzical-coregrafică cu Anca Agemolu, Aurelian Andreescu, Mariana Bădoiu, fraţii Mentzel. Dansează Doina şi Cornel Patrichi • 22,10 Telesport • 22,30 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

• 20,00 Telex TV • 20,05 Seară de teatru: „Moartea unui artist" de Horia Lovinescu • 22,00 Capodopere ale muzicii universale. Prezintă şi dirijează Alexandru Şumski.

CASE DE CULTURĂ STUDENŢEŞTI

BUCUREŞTI • Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" prezintă spectacolul cu piesa „Regina de Navara", de Eugen Scribe (Sala Mare, sîmbătă, ora 20,30). • Filme pe 16 mm. (Sala Mare, duminică, ora 20,30). • „Vogue": Jacques Brel. Prezintă Radu Rupea. Solişti: Sergiu Cioiu, Vera Micznic şi Bob Paraschivescu; „Un cocoş fălos" — fabule. Interpretează: Anca Pandrea, Gelu Colceag, Florin Zamfirescu, Andy Ştefănescu, Lucian Muscurel şi Emil Belciun — regia Adriana Piteşteanu (Student Club, sîmbătă, ora 20). • Audiţii muzicale; Teatru de cafenea: „Lume, lume..." — spectacol „Caragiale", în regia lui Bissy Roman şi Adriana Piteşteanu (Student-Club, duminică, ora 20).

IAŞI • Spectacol de teatru cu „Cine l-a ucis pe Carol al VI-lea?" — prezintă formaţia de teatru a Institutului politehnic (Sala de spectacole, duminică, ora 20). • Program de varietăţi (Student-Club-Bar, duminică, ora 20).

TIMIŞOARA • „Ziua Institutului politehnic": Simpozionul „Organizarea ştiinţifică a producţiei"; Program artistic susţinut de formaţiile Politehnicii (Sala de spectacole, duminică, ora 20).

LA CLUBURILE TINERETULUI DIN BUCUREŞTI

SÎMBĂTĂ, 5 APRILIE 1969

Ateneul tineretului (sectorul I): Seară cultural-distractivă cu formaţia „Entuziaştii"; concurs cu tema: „Pictura lui Octav Băncilă" (orele 18—23).

Universal-Club (sectorul III): „Tot despre fotbal" — seară distractivă cu orchestra Florea Mihai (ora 18).

Tehnic-Club (sectorul V): „Fruntaşii noştri" — spectacol muzical-coregrafic dat în cinstea fruntaşilor în producţie de la Combinatul de cauciuc Jilava (ora 17); Balul săptămînii. Program muzical susţinut de orchestra „Tinereţea" cu Anca Agemolu (ora 18).

DUMINICĂ, 6 APRILIE 1969

Ateneul tineretului (sectorul I): După-amiază distractivă pentru tineret (orele 11—22).

Tehnic-Club (sectorul V): Matineu duminical; concurs fulger pe tema cuceririi Cosmosului (ora 17).

Modern-Club (sectorul VIII): Matineu dansant pentru tineret. Invitatul serii: George Bunea; Concursul debuturi (ora 16).

Clubul elevilor: Ritmurile muzicii uşoare cu Luigi Ionescu.

AZI în librării

EDITURA TINERETULUI

Fr. Rabelais: „Gargantua — Pantagruel", lei 32.

V. Maiakovski: „De vorbă cu tinerii", lei 7,75.

V. Eftimiu: „Omul de piatră", lei 15.

EDITURA PENTRU LITERATURĂ

Ion Minulescu: „Versuri", lei 13.

Leonid Dimov: „Carte de vise", lei 7,25.

Dumitru M. Ion: „Vînătorile", lei 7,50.

Maia Belciu: „A XI-a poruncă", lei 6,50.

V. Văduva: „Roagă-te pentru mine", lei 3.

Ion Marin Iovescu: „Nuntă cu bucluc", lei 11.

EDITURA PENTRU LITERATURĂ UNIVERSALĂ

Lucian Blaga: „Trilogia culturii", lei 17.

Jean-Paul Sartre „Teatru", lei 20.

EDITURA ŞTIINŢIFICĂ

*** — „Reflecţii şi maxime", lei 16,50.

Roşca şi colectiv: „Psihologia şi viaţa", lei 13.

Ana Balaci: „Mic dicţionar mitologic greco-român", ed. a II-a, lei 12.

vă recomandăm pentru SÎMBĂTĂ şi DUMINICĂ

• O CARTE

Marguerite Duras: „STAVILAR LA PACIFIC".

Rememorîndu-şi copilăria, petrecută undeva pe ţărmul neospitalier al Indochinei, cunoscuta scriitoare franceză găseşte accente dramatice pentru reconstituirea vieţii unei familii de agricultori aflată în permanentă luptă cu sărăcia şi intemperiile naturii.

Plină de umanitate şi poezie cartea face parte din categoria acelor lucrări al căror univers se uită greu, ei rămînînd întipărit pentru multă vreme în memorie.

• UN SPECTACOL

„O CASĂ ONORABILĂ" de Horia Lovinescu (la Teatrul „C. I. Nottara")

Farsa poliţistă a lui Horia Lovinescu este o satiră modernă la adresa personajelor cu moravuri dubioase. Un eveniment neprevăzut întrerupe seara de petrecere organizată sub acoperişul familiei „onorabile". Obsesia „pedepsei", a demascării, face ca personajele să-şi lepede marea obişnuinţă de oameni din lumea bună şi să se dezvăluiască în toată goliciunea lor. În roluri excelent realizate pot fi urmărite actriţele Liliana Tomescu şi Anda Caropol (ora 19,30).

• UN FILM

„MAGAZINUL DE PE STRADA MARE".

O producţie a studiourilor cehoslovace, avînd ca protagonistă pe actriţa Ida Kaminska. Acţiunea filmului se desfăşoară într-un orăşel de provincie în anii tragici ai ocupaţiei fasciste. Este un apel emoţionant la generozitate, prietenie, în ciuda barierelor de ordin naţional, religios, etnic.

• UN CONCERT

Televiziunea va transmite în jurul orei 12,30 înregistrate pe telerecording, selecţiuni din concertele susţinute la Bucureşti de Yehudi Menuhin şi „Menuhin Festival Orchestra". În program vor figura „Concertul în fa major K.V. 219 pentru vioară şi orchestră, de Mozart şi Simfonia nr. 83 „Găina" de Haydn.

• O EXPOZIŢIE

PATRU PICTORI DESENATORI.

Expoziţia deschisă în grota Ateneului, cuprinde lucrări aparţinînd unor pictori români de seamă, a căror parte cea mai interesantă a activităţii s-a manifestat între cele două războaie mondiale. Lucrările aflate actualmente în colecţia Mogescu, întregesc viziunea pe care o avem asupra acestora, introducîndu-ne mai profund în laboratorul de creaţie al artiştilor. Corneliu Mihăilescu, Theodor Pallady, Jean Al. Steriade, Lucian Grigorescu, prin actuala expoziţie îndreptăţesc încăodată afirmaţia mai veche a criticii plastice că picturalul, culoarea nu poţi exista în afara unei solide ştiinţe a desenului. Expoziţia poate fi vizitată şi sîmbătă după amiază.

• O EMISIUNE RADIOFONICĂ

REVISTA LITERARĂ RADIO (ora 17,00, programul II).

Sumarul emisiunii de duminică conţine un interesant medalion consacrat lui George Călinescu, la realizarea căruia vor contribui cu amintiri şi consideraţii asupra operei: Dinu Pillat, Emil Mann şi criticul Nicolae Manolescu.

• O EMISIUNE A POSTURILOR DE TELEVIZIUNE

Film cu trei stele.

În cadrul acesteia va putea fi vizionat duminică în premieră pe ţară ULTIMUL APUS DE SOARE, în care rolul principal este deţinut de cunoscutul actor Kirk Douglas. Filmul realizat în anul 1961 are structura unei drame clasice, petrecute însă pe fundalul unui western.

pentru tineret

noi ÎN MUNCĂ • ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Răspundem PREZENT la CHEMAREA ȘANTIERELOR

ECOU CU AMPLE REZONANȚE

(Urmare din pag. I)

ților. **Răspunsul organizațiilor U.T.C. din județul Prahova: în dimineața zilei de 14 aprilie primul grup de 200 tineri vor păși pe poarta șantierului de la Valea Călugărească.** Este un prim răspuns, fiindcă pe măsură ce se creează condițiile corespunzătoare de muncă — front de lucru, condiții de cazare și hrană și vor fi depistate mijloacele indispensabile pentru organizarea plăcută, utilă și instructivă a timpului liber — alte detașamente de tineri vor fi integrate în activitatea de construcții pînă la satisfacerea deplină a necesităților.

Privim această acțiune cu răspunderea necesară, înțelegînd să ne aducem o contribuție importantă — la nivelul și cu eficiența așteptată — la realizarea planului de investiții afectat județului, în termenele stabilite. Întreaga acțiune este coordonată de un comandament format dintr-un reprezentant al comitetului județean al U.T.C., reprezentanți ai întreprinderilor solicitante și ai direcției județene de recrutare a forțelor de muncă. Posibilitățile au fost de acum depistate dîndu-ne temeiul să afirmăm că angajamentul luat va fi integral îndeplinit. În cadrul discuțiilor ce au avut loc în organizațiile U.T.C. mulți tineri, mai ales din mediul rural, și-au manifestat dorința să lucreze pe unul din șantierele amintite. Nu-i putem trimite pe toți deodată ci, eșalonat, în funcție de nevoile și posibilitățile concrete.

Sigur, integrarea profesională a tinerilor pe șantierele de construcții nu se reduce doar la recrutarea, la orientarea de care aminteam. Activitatea lor, evoluția în producție va fi urmărită cu multă atenție, iar aici, în procesul de integrare în viața șantierului, sarcini deosebite revin organizațiilor U.T.C. respective.

Intenționăm ca acești tineri sau o parte importantă din rîndul lor, să devină elemente de bază în cadrul colectivelor de muncă respective, să asigurăm, cu alte cuvinte o stabilitate a cadrelor. De aceea încă de la început mulți dintre ei vor fi integrați în procesul de calificare pentru meseriile acum deficitare: zidari, dulgheri, fierari-betoniști. Pentru ei, ca, de altfel, și pentru ceilalți tineri, vor fi organizate la dormitoare, la cluburi, activități cultural-educative interesante, vor fi inițiate acțiuni ce li se adresează în mod special.

Evident, șantierele naționale de construcții nu rămîn singurele obiective unde se va face din plin simțită activitatea creatoare a tineretului. Așa cum este cunoscut din chemarea conferinței organizației județene Prahova, adresată tuturor organizațiilor județene ale U.T.C., către întregul tineret al patriei, angajamentele noastre pentru 1969 sînt mult mai ample. Tot în această perioadă se vor organiza șantiere locale de muncă patriotică la următoarele obiective: continuarea lucrărilor la șoseaua Cîmpina—Comarnic, parcul tineretului din orașul Ploiești unde se construiește și Casa sporturilor; șantiere locale pentru recuperarea a 25 kilometri conducte în schelele Boldești și Cîmpina; vom antrena întregul tineret la îndeplinirea celorlalte acțiuni devenite tradiționale în cadrul muncii voluntar-patriotice — înfrumusețarea satelor și orașelor, împăduriri, plantări de pomi etc.

Amintind că îndeplinirea acestor obiective a și început, că de exemplu, în primele trei luni, în ciuda timpului mai puțin favorabil am trimis spre oțelăriile țării peste 10.000 tone metale vechi, am recoltat 100 kg semințe de pădure; în numai 4 zile am plantat cu puieți peste 16 hectare, că s-au efectuat lucrări de evacuarea apelor de pe suprafețele cultivate, s-au făcut lucrări de întreținerea drumurilor și aselelor și multe altele, nu facem altceva decît să exprimăm hotărîrea fermă a tinerilor din județul nostru de a întîmpina marea sărbătoare a poporului român — cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei — cu realizări de prestigiu.

PRIMUL CAREU PE 15 APRILIE

(Urmare din pag. I)

pregătită să facă repartizarea tinerilor pentru a lucra alături de oameni calificați, chiar cu înaltă calificare. Spun că este pregătită întrucît repartizarea se va face numai pe baza opțiunii fiecărui tînăr pentru meseria pe care va dori să o învețe pe șantier. Astfel, alături de meseriași cu înaltă calificare, tinerii brigadieri vor învăța meseria de zidar, dulgher, fierar-betonist și mozaicar. De altfel, la primul careu din dimineața de 15 aprilie vor fi prezenți și responsabilii cursurilor de calificare.

Pentru început, brigadierii nu vor avea încă la dispoziție un club al lor. În prezent se află în construcție o cantină de 2 000 locuri unde într-un compartiment spațios se va amenaja clubul. Pînă atunci și chiar după aceea vom folosi din plin moderna și frumoasa casă de cultură din Mangalia, ce se află la numai 300—400 metri de dormitoarele tinerilor.

O zi din săptămînă, la Casa de cultură, va fi dedicată tinerilor constructori. Împreună cu comitetul orășenesc U.T.C., și comitetul U.T.C. de pe șantier, conducerea casei de cultură a definitivat deja programul primelor săptămîni. Prin rotație, săptămînal, cele trei formații ale ansamblului artistic al tineretului — estradă, muzică ușoară și folclor — vor prezenta programe în fața tinerilor brigadieri. Și, pînă cînd vom reuși să înființăm o formație de muzică proprie a brigadierilor, orchestrele noastre vor asigura reuniunile săptămînale cu dans, la care vor fi invitați și fete și băieți din orașul Mangalia.

Sportul, firesc, va ocupa un loc important în activitatea desfășurată de tinerii brigadieri ai Șantierului național-școală de la Mangalia. Pornim de la ideea că dacă nu toți au reușit să practice organizat o disciplină sportivă în satul natal, aici pe șantier au toate condițiile. Pentru început perfectăm regulamentul de desfășurare a unei „spartachiade a constructorului". Cînd apa se va încălzi vom deschide școli de învățare a înotului. Darea în folosință a clubului va permite amplificarea activității cultural-sportive. Pentru că avem în vedere faptul că între cei 9 000 de constructori prezenți pe șantier, foarte mulți sînt tineri.

Alături de tinerii ce vor sosi din alte județe ale țării, pe șantierul național de la Mangalia vor lucra cel puțin 200 de tineri de la noi. Vor veni pe șantier tinerii din 18 comune, din acele organizații U.T.C. care s-au angajat încă de la începutul anului să participe la realizarea unor obiective importante, de interes național. Dar, nu din raza marelui sistem de irigații Carasu. De ce? Pentru că așa cum spuneam la început, tinerii de la noi vor fi prezenți și pe șantierul național de la Carasu. Or, și acesta va fi un șantier-școală. Ajutați de Direcția agricolă și Uniunea județeană a cooperativelor agricole, pe baza necesarului de cadre al fiecărei unități din sistemul de irigații, tinerii care vor lucra începînd cu luna mai pe Șantierul național Carasu vor fi și calificați ca vagagii, motopompiști, mecanici și electricieni. Avînd în vedere aceste considerente am hotărît ca pe șantierul de la Carasu să lucreze tineri din raza sistemului, iar pe cel de la Mangalia din celelalte comune ale județului.

La Poarta Albă și Castelu — cele două loturi ale Șantierului național Carasu, se amenajează acum barăcile-dormitor, clubul și cantinele. La Poarta Albă pentru 400 de tineri, iar la Castelu pentru 200.

În organizarea și deschiderea acestui șantier ne va fi de mare folos experiența pe care o acumulăm acum, cu cei de la Mangalia.

VOM SPORI RODNICIA BĂRĂGANULUI

(Urmare din pag. I)

puncte de lucru cu participarea a peste 300 de tineri. Iată de ce aceste prime zile de primăvară au o dublă semnificație în activitatea noastră: întîi pentru că, prin munca politică desfășurată ne propunem să mobilizăm toate forțele la însămînțări, iar apoi să asigurăm toate condițiile desfășurării unei munci cu maximă eficiență pe aceste șantiere.

Apelul lansat de către Comitetul județean U.T.C. a avut un deosebit ecou în rîndul tinerilor. În ultimele două zile am primit la județeană peste **două sute de cereri**, prin care tineri din satele județului — țărani cooperatori sau absolvenți de licee — solicită încadrarea în aceste brigăzi patronate de U.T.C., — Perișoru și Dragalina — unde li se creează toate condițiile pregătirii în una dintre cele cinci meserii: mecanici, electricieni, buldoeriști, dispeceri de stație sau topometriști. Cu scopul de a asigura o cît mai reușită selecție, prin activiștii săi, comitetul județean organizează în aceste zile consfătuiri cu tinerii din toate comunele. La Perișoru, Grădiștea, Valea Ciorii, Săveni, Independența, Ciocănești — unde s-a discutat cu peste o mie de tineri — propunerea de a lucra pe aceste șantiere al căror obiectiv este de a spori rodnicia celei mai fertile cîmpii a țării — Bărăganul, a fost primită cu entuziasm. 150 de tineri sînt deja pregătiți să înceapă activitatea pe șantierele de irigații, chiar din jumătatea acestei luni, iar alți 350 au început cursurile de mecanici motopompiști în centrele Roșeți, Ciulnița, Ciocănești și Fărcașeni.

O activitate permanent controlată de către secretariatul comitetului județean U.T.C., se desfășoară acolo unde se vor deschide șantierele tineretului. Se amenajează spațiile de cazare, iar în zilele următoare va începe amenajarea terenurilor sportive. Sîntem în măsură să afirmăm că atunci cînd primele eșaloane de tineri vor sosi pe șantiere, totul, absolut totul va fi pus la punct. Vor exista cluburi ce vor oferi satisfacerea diverselor preocupări, iar pe scena celor două teatre de vară, ce vor fi amenajate, vor evolua, săptămînal, cele mai bine cotate formații artistice de amatori din județ, ansambluri și trupe de teatru din București — cu care încă de acum ducem tratative.

Împreună cu conducerile șantierelor am stabilit formele de calificare ce vor fi adoptate, se pune la punct programa de activitate a cursurilor. Totodată, comitetul județean U.T.C. întocmește regulamentul ce va sta la baza întrecerii socialiste ce va cuprinde tinerii de pe cele două șantiere. Concursuri profesionale — avînd menirea să contribuie la stimularea preocupării de a studia literatura tehnică de specialitate, de a prelua și generaliza tot ceea ce este nou și valoros — vor fi organizate în fiecare lună, cîștigătorii fiind sărbătoriți prin cherme cultural-sportive. În programul de activități se înscriu și excursiile ce vor fi organizate pe Litoral, pe Valea Prahovei, în București și pe alte șantiere similare cu care prilej se vor vizita obiective muzeistice, culturale, sociale etc., contribuindu-se și pe această cale la lărgirea orizontului de cunoștințe ale tinerilor.

Considerăm că asigurînd o activitate intensă pe cele două șantiere, mobilizîndu-i pe tineri să fie exemple în muncă oriunde s-ar afla, organizația noastră județeană răspunde chemării, căreia întregul popor îi răspunde prin succese deosebite, de a întîmpina cu cele mai bune rezultate aniversarea a 25 de ani de la Eliberarea României și Congresul al X-lea al partidului. Tineretul va înscrie astfel, o filă plină de succese în dezvoltarea și întărirea agriculturii, a întregii economii a județului Ialomița.

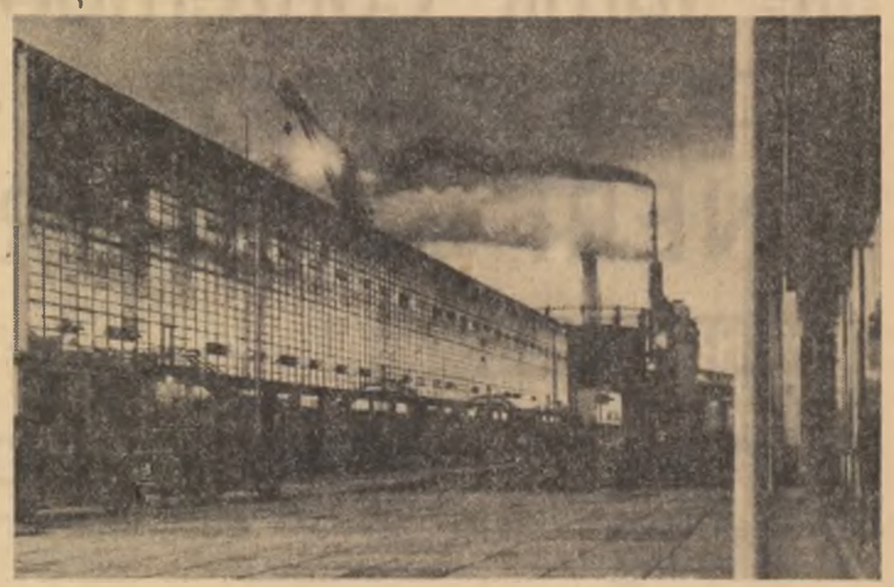

Vedere parțială a Combinatului chimic din Craiova

Foto: FL. ROȘOGA

O „SĂPTĂMÎNĂ" ȘI ALTELE CARE-I VOR URMA

În cursul săptămînii trecute, am informat cititorii în legătură cu inițiativa luată de comitetul U.T.C. din sectorul 4 al Capitalei, de a organiza o *săptămînă a tineretului*. Prezentînd pe parcurs una sau alta din acțiunile incluse în programul unei asemenea săptămîni, al căror ciclu s-a încheiat de curînd, am socotit că o discuție purtată cu însăși organizatorii activităților ne-ar oferi prilejul să detaliem lucrurile, să scoatem în evidență, o dată cu concluziile acestora, rezultatele educative care pot fi obținute.

— Cred, ne declara în acest sens STELIAN ENE, secretarul comitetului U.T.C. al sectorului 4, că punctele de plecare în desfășurarea unor asemenea acțiuni trebuie să țină seama de condițiile obiective în care urmează să aibă loc. Aceste condiții influențează, în cele din urmă, chiar conținutul programului preconizat.

— Evident, o asemenea opinie se referă la datele generale ale împrejurărilor. Dar, în ceea ce vă privește?

— În ceea ce ne privește, noi am ținut seama, în primul rînd, de compoziția organizatorică eterogenă a categoriilor de tineri din întreprinderile sectorului. E vorba, pe de o parte, de faptul că mulți din ei lucrează pe șantiere, ca muncitori necalificați, iar pe de alta, că din 11 000 de tineri aflați în producție, 7 000 sînt fete. La toate acestea se adaugă și amănuntul că predominante la noi în sector sînt organizațiile U.T.C. mici, cu un număr restrins de membri și, în consecință, cu prejudecata posibilităților operative mai scăzute. De aceea, rolul esențial pe care l-am atribuit ansamblului de activități din cadrul „Săptămînii tineretului" a fost unul metodic. Metodic prin caracterul exemplificator atît pentru tineri cît și pentru cadrele din conducerile organizațiilor U.T.C., secretari de comitete și șefi de comisii. Metodic și pentru noi, desigur, în măsura în care toți activiștii salariați ai sectorului au considerat fiecare acțiune a săptămînii un instrument de investigații, de sondare a opiniei tinerilor, un test elocvent pe baza căruia se pot trage concluzii prețioase pentru activitatea noastră de viitor.

— Acesta a fost rolul esențial al „săptămînii". Ați urmărit și alte scopuri?

— Fără îndoială. Mă refer îndeosebi la ceea ce se leagă strîns de eforturile pe care le întreprindem de a descentraliza activitățile de la nivelul sectorului, de a le trece în seama organizațiilor, de a face ca centrul tuturor acțiunilor, sfera cea mai largă de influențare să aparțină direct organizației U.T.C.

— Nu sesizați nici o contradicție în afirmațiile pe care le faceți?

— Nu, bineînțeles. E adevărat că în cazul „săptămînii", care constituie obiectul discuției noastre, inițiativa a aparținut sectorului, dar locul ei de desfășurare a rămas acela al unei organizații. Mai mult, chiar formele de activitate adoptate aparțin organizațiilor U.T.C. din sector. Aș vrea să remarc deocamdată două din acestea: „Almanahul fetelor" și „Agențiile de presă transmit". Prima e cunoscută din experiența organizației U.T.C. de la „Crinul", a doua a devenit tradițională în organizația U.T.C. de la „Flacăra roșie". Preluîndu-le, noi n-am făcut decît să le îmbogățim conținutul în ideea restituirii lor tinerilor, acelora cărora le aparțin. Că scopul acesta a fost atins, poate fi demonstrat cu mai multe dovezi. Cea dintîi ar fi aceea că tinerii și-au dat seama că pot iniția, la rîndul lor, asemenea activități complexe, că unindu-și forțele mai multe organizații mici pot valorifica cu mult succes rezerve aproape neluate în seamă acum, că le va rămîne totdeauna cîmp liber pentru manifestarea fanteziei creatoare, a forței de a ilustra prin elemente inedite acțiuni care par astăzi epuizate ca formă. Mă refer la organizațiile U.T.C. de la Uzina de lacuri și vopsele „Policolor", la cea de la Fabrica de medicamente, la celelalte organizații din platforma clinică.

— Spuneați că există și alte dovezi...

— Un exemplu. În aceste zile a fost constituită comisia pentru munca în rîndul fetelor. Colectivul acestei comisii a luat parte la desfășurarea „Almanahului fetelor", activitate prevăzută pentru ziua a doua a „săptămînii". Condițiile specifice sectorului ne-au impus să alegem cu grijă ceea ce urma să alcătuiască conținutul almanahului. Accentul trebuia să cadă pe preocupările cele mai actuale, mai potrivite cu sezonul, cu dorințele, curiozitatea, necesitățile de a cunoaște ale participantelor. Ne-am oprit la o paradă a modei de primăvară și la o discuție între fete și invitatele „almanahului" — o cosmeticiană, o coafeză, o croitoreasă. Este de la sine înțeles că n-au existat subiecte care să plictisească. Al doilea exemplu. Șefii comisiilor cu problemele profesional-sociale, invitați să urmărească activitățile din cadrul săptămînii, nu s-au mulțumit să vină singuri în dupăamiezile respective. I-au însoțit cînd unii, cînd alții din tinerii alături de care muncesc.

— Cu alte cuvinte, un bilanț pozitiv.

— Da, avem cîteva certitudini în acest sens. Avem certitudinea posibilității de generalizare a majorității acțiunilor „săptămînii". Avem certitudinea cîtorva forme de activitate pe care tinerii le vor aștepta întotdeauna cu interes, vor lua parte la organizarea și desfășurarea lor. În această categorie se înscriu concursurile pe teme profesionale, de cunoaștere a istoriei unității, a evoluției sale, a produselor pe care le pune la dispoziția pieței. Avem certitudinea că tinerii, atît băieții cît și fetele, au preocupări multiple, multilaterale de muncă, de destindere, de cultură, artistice, în întîmpinarea cărora organizația U.T.C. trebuie să iasă mereu cu promptitudine, ținînd pasul cu cursul vremii, cu lărgirea necontenită a orizontului tinerilor.

— Ce perspectivă vă oferă aceste cîteva concluzii?

— A diversificării continue a conținutului activității noastre în cadrul sectorului. Intenționăm ca în viitorul apropiat să stimulăm organizarea unor cicluri tematice de acțiuni cu durată de la o săptămînă la maximum o lună, în unele cazuri stabilind o desfășurare pe etape de la o lună la alta. În cursul acestora am lansa un concurs între organizațiile U.T.C. sub titlul „Rebuturi — nu, economii — da, absențe și întîrzieri — deloc", am urmări participarea tinerilor la realizarea sarcinilor de producție, a contribuției pe care și-o aduc în îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea celei de-a 25-a aniversări a Eliberării, a Congresului al X-lea al partidului, ne-ar preocupa modul în care sînt rezolvate o serie de probleme sociale ale tinerilor din diferitele întreprinderi ale sectorului, condițiile de locuit din cămine etc.

— Aveți numai certitudini?

— Într-o oarecare măsură, da. Pentru că și lipsurile pe care le-am constatat în activitatea noastră, așa cum s-au manifestat aceste lipsuri de-a lungul „săptămînii" dedicată tineretului din sector, ne dau certitudinea necesității de a le înlătura. În primul rînd, constatarea că ar fi fost posibilă o mai bună organizare, îndeosebi a concursului „Din istoria întreprinderilor noastre" și că pe viitor va trebui să fim mai atenți la alcătuirea juriului și la alegerea examinatorului. În al doilea rînd, că antrenarea masei de tineri la toate acțiunile organizației se impune să stea în atenția noastră și aceasta scoate în evidență faptul că încă nu știm să ne popularizăm inițiativele în rîndul tinerilor. De fapt, noi le anunțăm și atîta tot, cînd de fapt, ar trebui prezentate pe larg și cu mijloace cît mai atrăgătoare, corespunzătoare însuși conținutului acțiunii. În al treilea rînd, că activitățile recreative trebuie să ne rețină mai mult atenția. Ne imaginăm, adeseori, că lucrurile se pot rezuma la dans. Nu e suficient. Apar în programul unei seri distractive momente plicticoase, de tăcere, asupra cărora trebuie să ne concentrăm pentru că ele dăunează farmecul unei seri întregi. Așa că, în cele din urmă, nu pot decît să confirm presupunerea dumneavoastră. Nouă, comitetului U.T.C. al sectorului 4 din Capitală, „săptămîna" dedicată tineretului ne-a oferit în primul rînd prețioase învățăminte.

Convorbire consemnată de MIRCEA TACCIU

Într-unul din sectoarele Fabricii de tricotaje „Moldova" Iași

CUM „CITIM" CARTEA TEHNICĂ?

Traian Costache, secretarul comitetului U.T.C. de la Șantierul naval din Brăila, pare nerăbdător să ne aducă la cunoștință realizările organizației U.T.C. indiferent de chestiunea pe care am aborda-o.

— Da, ni se răspunde, problema cărții tehnice a stat și stă în atenția noastră. Chiar de curînd am primit 7 insigne de la Comitetul municipal U. T. C. Ne-am orientat asupra a 7 tineri cărora le-am dat și cărțile necesare. Nu peste mult timp vor fi examinați de o comisie și apoi le vom înmîna insignele. Cam atît am făcut în acest domeniu. Vă mai interesează și o altă problemă?.

Îl suspectăm de modestie pe tovarășul secretar și încercăm a domoli în discuție ritmul alert pe care vrea să ni-l impună. A organiza numai o acțiune doar cu 7 tineri și aceea urmată de multe semne de întrebare asupra motivului declanșării ei, a conținutului propriu zis, a formei și a eficacității, e nefiresc. Nefiresc deoarece studierea cărții tehnice e un deziderat nu impus din afară, ci izvorît din însăși necesitatea creșterii contribuției tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de producție ale întreprinderii, din cerința de a-și ridica nivelul calificării profesionale, din procesul sporirii tehnicității șantierului. Apelul la cartea tehnică se sprijină nu numai pe necesitățile întreprinderii, ci și pe interesul personal al muncitorului, deoarece promovarea acestuia într-o categorie superioară de salarizare presupune dobîndirea de noi cunoștințe atît practice cît și teoretice. În acest context, stimularea studierii cărții tehnice de către organizația U.T.C. se poate face ori prin acțiuni care își propun aceasta drept scopul principal, ori prin alte genuri de acțiuni ca olimpiade, concursuri gen „Cine știe meserie, răspunde" consfătuiri cu tinerii inovatori, cercuri tehnice, cluburi etc., acțiuni a căror desfășurare optimă presupune utilizarea intensă a cărții tehnice. Sîntem informați că o parte din activitățile enumerate mai sus s-au desfășurat și în Șantierul naval din Brăila; deci e de presupus că numărul tinerilor muncitori care studiază cartea tehnică este destul de mare, deși acțiuni speciale nu s-au organizat. Un element în plus care ne îndrituește spre o asemenea presupunere este și faptul că tot mai mulți tineri muncitori solicită, în ultimul timp, examinarea lor pentru a fi promovați într-o categorie superioară.

— Într-o discuție cu tovarășa bibliotecară, ne relatează secretarul comitetului U.T.C., am aflat că avem cam 30 de tineri care citesc cărți tehnice. Desigur, e foarte puțin și de aceea ne propunem că în luna aceasta...

Cîteva minute mai tîrziu discutăm cu... bibliotecarul Emil Pavelescu.

— Avem 3 500 volume, ne spune dînsul, plus 60 abonamente la reviste de specialitate românești și 27 abonamente la reviste străine. Biblioteca e mare, e frumoasă, sînt create toate condițiile de studiu, dar tinerii ne ocolesc, deși ei ar trebui să studieze cel mai mult. De la începutul anului doar 9 tineri au împrumutat cărți tehnice. Cum organizația U.T.C. numără 329 de uteciști, comentariile sînt de prisos.

Sînt și nu de prisos. Numărul mic de tineri cititori ai bibliotecii tehnice își găsește explicația nu numai în neorganizarea unor acțiuni anume, speciale, dar și în carențele organizării acelora care presupun printre altele și studierea cărții tehnice — olimpiadele, concursurile pe meserii etc. Altfel cum ar putea fi explicată desfășurarea unui concurs „Cine știe meserie, răspunde" (unul avea loc chiar a doua zi) fără ca nici unul din participanți să simtă nevoia consultării literaturii de specialitate? De-a lungul anilor am asistat și noi la destule concursuri și olimpiade, dar rareori proba teoretică s-a ridicat la nivelul necesar: or, una din rațiunile organizării unor asemenea acțiuni rezidă tocmai în a stimula pe tineri în studierea cărții tehnice. Edificator ni se pare în acest sens un aspect dintr-o altă întreprindere pe care îl oferim aici nu numai pentru puterea lui de sugestie, dar și ca exemplu de urmat.

— După lansarea olimpiadei pe meserii, ne relata inginerul Iulian Arsene, secretarul comitetului U.T.C. de la Complexul de industrializare a lemnului din Focșani, în numai două zile numărul de cititori ai cărții tehnice s-a triplat. Tinerii participanți la olimpiadă știu de la început că proba teoretică nu e constituită din întrebări elementare, de aceea ei apelează la cartea tehnică într-un număr tot mai mare.

La Șantierul naval din Brăila, după cum se vede și se verifică în timp, deși s-au organizat multe olimpiade și concursuri, numărul celor care frecventează biblioteca tehnică nu a crescut nici măcar cu un singur ins. Consecințele unei asemenea stări de lucruri ies tot mai mult la iveală: procesul ridicării calificării tinerilor, al promovării lor este foarte lent, iar numărul participanților la mișcarea de inovații, de introducere a noului în procesul de producție, în organizarea locului de muncă, este foarte mic: în toată întreprinderea, pînă la ora actuală *sînt doar trei tineri inovatori*, dar și aceștia nu sînt muncitori ci conducători ai procesului de producție: un inginer și doi maiștri.

Dincolo de maniera de a răspunde care în fond n-are vreo importanță rămîne o realitate deloc surîzătoare: tinerii muncitori, inexplicabil, ocolesc literatura de specialitate, se mulțumesc cu cunoștințele din școala profesională și acelea serios drămuite de uitare. În această situație, organizațiile U.T.C. din întreprindere stau, după cum s-a văzut, în expectativă sau se mulțumesc cu foarte puțin. Ce se așteaptă pentru a da o formă concretă acestei sarcini de organizație?

I. CHIRIC

Mari personalităţi ale lumii contemporane

DESPRE TINERI ŞI TINEREŢE

ANCHETĂ MONDIALĂ organizată de Carol Roman

DANILO DOLCI

S-a născut la 28 iunie 1924 în Sesana (Triest). Dolci a urmat liceul tehnic din Milano şi apoi liceul artistic din acelaşi oraş. În 1943 a refuzat să facă serviciul militar; drept urmare a fost arestat de către fascişti, reuşind, însă, să fugă în Munţii Abruzzi şi să treacă la aliaţi. După război a studiat la Roma şi Milano arhitectura şi planificarea oraşelor. La început şi-a cîştigat existenţa ca şofer de camioane; în aceeaşi perioadă a studiat pianul la Conservatorul din Roma. Scurt timp a fost profesor de geometrie la o şcoală şi a publicat numeroase articole despre arhitectură.

În 1950 intră în contact cu o seamă de probleme sociale acute ale Italiei postbelice. Timp de 2 ani lucrează la un cămin de copii părăsiţi, de unde porneşte în Sicilia, propunîndu-şi să contribuie la ridicarea gradului de civilizaţie din aceste regiuni. În 1952 se mută în satul de pescari Trappeto, unde se căsătoreşte cu Vincenzina Mangano, văduva unui pescar sicilian, care avea cinci copii. Astăzi, Danilo Dolci locuieşte într-o suburbie a oraşului Palermo-Partinico. De-a lungul anilor a adus în familia sa aproape 20 de copii adoptaţi.

În anul 1957, pentru activitatea sa pe tărîm social în fruntea Institutului de studii şi iniţiative a cîştigat „Premiul Lenin", iar în anul 1968 a fost propus pentru „Premiul Nobel".

De remarcat faptul că în Anglia, Suedia, Olanda, Franţa, Elveţia, etc., ca şi în numeroase oraşe din nordul Italiei au fost create „comitete Dolci".

GÎNDIREA, ACŢIUNEA SCHIMBĂ FAŢA OMENIRII

de DANILO DOLCI

Mi-am propus să vă scriu cîte ceva despre ce anume m-a învăţat pe mine viaţa, mai cu seamă în anii tinereţii. În locul unei meditaţii unificatoare voi povesti, pur şi simplu, cum mi-am început căutările, de ce unele lucruri pe care le-am învăţat le socotesc azi importante pentru mine.

Pînă la 15 ani, nu am făcut un efort deosebit pentru învăţătură: trăiam într-o familie făcînd parte din burghezia de mijloc, urmam cursurile şcolii an după an, învăţînd mai mult materii predate de profesorii la care ţineam şi mai puţin la celelalte. Muzica mă încînta, citeam cu plăcere, eram fericit cînd începea să ningă şi la fel de fericit cînd primăvara puteam din nou să mă scald în rîu sau în lac.

Cum tatăl meu era şef de gară, cînd urca în grad trebuia să schimbăm oraşul, aşa că cercul cunoştinţelor mi se lărgea necontenit, neavînd doar o singură fereastră prin care să comunic cu lumea. De-a lungul perioadei pînă în 1938, ba chiar 1940, în mine s-au acumulat senzaţii şi experienţe mai mult sau mai puţin obişnuite pentru un băiat aparţinînd unei familii tradiţionale din nordul Italiei, fără probleme deosebite în ceea ce priveşte mîncarea, dormitul, îmbrăcămintea şi care vedea în jurul lui înălţîndu-se coşuri şi fabrici.

Începînd de la 16 ani, nevoia de a citi, de a cunoaşte cu ajutorul cărţilor experienţa şi gîndurile oamenilor care au trăit înaintea mea, a devenit atît de puternică, încît dacă nu aş fi găsit în preajma mea cărţi — în dulapul sărac al tatălui meu, în biblioteci, la prieteni, cumpărîndu-le cînd puteam — atunci poate că le-aşi fi furat. Şi pentru că ziua nu-mi mai ajungea, mă sculam dis-de-dimineaţă, la ora 4 (iarna, cu paltonul pe umeri, pentru a nu tremura de frig la căldura anemică a sobei deja stinse din bucătărie), şi în fiecare dimineaţă, înainte de a începe ziua obişnuită a unui student, în linişte, timp de trei ore mă întîlneam cu ai mei: mai întîi, puţin cam talmeş-balmeş, apoi aproape sistematic, în fiecare dimineaţă, citeam un dialog de Platon, o tragedie de Euripide, Shakespeare, Goethe, Schiller, Ibsen, apoi, luînd-o iarăşi de la început ca să văd ce interpretare dădeau înainte lumii, vieţii, oamenilor — Biblia, Uphanishadele, Discursurile lui Budda, Bagavat Gita, pînă la Galileo, Tolstoi. Eram cu adevărat fericit.

Anii au trecut şi a venit războiul. Din închisoarea fascistă am trecut peste linii, pe sub bombe; şi a trecut războiul, primele experienţe ale muncii, iar nevoia mea de cunoaştere creştea: pînă cînd, la 25 de ani, mi s-a părut că înţelesesem ceea ce oamenii înţeleseseră şi exprimaseră prin cei mai buni dintre ei. În ultimii ani simţeam din ce în ce mai mult nevoia de a pune capăt diverselor chemări, nevoia de a decanta în mine ceea ce acumulasem şi de a confirma aceasta cu experienţa mea de viaţă, cu adevărul meu, cu intuiţia mea. Dar unde era viaţa mea? Cu ce adevăruri valabile puteam confrunta ceea ce învăţam? Nu era oare învăţătura mea o învăţătură de mîna a doua? În jurul meu vedeam din ce în ce mai clar oameni care gîndeau într-un fel şi adesea vorbeau într-altul, şi trăiau risipindu-se într-un al treilea fel: erau cel mult o masă de incoerenţi, superficiali în aparenţă siguri, dar, de fapt, fără credinţa profundă în posibilele transformări ale noastre şi ale lumii. Chiar şi cunoaşterea Evangheliei o foloseau ca instrument de afirmare personală. Aspirau la „un nou cer şi un nou pămînt", dar numai cu mintea. Repulsia mea pentru violenţă era mai mult pasivă decît activă. Mergînd la un concert, de pildă, simţeam în muzica lui Bach o dorinţă de viaţă, viaţă ordonată şi senină, mă bucuram. Întorcîndu-mă, însă, acasă nu mai eram cel mai bun frate al semenilor mei, iar dacă cineva „mă tulbura", asta mă deranja. Acasă, ai mei mă poreclisera: „lasă-mă să termin capitolul".

Nu ştiu încă bine cum s-a întîmplat şi de ce: într-o zi, după ce îmi luasem un călduros rămas bun, am plecat spre Sicilia, la Trappeto, cea mai mizeră regiune din cîte mi-a fost dat să văd vreodată. Ignorant în problemele sudului, ignorant în tehnica muncii social-economice (la Universitate studiasem arhitectura, dar relaţiile dintre oameni mă interesau mai mult decît armonia pietrelor), lucrînd cu ţăranii şi cu pescarii, participînd la viaţa lor — priveam în jurul meu.

Din acest moment pot să vă spun că am început să învăţ, cu adevărat, a fost marea mea întîlnire cu viaţa. Mă găseam în Europa, în una din zonele cele mai sărace şi mai însîngerate din lume: şomajul era mare, analfabetismul extrem de răspîndit, iar violenţa Mafiei se infiltrase peste tot cu putere şi subtilitate. Populaţia, în majoritatea ei, era amărîtă, grav nemulţumită, dar, de fapt, nu se străduia să facă vreo schimbare. Îmi era din ce în ce mai clar: cînd se repetă cu apatie „aşa a fost întotdeauna şi întotdeauna va fi aşa", şi asta pentru că nu se ştie că transformarea e posibilă, şi cît de adînci şi esenţiale pot fi transformările, este foarte greu ca omul să facă eforturi în sensul vreunei schimbări. Dacă ceea ce observam eu era un adevăr evident pentru zonele agricole înapoiate, nu era mai puţin valabil şi pentru zonele industrializate, unde mulţi pot fi lipsiţi de viziunea unor alte direcţii şi ritmuri de dezvoltare decît cele în care sînt ei înşişi afundaţi. Omul nu se angajează într-o acţiune (către ce ţel, dacă acesta-i lipseşte?) pînă cînd nu pricepe că el însuşi poate determina dezvoltarea şi direcţia acesteia.

Învăţam, deci, că este nevoie ca individul să se alăture celorlalţi oameni pentru a realiza ceva nou, la toate nivelurile, ceva care să-i arate că transformarea este posibilă şi cum se poate realiza; ceva care să ofere prilejul unei adevărate comunicări între oameni cu nivel de cultură şi moduri de viaţă diferite.

Şi am mai constatat ceva: adesea, în cazul unei populaţii foarte înfometate, disperate, statul intervenea nu pentru a-i da locul de muncă necesar, şcolile necesare, noi prilejuri de încredere fermă, ci, mai de grabă, pentru a-i întemniţa şi a-i ucide pe cei care protestau: începînd cu banditţii şi terminînd cu mişcările ţărăneşti pentru ocuparea pămînturilor necultivate aparţinînd feudalilor. Nu rare ori, poliţia cu brutalităţile şi înşelăciunile ei, se comporta la fel ca banditţii şi mafioţii (aceştia, în multe cazuri, fiind prieteni cu înalţi politicieni sau cu însăşi poliţia); în unele cazuri, chiar gradele cele mai înalte se deosebeau doar prin luciul uniformei.

Cît de dăunător pentru această regiune era să pretinzi să însănătoşeşti, agitînd instrumente ale morţii, în loc să oferi ocazii de viaţă. Am încercat să lămuresc cu populaţia însăşi, printr-o autoanaliză publicată cu titlul „Banditţii la Partinico", tocmai pentru a stimula dezvoltarea conştiinţei în această parte a ţării şi în alte regiuni. Îmi era din ce în ce mai clar că această maladie primitivă, răspîndită în lume la toate nivelurile şi în toate planurile, trebuia să fie lămurită peste tot, denunţată şi învinsă.

Şi apoi: cum e posibilă transformarea unei regiuni atît timp cît majoritatea populaţiei nu poate interveni, rămînînd în continuare şomeră sau efectuînd munci care nu sînt cu adevărat munci? O analiză făcută cu scopul de a lămuri populaţia asupra dramei muncii — care — nu-e — muncă (cartea se numeşte „Inchiesta la Palermo") ne-a ajutat să înţelegem ce se întîmplă şi în alte părţi ale lumii.

Nu poate fi vorba de o dezvoltare a oamenilor dacă aceştia nu au posibilitatea să muncească, dacă nu au posibilitatea să participe la dezvoltare conform propriilor lor nevoi şi convingeri.

Foamea şi bolile distrug mari mase de oameni; exploatatorii vechi şi noi îi sug mai rău decît păduchii. Persoanele care, de fapt rămîn fără ocupaţie sau aproape fără ocupaţie în cea mai mare parte a anului, ar munci cu drag, întru favorizînd dezvoltarea pentru ei înşişi şi pentru ei, toţi, dacă ar şti că ceea ce trebuie să facă este cu adevărat folositor.

Apele se risipesc iarna în mare, în timp ce cîmpiile arse de căldura verii ar putea produce pentru toţi. Dar cum e posibil să crezi să faci un dig, cînd nu ştii ce este un dig? Grămezile de gunoi sînt arse la marginea multor sate. Cum ar putea fi valorificat dacă nu se cunoaşte bine cum ar trebui făcut să fermenteze? Povîrnişurile neîmpădurite se surpă, culturile se împuţinează sau cresc pelegrijile, în timp ce o mare parte a populaţiei, adesea gîndindu-se cu superstiţie la aceste rele ca la o pedeapsă a cerului, stă o mare parte a timpului cu braţele încrucişate. Există posibilitatea ca toţi să trăiască, dar aceştia nu o cunosc.

Pentru a contribui la înlăturarea impedimentelor care stau în calea dezvoltării în oricare parte a lumii, chiar dacă acestea îmbracă forme foarte diverse, pentru a lupta împotriva nivelului tehnic şi cultural scăzut, am întreprins în studiile populaţiei o anchetă care am publicat-o apoi cu titlul „Spreco".

Cum se pot rezolva problemele cum nu se cunosc la a căror cunoaştere nu se renunţă să se ajungă? Cum poate fi vorba de valorificare, cînd în realitate problema valorificării nu există?

Plecasem spre Trappeto singur, animat de propriile-mi convingeri. Şi nu m-am trezit într-o lume în care un individ ar fi putut face ceva dacă ar fi pus umărul, dar, totuşi, nu o făcea, ci într-o lume în care o masă de oameni o ducea greu, şi se afla într-o situaţie din care, în general, lumea nu ştie să iasă.

Şi am luat o iniţiativă: am format un mic grup (compus din vreo douăzeci de muncitori — populaţia cea mai avansată — grupaţi în patru centre pilot într-o vastă zonă a Siciliei occidentale), acesta s-a ridicat ca a devenit Centrul de studii şi iniţiative cu caracter social-economic; nu mai eram singur.

Grupul nostru înclina spre raporturi active cu cei din jur, indivizi şi colectivităţi, spre formarea unor alte grupuri, acolo unde era necesar, care să devină un exemplu pentru alte iniţiative.

Necesitatea construirii unui dig era evidentă acum pentru că apa ar fi adus pe pămîntul arid, o dată cu pîinea, speranţa că era posibil ca faţa pămîntului să fie schimbată. Faptul mai era semnificativ şi prin aceea că digul însemna o asociaţie a muncitorilor, o cooperativă viticolă şi de producţie în general: însemna, deci, o încercare de raţionalizare şi organizare a haosului.

Experienţa noastră era mereu mai clară: cînd un individ sau un grup are de rezolvat o problemă la nivelul său, nu trebuie decît să-şi suflece mînecile şi să treacă la rezolvarea ei. Dar în cazul cînd, ca să ne întoarcem la exemplul anterior, există convingerea că pentru regiunea respectivă este necesar un mare dig, construcţie scumpă şi de competenţa autorităţii regiunii şi a statului, atunci nu este suficientă doar indicaţia, ci trebuie luptat pentru acestea.

Să lupţi făcînd greve active, sau pasive, să protestezi sau să acţionezi public, folosindu-te de legile bune cînd ele există şi contribuind la crearea altora noi cînd cele existente sînt insuficiente — să lupţi cu o forţă senină pînă la victoria bunului simţ, al simţului de răspundere, aceasta este principala îndatorire.

Să lupţi ştiind că, desigur, aceasta costă. Cine încearcă să menţină lucrurile aşa cum sînt, „ordinea", încearcă să scoată în afara jocului pe cei care vor să promoveze schimbarea. Aceasta o ştiu prea bine cei care au fost închişi, consideraţi delicvenţi, loviţi în zeci şi zeci de denunţuri; o ştiu prea bine toţi cei care, în orice parte a lumii, se dovedesc a fi conştienţi de necesitatea unei vieţi noi, străduindu-se în acest sens.

Am narat toate acestea, pentru tine, tînăr prieten de oriunde, care, oricît de pregătit or de tenace ai fi, ai nevoie de un sfat, de o experienţă de viaţă, care, poate, undeva, se aseamănă cu a ta şi, de aceea, îţi va fi folositoare.

VITRINA

NOUTĂŢI ÎN EDITURA POLITICĂ

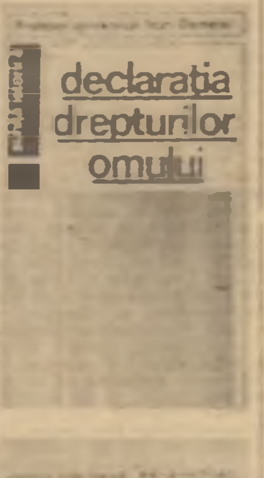

40 DE ANI DE LA CONGRESUL SINDICATELOR UNITARE DE LA TIMIŞOARA

În urmă cu patru decenii, între 2 şi 5 aprilie 1929, s-a ţinut la Timişoara Congresul sindicatelor unitare din România, eveniment memorabil din istoria mişcării noastre muncitoreşti.

Lucrările sale s-au desfăşurat în condiţiile extinderii cu repeziciune a crizei economice asupra întregii economii naţionale, ale înrăutăţirii condiţiilor de muncă şi de trai ale maselor populare. Trecînd printr-un puternic proces de radicalizare, proletariatul român organiza o seamă de acţiuni greviste şi de luptă împotriva terorii antimuncitoreşti, pentru amnistie generală, pentru drepturi şi libertăţi democratice. Congresul sindicatelor Unitare, ţinut în primăvara anului 1929, se înscrie în contextul general al măsurilor iniţiate de Partidul Comunist Român în vederea strîngerii legăturilor sale cu masele, de sporire a rolului sindicatelor în organizarea şi desfăşurarea luptelor revoluţionare.

*

Răsfoind cu emoţie filele de început ale istoriei mişcării sindicale din România, vom constata cu mîndrie că, apărută la sfîrşitul secolului trecut, aceasta s-a dezvoltat ca o mişcare unitară, întemeiată pe principiile luptei de clasă, unităţii şi internaţionalismului proletar şi într-o legătură indisolubilă cu mişcarea socialistă, cu partidul clasei muncitoare. Devenind o forţă de temut pentru clasele exploatatoare, în anii 1918-1921, sindicatele din România înregimentau aproape întregul proletariat industrial organizat. În perioada postbelică, cu forţe unite, clasa muncitoare şi-a exprimat pregnant hotărîrea şi puterea sa de luptă, obţinînd o serie de succese remarcabile, iar Partidul Comunist Român s-a afirmat ca cea mai înaintată forţă din arena vieţii politice a ţării.

Însă tocmai atunci cînd se afla pe un drum mereu ascendent, mişcarea sindicală din România a fost scindată la congresul sindical de la Cluj, din septembrie 1923. Dezaprobînd acest act, săvîrşit de liderii social-democraţi situaţi pe poziţii ostile unei activităţi hotărîte, combative a sindicatelor, reprezentanţii sindicatelor excluse din congresul amintit şi cei ce nu împărtăşeau hotărîrea adoptată şi metodele folosite acolo, s-au întrunit la Bucureşti, la 29-30 octombrie 1923, într-o conferinţă care a pus bazele Consiliului General al Sindicatelor Unitare (C.G.S.U.). Această conferinţă a adoptat un manifest programatic prin care Sindicatele Unitare se declarau independente, neafiliate nici unui for internaţional şi îşi propuneau ca ţel suprem refacerea unităţii sindicale.

În anii ce au urmat, Sindicatele Unitare au fost unul din principalii organizatori ai luptei pentru apărarea intereselor muncitoreşti. Ele au acţionat cu însufleţire şi eroism în direcţia organizării şi conducerii unor importante bătălii de clasă ale proletariatului român, pentru contractul colectiv, ziua de lucru de 8 ore, dreptul la grevă, la asigurări sociale; au organizat numeroase acţiuni de solidaritate pe plan naţional cu cei aflaţi în grevă; au desfăşurat o amplă activitate de educaţie revoluţionară. De asemenea, Sindicatele Unitare au luat multe iniţiative pentru înfăptuirea unităţii sindicale pe scara întregii ţări.

În lupta pentru promovarea şi apărarea intereselor clasei muncitoare dusă de sindicatele unitare s-au afirmat şi au activat figuri de revoluţionari ca: Dumitru Grofu, Constantin Ivănuş, E. Koolos, G. M. Vasilescu, Aladar Imre, Petre Crăciun, S. Schein, Constantin Trandafirescu, Gh. Niculescu-Mizil, C. Muller, C. Mănescu, D. Gănescu, Ilie Dumitru ş.a.

Apărînd cu curaj şi demnitate interesele clasei muncitoare, Sindicatele Unitare şi-au atras stima, respectul şi încrederea proletariatului român şi, în acelaşi timp, ura din partea claselor exploatatoare, a autorităţilor represive burgheze care, încă din 1927, iniţiază o seamă de măsuri ce vizau dizolvarea lor.

*

Acestea erau condiţiile în care şi-a deschis lucrările Congresul sindical de la Timişoara. Principalele lui rapoarte fuseseră elaborate şi publicate anterior în ziarul „Viaţa Muncitoare", organul de presă al Sindicatelor Unitare. La 2 aprilie, la Timişoara se aflau 316 delegaţi. Alături de aceştia s-au mai aflat reprezentanţi ai unor sindicate afiliate Confederaţiei Generale a Muncii (creată în anul 1926), delegaţi aleşi în adunări ale muncitorilor neorganizaţi şi reprezentanţi ai şomerilor, ceea ce conferea Congresului de la Timişoara un caracter larg, reprezentativ.

La tribuna acestui „Congres al muncii" s-au perindat, timp de patru zile, reprezentanţi ai muncitorilor, funcţionarilor, ţărănimii sărace, bărbaţi, femei şi tineri, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi. Ei au făcut un aspru rechizitoriu politicii claselor exploatatoare de aruncare a tuturor greutăţilor crizei pe umerii maselor muncitoare; s-au ridicat cu hotărîre pentru drepturi şi libertăţi democratice, pentru progres social, pentru dreptul la muncă şi pîine, pentru o viaţă demnă.

Multitudinea problemelor puse şi luate în discuţie la congres este ilustrată şi de faptul că pe ordinea de zi au figurat nu mai puţin de 19 puncte. În primul rînd, Congresul a făcut bilanţul celor 5 ani de existenţă şi de luptă ai Sindicatelor Unitare. El a acordat o atenţie deosebită revendicărilor economice, care interesau masele muncitoare într-un înalt grad. Printre acestea, la un loc de frunte figurau respectarea zilei de muncă de 8 ore — legiferată cu un an în urmă — salarii la nivel cu scumpetea, îmbunătăţirea asistenţei sociale şi medicale, lupta împotriva şomajului etc. În cadrul lucrărilor Congresului, un loc important l-au ocupat problemele organizatorice, punîndu-se un accent deosebit pe lupta pentru înfăptuirea unificării mişcării sindicale. Congresul a stabilit că este de cea mai mare importanţă pentru lupta clasei muncitoare constituirea de comitete de fabrică, alese de toţi salariaţii dintr-o întreprindere, pe baza Frontului Unic Muncitoresc, care să fie în stare să apere cu succes interesele muncitorilor în conflictele cu patronatul. De menţionat este şi faptul că Congresul a hotărît începerea organizării sindicatelor pe întreprinderi, iar uniunile sindicale pe ramuri industriale.

Condamnînd cu hotărîre represiunile antimuncitoreşti ale autorităţilor, Congresul Sindicatelor Unitare de la Timişoara s-a transformat într-o tribună de la care s-a cerut amnistierea tuturor militanţilor revoluţionari aflaţi în închisori, dreptul la activitate deschisă a P.C.R., U.T.C. şi a altor organizaţii muncitoreşti scoase în afara legilor.

Congresul de la Timişoara a ales un nou consiliu general, avînd ca preşedinte pe Dumitru Grofu.

Din discuţiile purtate asupra numeroaselor puncte înscrise pe ordinea de zi a Congresului s-au desprins o serie de obiective menite să ducă la îmbunătăţirea activităţii sindicale, la întărirea Sindicatelor Unitare. Ele n-au mai putut fi înfăptuite căci, în urma deciziei guvernului naţional-ţărănist din 12 aprilie 1929, au fost organizate un şir de procese judiciare în vederea dizolvării Sindicatelor Unitare. Aceste măsuri drastice luate de guvern au constituit o grea lovitură nu numai pentru Sindicatele Unitare, ci şi pentru întreaga mişcare muncitorească. Ca urmare, unele din sindicatele unitare au intrat în ilegalitate, altele au desfăşurat o activitate semilegală, iar o parte mai mică au reuşit să fiinţeze în continuare legale. În general însă, ele nu numai că nu s-au mai putut transforma în organizaţii largi de masă, după cum s-a subliniat la Congres, ci au fost slăbite foarte mult.

Cu toate acestea, Congresul de la Timişoara, şi mai ales hotărîrile adoptate acolo, au jucat un rol însemnat în anii ce au urmat şi îndeosebi în timpul pregătirii şi desfăşurării puternicelor lupte revoluţionare din ianuarie-februarie 1933. Înfruntînd prigoana şi teroarea, sindicatele şi activul lor şi-au adus contribuţia de seamă la lupta generală a clasei muncitoare, a maselor de oameni ai muncii, condusă de P.C.R. împotriva exploatării capitaliste, pentru libertăţi şi drepturi democratice.

M. C. STĂNESCU
cercetător ştiinţific la Institutul de studii istorice şi social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R.

incursiuni

FAUSTULUS ŞI GONZALV IONESCU

Printre personajele pitoreşti ale „Bietului Ioanide" Gonzalv Ionescu dispare repede. Uităm, cum cităm, îi aflăm cîteva ticurile de limbaj, legăturile de familie. Personaj cenuşiu, el se menţine în mediul acela grotesc, spectacular, dinamic doar prin faptul că devine apendicele propriei sale dominante transformîndu-se în leit motiv (simbolul ar fi prea mult spus) [illegible].

Gonzalv, trecut de mult de prima tinereţe, aşteaptă ca titularul catedrei de geografie să moară, pentru a-i lua locul. El nu are nici o comunicare de făcut, nici o ipoteză de susţinut, nici o teorie de infirmat. El e obsedat de necesitatea morţii profesorului său pînă la a-i constata zilnic paloarea, a-i asculta gîfîiturile, a-i urmări, lacom, evoluţia bolii şi a exulta cînd acesta pare să agonizeze. Obsesia e totală, aproape maladivă, personajul devine caricatural, capătă trăsături de hienă şi de cioclu şi ar fi oribil dacă [illegible] nu l-ar face, oarecum monoton.

Dar Gonzalv îşi păstrează destulă forţă pentru a trece din roman în viaţă — aşa cum a trecut din viaţă în roman. El are destulă forţă pentru a bîntui mediile universitare şi după moarte pentru a face prozeliţi (dacă nu cumva prozeliţii îl reneagă) şi pentru a menţine chiar, şi din acest punct de vedere şi numai sub raport social, actualitatea „Bietului Ioanide".

Faţă de Gonzalv, Faustulus e un copil — un copil dulce am putea spune, plin de candori medievale. Avîndu-l alături, în jurul şi deasupra sa pe Faust, Faustulus pare — şi este — ridicol. El nu pîndeşte moartea maestrului său, la care a venit pentru a fura puţină înţelepciune. Dar pentru el, pentru încăţăcelul opac, viclean, uluit în faţa tainelor materiei, cel care nu poate desluşi umbra lui Mefisto în umbra unui cîine, Faust rămîne geniul, meşterul, vrăjitorul, zeul. Dacă Faust s-ar îmbolnăvi grav, Faustulus ar fi îngrozit pentru că el crea, într-adevăr, puţină ştiinţă, nu obţinută în chinurile cunoaşterii, prin folosirea retortelor şi focului, dar care, redusă la formule goale, poate fi vîndută proştilor.

Pentru că Faustulus nu vînează catedra profesorului şi dacă i-ar fi oferită şi-ar lua picioarele la spinare. O asemenea funcţie l-ar strivi.

A fost nevoie de un secol pentru a înlocui naivul cuplu Faust-Faustulus prin complicatul mecanism al Universităţii moderne, al institutelor de cercetări şi al academiilor, cu atît de structurata şi de rigida lor reţea ierarhică. A fost nevoie de un secol pentru ca Gonzalv să aştepte moartea maestrului.

E adevărat că şeful catedrei în care lucrează Gonzalv nu e Faust. E poate Faustulus, ajuns profesor, sau chiar un alt Gonzalv Ionescu. Lupta între doi Gonzalvi nu e teribilă, e grotescă. Ar ajunge chiar rizibilă dacă moartea nu i-ar fi atît de intim asociată, dacă nu s-ar transforma într-o manie macabră. Dar Gonzalv Ionescu nu are forţa să-şi ucidă rivalul. Lipsit de această trăsătură care, oricum, i-ar da alte dimensiuni, el trebuie să-l pîndească rînjind, ponegrind, blestemînd.

S-ar putea, la urma urmei, ca Gonzalv să nu fie mai puţin dotat decît şeful său. Poate ar avea ceva de spus şi ar şi spune-o dacă obsesia catedrei nu i-ar consuma întreaga energie. Poate că lucrînd, publicînd ar fi ajuns cunoscut, atît de cunoscut încît ar fi impus crearea unei noi catedre. Şi de la această înălţime ar fi păstrat profesorului său dacă nu admiraţie măcar duioşie.

Dar dacă ar fi fost aşa, n-ar mai fi fost Gonzalv.

Scriind despre Georges Dumas, căruia i-a fost elev, Claude Levi-Strauss, celebru etnograf şi structuralist francez, păstrează o benignă atitudine critică şi cînd i se pare că face aprecieri prea dure, le atenuează cu tandreţe. Nici Enrico Fermi nu l-a stimat prea mult, ca savant, pe Orso Mario Corbino, directorul Institutului de fizică al Universităţii din Roma, dar era totdeauna fermecat — o mărturiseşte — de acest „om ajuns", la curent cu ultimele teorii ale cîmpurilor şi care îi încuraja permanent pe tinerii fizicieni.

Dar Claude Levi-Strauss şi Enrico Fermi nu pot oferi modele sau aplicaţii pentru Gonzalv. S-ar părea că există chiar o relaţie antinomică între goana furibundă pentru posturi universitare şi realizările reale de mare anvergură. S-ar părea, într-adevăr că nu poţi fi obsedat, în acelaşi timp, zi şi noapte, pe de o parte, de teoria cuantelor şi, pe de altă parte, de sforile pe care trebuie să le tragi.

S-ar părea că înainte de a ţinti spre o catedră trebuie să faci ceva, să fii cineva.

Ceea ce e infinit mai greu.

Din păcate însă nu ne putem alege rolul. Sîntem, sau nu, de la început — şi pentru totdeauna — Faustulus. Sîntem, sau nu, de la început — şi pentru totdeauna — Gonzalv Ionescu.

Şi sîntem, sau nu de la început, şi pentru totdeauna — Enrico Fermi.

CAMIL BACIU

Lucrările de restaurare a castelului Corvinilor de la Hunedoara

S-au încheiat lucrările de restaurare a castelului Corvinilor de la Hunedoara, începute cu cîţiva ani în urmă de Direcţia monumentelor istorice. Toate bastioanele şi clădirile construite în secolele XV—XVI, împreună cu vechea cetate strategică numită „Catrum de Huned", dăruită în 1409 lui Voicu Corvin, şi-au recăpătat înfăţişarea şi strălucirea de odinioară. Itinerariul vizitei în castel, care în timpul restaurării se limita la 3—4 săli, cuprinde acum toate cele 50 de încăperi. Printre obiectivele de mare atracţie ale castelului sînt turnul buzduganului, ce face parte din prima cetate a lui Iancu, cele 4 balconaşe cu turnuleţe din partea superioară a sălii Dietei, ornamentate în stil gotic, galeria şi turnul „Nu te teme", ce constituiau ultimul loc de refugiu şi apărare în caz de cucerire a castelului, faimoasa sală a „cavalerilor", cu coloane masive de marmură roşie şi bolţi gotice, aripa Matei — prima construcţie din Transilvania clădită în stilul Renaşterii, capela din incinta castelului, zidită în 1446.

(Agerpres)

CONFERINȚE ALE UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR

BUCUREȘTI

PREOCUPĂRI ALE STUDENȚIMII PENTRU PERFECȚIONAREA VIEȚII DE ORGANIZAȚIE

În viața noastră universitară, organizațiile de tineret afirmă tot mai mult o contribuție de prestigiu, participînd cu mijloace educative specifice la complexul proces de pregătire multilaterală a viitoarelor cadre de specialiști pentru economia și cultura patriei. Dezbaterile conferinței Uniunii Asociațiilor Studenților din Capitală — întreprinzînd o analiză competentă a modului în care organizațiile U.T.C., asociațiile din facultăți își îndeplinesc responsabilitățile și atribuțiile — au relevat atît experiențe valoroase cît și o seamă de deficiențe, precizînd totodată cadrul optim pentru îndeplinirea superioară a dezideratelor muncii educative în rîndul studenților.

La lucrările conferinței au participat ca invitați tovarășii **Dumitru Popa**, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., **Ion Iliescu**, prim secretar al Comitetului Central al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, **Mircea Angelescu**, președintele U.A.S.R., activiști de partid și de stat și ai organizațiilor de tineret, conducători ai institutelor de învățămînt superior din București, cadre didactice, studenți.

Reafirmînd faptul că în problematica activității organizațiilor de tineret din facultăți pregătirea profesională constituie obiectivul central ce canalizează interesul și munca responsabilă a colectivelor de studenți, conferința a prezentat ca argument convingător dinamica promovării examenelor în ultimii ani — sinonimă unui proces continuu de ridicare calitativă a nivelului de instruire. În anul universitar 1967-1968 au promovat 92 la sută din totalul studenților, față de numai 87 la sută în anul anterior. Dar, odată cu prezentarea aspectelor pozitive ale pregătirii profesionale și a contribuției organizațiilor U.T.C. și asociațiilor în sprijinirea procesului instructiv-educativ, s-a făcut o apreciere realistă a rezultatelor sesiunii din ianuarie-februarie 1969, rezultate care nu se ridică la nivelul amintit. Astfel, pe ansamblul centrului universitar, procentul de promovare de 59,1 la sută (42,2 la sută la Institutul de construcții și 49,5 la sută la Politehnică) evidențiază existența unor serioase neajunsuri. Mulți vorbitori s-au referit în mod deosebit la nivelul scăzut al pregătirii studenților din anii I, la ponderea notelor de 5—6, la tendințele de nerespectare a disciplinei universitare. Delegații la conferință au fost în unanimitate de acord că existența fenomenelor negative în pregătirea profesională se explică nu numai prin atitudinea lipsită de răspundere a unor studenți față de cerințele pregătirii în facultate, ci și prin lipsa unei acțiuni intransigente a organizațiilor U.T.C. și asociațiilor față de tendințele de superficialitate și desconsiderare a obligațiilor universitare. Ca un aspect edificator s-a amintit experiența asociațiilor de la Metalurgie, Contabilitate, Construcții feroviare, drumuri și poduri, Conservatoare — unde continuă să se abordeze neeficient problemele profesionale, rezumîndu-se de obicei la rezolvări de ordin organizatoric: orarii, programul bibliotecii, planificarea examenelor.

Concluziile desprinse din analiza activității profesionale au impus atenției generale cerința de a îmbunătăți radical munca organizațiilor U.T.C. și asociațiilor din toate facultățile, corespunzător schimbărilor structurale care au intervenit în învățămîntul nostru superior. Preocuparea centrală trebuie să fie orientată spre intensificarea substanțială a muncii politice pentru creșterea răspunderii studenților față de pregătirea de specialitate. Conferința a accentuat ca premisă a unei activități eficiente mutarea centrului de greutate al muncii de educație în ani și grupe de studiu, unde să se acționeze permanent pentru instaurarea unui climat favorabil pregătirii perseverente, să se intervină operativ față de manifestările de superficialitate, supunîndu-se lunar dezbaterii în adunări generale problemele de învățămînt și comportare ale studenților.

Perfecționarea învățămîntului superior presupune hotărîrea fiecărui student de a-și însuși temeinic cunoștințele de specialitate, datoria organizațiilor de tineret de a acționa consecvent în vederea determinării înțelegerii exacte a sensului tuturor prefacerilor structurale pe care le cunoaște școala românească. Atît raportul cît și participanții la dezbateri au afirmat că studentul trebuie ajutat să înțeleagă mai profund, direct din spiritul Directivelor C.C. al P.C.R. și Legii învățămîntului, că raționalizarea timpului afectat procesului de învățămînt presupune sporirea substanțială a responsabilității studentului față de pregătirea sa profesională, politică, culturală. Noile coordonate pe care se situează procesul de învățămînt presupun în mod obligatoriu creșterea obligațiilor ce revin studenților față de învățătură, un efort personal mult mai intens și sistematic, o disciplină riguroasă a muncii individuale. De aceea, în conferință s-a apreciat că este important pentru fiecare colectiv studențesc, pentru fiecare organizație să aibă foarte bine clarificat sensul politic al răspunderilor ce le revin în mobilizarea la o pregătire de calitate. „Activitatea noastră" — s-a spus pe bună dreptate — trebuie să se caracterizeze în primul rînd prin realizarea atributelor directe de stimulare a pregătirii studenților, prin combativitate și intransigență față de fenomenele negative, contribuind efectiv la instaurarea atmosferei serioase de studiu în toate colectivele studențești".

În cursul dezbaterilor s-a relevat cu pregnanță faptul că îndrumarea muncii profesionale a studenților — obiectiv principal al vieții de organizație — nu poate fi privită în mod unilateral și nu poate să angajeze exclusiv răspunderile și efortul unui anumit resort, cum ar fi comisia profesională a asociației. Procesul pregătirii complexe a viitorului specialist presupune încadrarea organică a muncii profesionale cu ponderea esențială în întreaga activitate politico-educativă pe care sînt chemate să o desfășoare organizațiile U.T.C. și asociațiile.

După cum se știe, în urma Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie — decembrie 1967 au fost adoptate măsuri pentru creșterea răspunderii organizațiilor U.T.C. în inițierea activității obștești a studenților, a rolului și atribuțiilor asociațiilor în activitatea profesional-științifică și social-gospodărească. Pe baza cerințelor muncii din institute și facultăți au fost perfecționate formele de conlucrare între organizațiile U.T.C. și asociații. Măsurile adoptate au contribuit la creșterea competenței organizațiilor noastre, a capacității de cuprindere a masei largi a studenților, au dus la promovarea unor forme și metode mai concrete de muncă, la sporirea eficienței educative a întregii activități. Experiența de pînă acum, opiniile multor studenți, exprimate și în adunările și conferințele de alegeri din facultăți și din institute pledează însă pentru adoptarea în continuare a unor măsuri de simplificare organizatorică a activității obștești din facultăți, institute și la nivelul centrelor universitare, pentru înlăturarea paralelismelor existente, care duc la dispersarea forțelor, la acțiuni ce se suprapun, la un număr mare de ședințe și instruiri sau chiar la neclarități în rîndul studenților.

Delegații la conferința Uniunii Asociațiilor Studenților din centrul universitar București, au făcut propunerea ca participarea studenților la viața obștească să fie cuprinsă într-un cadru unitar, de către o singură organizație. De altfel, la nivelul anilor de studii și la nivel central există un singur organism și acesta asigură rezolvarea unitară și eficientă a tuturor sarcinilor ce revin studenților. O soluție similară — aprecia conferința — s-ar putea adopta și pentru celelalte verigi — facultăți, institute și centre universitare. Propunerea vizează consacrarea unei forme specifice de organizare a activității Uniunii Tineretului Comunist în învățămîntul superior. Organizația studenților — parte integrantă a organizației unice revoluționare a tineretului din patria noastră — va putea să concentreze cu mai multă competență și cu mai multă eficacitate eforturile care să ducă la întărirea vieții obștești, a activităților politice, profesional-științifice, cultural-educative, social-gospodărești, la ridicarea calității întregii munci educative, să asigure un climat favorabil afirmării inițiativelor și combativității colectivelor studențești, găsind modalități specifice de atragere în continuare a studenților neuteciști în diversele acțiuni pe care le organizează.

Conferința a hotărît ca propunerea referitoare la perfecționarea vieții de organizație în învățămîntul superior, la concentrarea actualelor preocupări ale organizațiilor U.T.C. și asociațiilor în cadrul unei singure organizații studențești să fie înaintată Consiliului pe țară și, dacă va fi considerată oportună, să constituie obiect de dezbatere pentru forul suprem al studențimii — Conferința a VII-a a U.A.S.R. — în măsură să decidă cu privire la viitoarea organizație a tineretului universitar.

Adresîndu-se delegaților la conferință, tovarășul **Dumitru Popa**, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., a subliniat că studenții din Capitală dovedesc prin întreaga lor activitate că sînt demni de încrederea acordată de partid și de stat, de eforturile pe care poporul nostru le face pentru ca ei să aibă asigurate condiții bune de studiu și de viață. Vorbitorul a evidențiat unele contribuții pe care organizațiile de tineret și-o aduc la formarea unor specialiști cu o pregătire multilaterală, apreciind în mod deosebit faptul că atît organizațiile U.T.C. cît și asociațiile s-au afirmat puternic în viața universitară, bucurîndu-se de prestigiu în rîndul studenților. Arătînd că în viitor activitatea organizațiilor studențești trebuie să-și sporească și mai mult eficiența, tovarășul Dumitru Popa a adresat prețioase sfaturi și îndemnuri cu privire la conținutul muncii politico-educative, la perfecționarea formelor de activitate.

Luînd cuvîntul, tovarășul **Ion Iliescu**, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a făcut o apreciere pozitivă a dezbaterilor conferinței și a contribuției organizațiilor de tineret din facultățile Capitalei la formarea unor specialiști cu o temeinică pregătire profesională, militanți activi pentru înfăptuirea politicii partidului și statului nostru în știință, economie, cultură, artă, pe frontul ideologic.

Referindu-se la principalele direcții în care va trebui orientată în perioada următoare activitatea organizațiilor de tineret, vorbitorul a spus:

„În confruntările complexe de idei care angajează lumea contemporană, studentul trebuie să se situeze pe pozițiile militante ale socialismului științific, ale partidului nostru, să adopte o atitudine activă, combativă, să-și formeze convingeri ideologice ferme. În acest sens va trebui ca organizațiile de tineret să-și lărgească eforturile atît în ceea ce privește asigurarea unei informări prompte, competente și bogate în legătură cu problemele politicii interne și internaționale a partidului nostru, cît și în crearea cadrului potrivit unor dezbateri tot mai largi a problemelor teoretice, unor confruntări argumentate de opinii pe teme ideologice. Nu ne este indiferent ce fel de specialist pregătim. Este de maxim interes pentru noi să formăm tineri cu o înaltă competență profesională și o înaltă ținută ideologică. De aceea trebuie să ne orientăm mai mult activitatea practică către formarea atitudinii militante a studentului, să solicităm intens pe fiecare student la viața colectivității, să creăm în viața de organizație cadrul dezvoltării spiritului de responsabilitate socială, a elementelor disciplinei revoluționare, trăsăturilor de militant social.

Găsesc justificate și va trebui să analizăm cu toată atenția propunerile conferinței privitoare la perfecționarea vieții de organizație, a cadrului de atragere mai largă a studenților la activitatea obștească. Perfecționarea este, de fapt, un proces continuu și, după cum știți, în urma Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie-decembrie 1967 s-au adoptat soluții de simplificare a sistemului muncii noastre organizatorice. Este într-adevăr necesară o structură organizatorică a activității Uniunii Tineretului Comunist specifică mediului universitar, care să asigure rezolvarea unitară a tuturor problemelor vieții studențești, evitînd paralelismele existente în munca comitetelor U.T.C. și consiliilor asociațiilor. Organizația unică a studenților, revoluționară, militantă, va trebui să reprezinte întreaga studențime și să asigure participarea tuturor studenților la activitatea ei".

Textul telegramei adresate C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, a fost adoptat de către participanții la conferință într-o atmosferă de entuziasm, de însuflețire patriotică.

ADRIAN VASILESCU
ION TRONAC

TIMIȘOARA

CLIMATUL UNANIMEI RESPONSABILITĂȚI FAȚĂ DE PREGĂTIREA PROFESIONALĂ

Desfășurîndu-și lucrările după o importantă etapă parcursă de școala superioară românească pe calea înfăptuirii Directivelor C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului în R.S.R. și a Legii învățămîntului, recenta conferință a asociațiilor studențești din Timișoara a relevat, în cadrul unei analize aprofundate, contribuția specifică pe care au avut-o, alături de toți factorii ce concură la pregătirea viitoarelor cadre de specialiști, organizațiile de tineret din facultăți.

Desigur, eficiența și calitatea muncii organizațiilor U.T.C. și asociațiilor pentru sprijinirea procesului de învățămînt sînt reflectate, direct și semnificativ, în modul în care studenții își îndeplinesc îndatoririle profesionale, de rezultatele sesiunii de examene. Bilanțul general al anilor precedenți subliniază creșterea numărului celor care au promovat toate examenele precum și numărul mare de studenți care obțin note bune și foarte bune. De pildă, rezultatele finale, cu care s-a încheiat anul universitar trecut au indicat o promovare de aproximativ 92 la sută, față de 87 la sută în anul anterior. Dar, asemenea date statistice nu spun totul despre o schimbare hotărîtoare a concepției tuturor studenților în legătură cu pregătirea lor profesională. Dovada cea mai elocventă sînt rezultatele sesiunii de iarnă din acest an universitar, în care doar 55 la sută din numărul studenților au reușit să promoveze toate examenele, procentajul de promovare fiind, în toate institutele, mai mic decît sesiunea de iarnă din anul precedent. Astfel, dacă la Institutul pedagogic procentul de integraliști a scăzut cu 1 la sută, la Universitate, scăderea este de la 87 la 77 la sută, iar la Institutul agronomic, de la 79 la 73 la sută. Atrage atenția și un alt fapt: cei 331 studenți cu trei și mai multe examene nepromovate de la Politehnică și Agronomie, pentru care, în condițiile aplicării noului regulament al activității profesionale a studenților, există perspectiva repetenției chiar după sesiunea de vară.

Învățămintele desprinse din dezbaterea atentă a activității desfășurate de către organizațiile U.T.C. și asociațiile studenților, în primul semestru, experiența recentei sesiuni subliniază necesitatea unei îmbunătățiri substanțiale a muncii organizațiilor de tineret din facultățile timișorene, în primul rînd, în legătură cu munca profesională. Trebuie avut în vedere cu maximum de seriozitate faptul că sesiunea din iunie va fi incomparabil mai grea pentru cei 4 213 studenți care vor avea de susținut examene restante și chiar proiecte și lucrări de laborator din semestrul trecut. Potrivit noului regulament al activității profesionale, în sesiunea din toamnă se pot susține cel mult trei examene, ceea ce, în lumina experienței ultimilor ani, presupune eforturi serioase pentru pregătirea și susținerea cu succes a sesiunii din vară.

În acest cadru, s-a reliefat cu maturitate în conferință, sarcina centrală a organizațiilor U.T.C. și a asociațiilor studenților în perioada imediat următoare constă în intensificarea substanțială a muncii politice pentru dezvoltarea răspunderii fiecărui student față de însușirea temeinică a cunoștințelor. Prin modalitățile specifice, proprii — a căror eficacitate este suficient de bine cunoscută și activelor organizațiilor de tineret din facultățile timișorene! — organizațiile U.T.C. din ani și grupe vor trebui să acționeze cu fermitate, zi de zi, pentru instaurarea unui climat de muncă perseverentă, să intervină pe loc în cazurile de delăsare și chiul, să pună în dezbaterea adunărilor, ori de cîte ori este nevoie, problemele de învățămînt și comportare ale studenților. Urmărirea sistematică a prezenței la ore, organizarea unor discuții cu cei care au absențe repetate, analiza și dezbaterea periodică în grupe și ani a pregătirii seminariilor, proiectelor, a rezultatelor la lucrările de control, sprijinirea studenților care au greutăți în însușirea unor discipline sau în viața personală, ca și preocuparea pentru modul în care se rezolvă unele solicitări ale studenților privind orarele, organizarea consultațiilor, asigurarea materialului bibliografic, a sălilor de lectură sînt probleme care trebuie să stea permanent în atenție. Coordonatele noi pe care este așezat învățămîntul nostru superior, modernizarea procesului de învățămînt, o planificare mai rațională a activității didactice și a examenelor nu presupun nicidecum mai puține eforturi din partea studenților. Ele sînt menite să vină în sprijinul pregătirii temeinice a acestora, să le dea esențialul din specialitatea respectivă, să le dezvolte capacitatea de sinteză și gîndire. Acest lucru presupune și cere cu necesitate modificarea radicală a mentalității și atitudinii studentului față de învățătură. Fără aceste schimbări calitative în concepția studenților, perfecționările aduse procesului instructiv-educativ, strădania cadrelor didactice vor fi [illegible]. Organizațiilor U.T.C. și asociațiilor le sînt conferite răspunderea și libertatea de acțiune pentru ca, prin diversitatea modalităților muncii educative, să lupte ca aceste adevăruri să pătrundă în conștiința fiecărui student, să nu tolereze complacerea în mediocritate, participarea pasivă la cursuri și seminarii, pe acei studenți care trăiesc într-un cerc de preocupări mărunte, fără pasiune pentru profesia pe care și-au ales-o.

În această gamă de preocupări, pentru mobilizarea studenților la o pregătire profesională temeinică, la nivelul exigențelor actuale, pe măsura condițiilor și grijii cu care este înconjurată studențimea țării, un program de activități bogat va concentra eforturile organizatorice ale tuturor organizațiilor de tineret din Timișoara universitară. Astfel, printre alte acțiuni, vor fi organizate, în fiecare institut, ciclul de simpozioane — „Institutul de-a lungul anilor", „Dascăli de ieri și de azi ai institutului" — stimulînd dragostea pentru profesia aleasă, pasiunea pentru studiu; revistele studențești din institute vor oferi periodic prilejul unor dialoguri între foști absolvenți și grupuri de studenți, în vederea cunoașterii tainelor și frumuseților profesiei; se vor folosi cu maximum de operativitate toate mijloacele pentru popularizarea aspectelor pozitive și negative din activitatea profesională a anilor și grupelor de studenți — stațiile de radio-amplificare, paginile revistelor studențești. La începutul fiecărui an de activitate, Consiliul U.A.S. din centrul universitar va organiza pentru studenții timișoreni „mese rotunde" cu teme ca: „Folosirea judicioasă a timpului liber, cerință a pregătirii contemporane", „Pregătirea perseverentă a studentului de azi, bază a personalității specialistului de mîine", cu participarea unor cadre didactice proeminente din Timișoara sau alte centre universitare. Pentru studenții anilor I, în vederea însușirii metodelor de muncă universitare pentru dezvoltarea deprinderii de a munci organizat și pentru înțelegerea profundă a îndatoririlor pe care le ridică calitatea de student, se va organiza un complex de activități care să cuprindă discuții metodice cu cadre didactice și studenți fruntași din anii mari — „Cum să învățăm", „Informarea bibliografică, ajutor prețios în pregătirea profesională", „Pregătirea profesională și înalta răspundere socială a studentului", îmbinate cu expoziții de lucrări, proiecte ale studenților din anii mai mari.

Conferința a adoptat într-o atmosferă vie, însuflețită, răspunsul studenților din centrul universitar Timișoara la Chemarea adresată întregii studențimi a patriei de către adunarea generală a asociației studenților din Facultatea de Filozofie din București.

„Noi, studenții Centrului universitar Timișoara, pregătindu-ne să devenim specialiști cît mai utili pentru dezvoltarea economică a României, militanți activi pentru propășirea patriei noastre, ținem să ne exprimăm cu toată fermitatea adeziunea unanimă față de politica internă și externă a partidului și guvernului nostru, față de principiile profund științifice care stau la baza acestei politici și față de măsurile adoptate în vederea perfecționării vieții economice, politice și sociale, în vederea adîncirii neîncetate a democrației socialiste — se spune în acest răspuns.

În cinstea celei de a XXV-a aniversări a Eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, a celui de al X-lea Congres al P.C.R. ne vom înzeci eforturile pentru a încheia cu succes anul universitar în curs, pentru a deveni specialiști bine și multilateral pregătiți, pentru a putea contribui efectiv la îndeplinirea sarcinilor pe care perfecționarea societății socialiste le pune în fața întregului nostru popor, pentru a purta mai departe, mîine, cu demnitate și răspundere, steagul biruitor al marxism-leninismului".

T. ION

NICOLAE DRAGOȘ

CĂTRE GLASUL PĂMÎNTULUI

Bunule, străbunule,
Lasă-ți frunza să vorbească
Pomii să călătorească
Sus, prin Țara Românească

Munte, tu, pierdut în ceruri
Strigăt smuls tăcutei stare
Ce ne naște și ne cere
Pas de vrere și nevrere

Mare, tu, înfrîntă-n rîuri
Strigăt fără de-nceput
Val din val și lut din lut
Mal visat și nevăzut

Tu, privighetoare — zbor
Între soare și cuvinte
De la azi la oseminte
De la timp spre mainainte

Dați-mi chipurile voastre
Să mă doară și slujească
Pomii să-i călătorească
Din tăcerea lor cerească
Sus, prin Țara Românească.

DE DEPARTE

Veacuri ne știm, și mileniî ne știm
Cu nouri și arbori, cu soare și rîuri
Laolaltă ne-am fost călători
Și așa vom rămîne!

În culorile gliei, chipul ni-l scris,
Ochii în ape, culcate pe munți
Și în șesuri
Tristețea în stîlpii modești, de stejari —
Trupuri plecate din codrul ce sîntem
Statornic de pază

Săpați pentru vremuri în rîuri,
În arbori, în munți,
Din străbuni în urmași,
Din urmași în străbuni
Nevăzută roată de foc a
Anotimpurilor.

Numele spus în arbori, în lâncile ierbii
Munții ni-l știu, legende cuminte
Culcate în cer.

Bărbați, și femei, și copii
Drum mineral, drum vegetal, drum...

INSCRIPȚIE PE COLUMNA LUI DECEBAL, NEZIDITA

Munți neclintiți în preajmă,
Verde scut, fîntîni ce-n vene
Albe își filtrează răcorile
Solomonite-n lut și iarba
în apus de soare, trează.

Paloș tăcut, sclipiri
îngenuncheate, trunchiul rănit
în chinga neputerii, ferestre
moarte în cetate
pe pragul de tîrziu
al serii.

Cerbi în galop, spre-adîncuri
de pădure, răpite păsări
cîntecului dac
întemnițate-n ierni
să-ndure securea iernii-n
trunchiuri de capac
Săpate-n stînci, în
pietrele din ape,
privirile, privirile...

Cu lanțuri sînt legat doar de poporul
Ce mi-l știu aproape, împărățindu-și vrerea
El, cel dintîi și ultim împărat
În neguri trece-mi ochii! Zvîrle-mi trupul
Tărîmului ce-n vremuri nu-și află începutul
Din sulițe asmute spre umerii mei lupul
Să-mi logodească sîngele cu lutul
Prin steaguri răstignite-n glie, să piară vîntul
Nevăzutul rege! Stindard să-mi fie sîngele —
Solie promisă timpului ce mă petrece.

De ești învingătorul, dă poruncă!

Se-ncruntă codrul așteptîndu-ți glasul
Înduioșată țipă însingerata luncă
Eu, spre legendă fac, întîiul, pasul
...Priviți învingătorul cum își ascunde glasul!

AMBIGUITATE ȘI CONTINUITATE

(Urmare din pag. 1)

lingvistic de „metalimbaj". De la Flaubert și pînă la noul roman, „metaliteratura" este preocupată — după Barthes — de sine însăși. Am putea vorbi cu aceeași îndreptățire despre o „metacritică" artistică, de o critică interesată în primul rînd de propriile ei construcții. Această remarcă nu se referă la ponderea crescîndă pe care au dobîndit-o discuțiile metodologice în critica ultimilor ani. Concepțiile care se încrucișează contestîndu-se reciproc, metodele cu puncte de plecare contradictorii, tot ceea ce justifică formula des folosită de „Turnul lui Babel" explică această proliferare de discursuri asupra metodei. „Metacritica" dobîndește însă caracterul unei indiferențe, mărturisite sau nu, față de obiect, de opera de artă care devine o sursă neutră de radiații. Frecvent pomenita „critica creatoare" implică scepticismul. Opera valorează prin capacitatea ei de a stimula sclipirile interpretative.

Anulînd sau punînd indefinit în paranteză latura permanentă din relația fundamentală permanență-variabilitate, acest joc neoalexandrin, practicat adesea cu grație și cu virtuozitate, trece peste adevăruri considerate prea elementare. De exemplu, peste faptul că deși sînt repuse mereu în discuție de punctele de vedere noi, de abandonări și redescoperiri, deși nu pretind la o rigoare incompatibilă cu noțiunea de valoare, ierarhiile artistice se constituie și se mențin. Nu-l substituim pe Ford lui Shakespeare nici pe Teleman lui Bach. Trebuie remarcat că atunci cînd nu-și propun să scoată în relief o figură de plan secund, cînd vorbesc despre literatura trecută, exercițiile critice de tipul „creator", revin la Racine, la Stendhal, la Eminescu.

Riscul acestei obsesii a ambiguității — traduse sceptic — este de a împinge critica și estetica spre un fel de narcisism. Ele se ascultă cu satisfacție vorbind, sînt atente mai cu seamă la eleganța propriilor gesturi. Această atitudine, foarte deosebită de vechiul scepticism metodologic, e destul de facilă. E mai dificil să cauți modul de a integra diferitele interpretări avînd același obiect. Nu printr-un mediocru eclectism, ci ținînd seama de multiplicitatea punctelor de vedere pe care le poate suscita o operă. Dacă se mărginesc la un anumit unghi (structural, sociologic, biografic, stilistic sau axiologic), interpretările pot să nu se întîlnească dar să rămînă compatibile între ele. Estetica și critica tind însă spre totalitate, spre integrarea operațiilor particulare într-o interpretare unitară.

Nici istoria criticii, nici istoria esteticii nu pot renunța la căutarea continuității. Astfel de căutări interesează, în măsura în care exclud simplificările. Dificultățile sînt certe. Dar trebuie să amintim cîteva fraze dintr-un text ce ar merita citat în întregime — introducerea lui Tudor Vianu la istoria stilului pe care o constituie „Arta prozatorilor români".

„De ce să parcurgem pe jumătate un drum pe care îl putem străbate și mai departe?... Faptul că fenomenul literar este poate ireductibil în ultima lui adîncime, nu trebuie să ne împiedice a-l reduce atît cît putem. Nici biologul nu este în stare să dea seama de întregul mister al vieții, ceea ce nu-l împiedică să-și continue investigația și să strîngă din ce în ce mai mult cercul determinărilor sale. Misterul nu-i justifică indolențele și ezitările rațiunii".

Oră practică cu studenții anului I [illegible] de la Institutul de Medicină și Farmacie din Capitală
Foto: AGERPRES

de la om la om

„SPECTATORII DIN BORĂNEȘTI"

de ION BĂIEȘU

Vreau să public mai jos rîndurile unei tinere, închinate chipului degenerat al celui pe care îl numim — cu un termen învecinat esteticului — spectator. Spectator este, îndeobște, acel om care, de bună voie și nesilit de nimeni, dorește să consume artă. Este cel pentru care joacă artistul de film, teatru sau circ, cel pentru care se trudesc scriitori, regizori, scenografi, pictori etc. Am discutat la rubrica noastră și altă dată despre marea tristețe pe care o trăiesc ori de cîte ori intru într-o sală de teatru sau cinematograf. Ce văd, de pildă, cu cîteva seri în urmă într-o sală de teatru din București? Trei fete în pantaloni; un băiat și o fată care în timpul spectacolului se țineau pe după gît, ca la horă și care rîdeau de se prăpădeau, nu de ceea ce se spunea pe scenă, ci de ceea ce își aminteau ei din viața lor personală; un bărbat beat, care dormea pe umărul nevestei și o femeie bolnavă de gripă, care a tușit absolut tot timpul. Iertați-mă că întreb: ce căutau la teatru cele două fetișcane care n-au auzit pînă acum că la un spectacol se cere o ținută sobră? Ce căutau la teatru cei care doreau să se îmbrățișeze și să rîdă, cînd puteau face asta foarte bine într-un gang? Sau tipul care dormea pe umărul greu încercat al nevestei? Sau femeia care tușea? De ce nu au rămas acasă, ca să doarmă sau să bea ceai de tei? De curînd, un prieten actor îmi povestea că și-a îngăduit într-o seară, fiind în turneu, pe scena unui orășel de provincie, să atragă atenția spectatorilor asupra gălăgiei de nesuportat care era în sală. În clipa următoare, cineva de la balcon l-a înjurat de mamă și a ieșit din sală.

Sigur că toate acestea dovedesc o dezolantă lipsă de cultură și civilizație, iar cineva îmi spune că nu este posibil ca în cîțiva ani să-i obișnuim pe toți oamenii să stea în sala de spectacol ca credincioșii în biserică. Totuși, cred că indignarea generală i-ar putea pune la punct cel puțin pe cei care întrec măsura în modul cel mai grosolan. Iată mai jos scrisoarea unei tinere dintr-o comună din județul Ilfov:

„Nu-mi luați scrisoarea în nume de rău. Nu că scriu așa, doar ca să mă aflu în treabă. Nu. Indignarea este cea care mă îndeamnă. Nu vă scriu ca să vă cer sfaturi, ci pentru că nu mă pot abține ca să nu vă scriu. Știți, cînd am citit articolul acela în care un „oltean" era indignat de faptul că Aurelian Andreescu a aruncat cu un scaun în sală, am fost cu totul de partea olteanului. Iată că acum însă, încep să-i dau măcar puțină dreptate lui A. Andreescu. Nu, nu vreau să pledez acum „pro" Andreescu. Vă explic îndată motivul acestui „pro". Nu zîmbiți și nu aruncați, vă rog, scrisoarea. Nu știu să scriu literar sau, mă rog, n-am veleități de scriitor sau măcar de ziarist. Jur că n-am scris în viața mea nici un rînduleț de poezie sau proză. Ca să înțelegeți mai bine vă voi istorisi totul. Sîmbătă s-au pus afișe prin care se anunța că va veni la Căminul cultural un grup de artiști de circ pentru a susține un spectacol. Deci, duminică, 23 martie, sala Căminului cultural din satul Borănești, comuna Coșereni, județul Ilfov, ora 16,30. Da, e ora începerii spectacolului. Îmbulzeală mare. În sala arhiplină — mirosuri diferite. Noroi mult, deoarece puțini îndrăznesc să și-l dea jos de pe picioare atunci cînd intră în sală. Gălăgie foarte mare. Totul la superlativ, după cum s-a văzut. Spectatorii se strigă unul pe altul, în gura mare. La fel se fac glume, care mai de care mai nesărate. Pe scena aproape goală, o masă, cîteva scaune. Apare prezentatorul (el însuși executantul cîtorva exerciții de prestidigitație), dar n-apucă să rostească primul cuvînt că și primește replica unui „isteț" din sală. „Isteții" aceștia stau cu căciulile și pălăriile pe cap în sală. Apoi apare unul dintre artiști, care anunță că va executa un număr cu cercuri. „Istețul" din sală strigă: „Urcă-te pe masă!". Era logic că dacă se urca pe masă nu mai putea jongla cu cercurile. Apoi alți cîțiva „isteți" strigă „bis", fără să aplaude măcar. Bisurile se cer aiurea. Se strigă bis printre scuipăturile cu coji de semințe. Abia se aude ce se spune pe scenă, cu toate că artiștii vorbesc cît pot de tare. Iată că se face puțină liniște. Prin ce minune? Pe scenă se desfășoară acțiunea unei mici scenete. Dar tocmai acum apare EL (din soiul foarte răspîndit în sat), cu nasul roșu, umflat de băutură. El, mărita sa grozavul. El, invincibilul, atunci cînd e criță. Acest „grozav" și „invincibil" se numește Tudor Niță; sau cum îl mai numesc cei din sat, Tudor a' lui Boboc. Ei bine, ce credeți că i-a venit lui Niță în cap? Nici una, nici două, că el vrea să intre fără bilet. I s-a explicat că nu se poate. Da de unde, el susținea morțiș că este controlor și că vrea să vadă dacă lumea are bilete în regulă. I s-a cerut să arate actele care să dovedească că e controlor. El susținea că este și că nu vrea să le arate. Pe două fete le-a amenințat chiar cu bătaia pentru că nu i-au arătat biletele. Bineînțeles, că în sală s-a produs ilaritate. Mulți s-au urcat pe scaune, ca să vadă ce se întîmplă (îi interesa mai mult ce se întîmplă afară). Pe scenă, artiștii au început să-i roage pe spectatori să se așeze, să fie atenți. N-au fost, însă, ascultați. „Controlorul" a fost introdus apoi într-o altă sală, unde probabil i s-a „explicat" cîte ceva, dar glasul lui tot se auzea. Cu greu, spectatorii și „isteții" s-au liniștit. Vă imaginați, cred, ce nervi au putut să provoace acești „spectatori" asupra celor care doreau să vadă ceva, dar mai ales asupra artiștilor. Ce forță i-a făcut oare, pe acești artiști să se stăpînească? Bine că gîndurile nu pot fi auzite.

Am omis să vă spun că acest Tudor a' lui Boboc este om cu copii mărișori. Ce vor vedea copiii la el? Ce lucru bun vor învăța? Are un fiu în clasa a VIII-a. Este aproape copia fidelă a tatălui său: agasant, obraznic.

Dacă se poate, publicați cîteva rînduri din scrisoare sau scrieți dumneavoastră ceva despre acești „spectatori" din Borănești. Mi-e rușine, pur și simplu, că pot fi la un loc cu acești oameni. Deoarece, cînd spui „spectatori din Borănești" în expresia aceasta pot fi cuprinși și oameni liniștiți, oameni cu mintea întreagă. Adesea mi-e silă să mă duc la un film sau la un spectacol la Căminul cultural. Vă mărturisesc că din aceste motive, nici nu prea ies din casă. Noroc cu televizorul și aparatul de radio".

Tot despre astfel de specimene vorbește în scrisoarea lui și cititorul MIRCEA CONSTANTIN MIHAI, din Cluj.

„Doresc ca în aceste rînduri să pun în discuție o latură destul de neplăcută a unor indivizi al căror comportament viciază atmosfera celorlalți oameni. Te duci, de exemplu, la sfîrșit de săptămînă într-un local să petreci cîteva clipe plăcute în compania unui prieten sau prietene, să te deconectezi în acompaniamentul unei orchestre de restaurant. Dorești, adică, să te simți bine aici, să discuți calm și destins, fără să fii deranjat de alții. Ce se întîmplă, însă? Iată un exemplu — și trebuie să vă mărturisesc că acesta nu este unicul. Mă duc într-o sîmbătă seara la Braseria restaurantului „Continental" din Cluj, împreună cu un prieten care-și aniversa în acea zi onomastica. Pătrunzînd în local ne așezăm liniștiți la o masă. Alături, la altă masă, patru indivizi într-o veritabilă stare de euforie etilică, își deapănă isprăvile cîteiești proferînd injurii la adresa comesenilor din jur, debitînd obscenități pe care hîrtia nu le suportă, ridicînd amenințători scaunele la adresa celorlalți. Mare chin a fost pentru noi să suportăm această atmosferă. În fiecare minut trăiam senzația vreunui pahar sau scaun care ar fi putut veni spre capetele noastre. Am chemat ospătarul și i-am relatat cazul, dar degeaba. Ospătarul, un bătrîn delicat, mai puțin dotat fizicește, nu s-a încumetat să ceară [illegible] beticoșilor să părăsească localul. „Recitalul" etilicilor a mai durat încă o oră, după care au plecat de bună voie, lăsînd în urma lor o serie de oameni pentru care masa de destindere a devenit una de supliciu, de insatisfacție, de incertitudini. Spuneți-ne ce trebuie să facem noi, consumatorii, pentru a scăpa de aceste variante antropologice care ne împestrițează puținele clipe pe care le dorim cît mai pline de bună dispoziție? Noi, consumatorii, nu ne putem război direct cu beticii, pentru că nu este aceasta atribuția noastră. Ospătarii ar trebui să găsească soluția, chemînd personalul de ordine (miliționarul de serviciu de pe strada respectivă), ca să invite pe betici de a părăsi localul. Mai propun ceva: ospătarul să nu mai dea băutură celor care depășesc limitele normale. Ce părere aveți? Trebuie să facem ceva ca să scăpăm de asemenea oameni? Dați-ne o soluție, căci ajungem la disperare. N-o să mai putem merge seara la un local fără a ne întreba: oare astăzi cine ne mai deranjează? Mai este și problema „lipiturilor". Unii indivizi s-au specializat în „lipituri". Vin la masa ta și, fără să-ți ceară voie, se așează. Tu, om cu bun simț, îl servești cu un pahar de vin, iar el se simte bine și rămîne în continuare. De la masa ta trece la alta și uite-așa, se descurcă „lipitura" toată seara. Ce facem și cu ăștia?"

Despre chestiunea ridicată de dumneavoastră s-a discutat pînă la plictisire în presa noastră și concluzia care s-a vehiculat permanent a fost aceea a înrîuririi de către opinia publică a elementelor înapoiate. Sînt și eu de acord să înrîurim, dar atunci cînd ai pe cine să înrîurești. De multe ori e, însă, nevoie de intervenția organelor de ordine, care să acționeze fie cu scoaterea afară din local, fie cu amenzi sau chiar cu predarea pe mîna justiției, atunci cînd se încalcă legi precise ale conviețuirii. Un tînăr îmi scria, de pildă, acum două săptămîni că nu a putut să rămînă în cel mai de lux local al Craiovei, unde se afla cu logodnica și părinții acesteia, deoarece niște indivizi de alături vorbeau insuportabil de murdar, de indecent. Ospătarul, solicitat să-i pună la punct, a răspuns: „la restaurant fiecare e liber să se exprime cum vrea la masa lui". Ca să nu mai vorbesc de ceea ce se întîmplă noaptea în restaurantele gărilor, unde nu poți intra decît dacă ți s-a urît cu viața. Dar dacă îndrăznești cumva să calci pe la ora trei noaptea în barul „Melody" din București, transformat în cea mai infamă circiumă, și mai ești cumva și cu nevasta? Vine imediat un individ la masă și-ți invită nevasta la dans. Dacă nu ești de acord, individul te așteaptă, jignit, la ușă ca să te cotonogească, dacă nu cumva între timp se răzgîndește și te pocnește cu sifonul în cap. Cu alte cuvinte, vreau să spun că pe cine se poate, să-l înrîurim cu vorba. Pe cine nu — cu legea.

ULTIMA ȘANSĂ PENTRU UN IRONIST RECALCITRANT

„Mă numesc Apostol Gheorghe și sînt elev al Școlii tehnice comerciale din Constanța. Sînt obligat să mă gîndesc la faptul că nu am nici o calificare și la viitorul meu, deoarece sînt în situația de a fi eliminat definitiv din școală. Din punct de vedere al învățăturii nimeni nu-mi poate obiecta nimic. Am, și oricînd pot lua, note corespunzătoare capacității mele, note care să mă mulțumească. Disciplina este cauza unei admonestări în fața colectivului, a unei eliminări cu „ultim avertisment" și a situației în care mă aflu acum. M-am hotărît să vă scriu cerîndu-vă sfatul. Iată ce s-a întîmplat:

Către sfîrșitul acestui trimestru am dat extemporal la contabilitate. Tovarășa profesoară, avînd impresia că eu copiez, m-a mutat într-o bancă din față. Aici mi-am terminat lucrarea de scris. Peste cîteva zile, cînd ne-a adus lucrările, eu am fost nemulțumit de nota pe care o primisem. În felul acesta tovarășa profesoară a înțeles să mă sancționeze, bazîndu-se pe presupuneri, și nu pe lucruri certe. Nemulțumit de notă, am cerut verificarea lucrării, ajungînd la o discuție în contradictoriu cu tovarășa profesoară. Acest incident nu s-a rezolvat la nivel de direcțiunea școlii, ci se așteaptă decizia ministerului. Îmi dau seama de gravitatea celor întîmplate, mă căiesc, dar [illegible] pentru că nu mai pot [illegible]. Pe primul trimestru am obținut [illegible] la purtare pentru abateri de la disciplina școlară. Dar nu vreau să mă credeți că am săvîrșit aceste acte de indisciplină intenționat, voit. Ele constau în numeroase glume făcute în timpul orelor și o serie de discuții și comentarii atît cu colegii, cît și cu tovarășii profesori. Sincer vă spun că am încercat să mă corectez, să mă dezbar de asemenea acte, dar nu am reușit. Dacă pe moment, pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp reușeam să mă abțin, era de ajuns ca unul din colegi să facă o glumă [illegible] completam cu o remarcă [illegible]. Poate că toate acestea se datoresc temperamentului meu exploziv, neastîmpărat, dornic de afirmare. Ce [illegible], nici eu nu-mi pot explica ce se întîmplă cu mine. Nu știu de ce nu mă pot corecta, dar nu poate fi vorba de lipsă de voință, căci în atîtea acțiuni și activități dau dovadă de voință. Toate acestea m-au adus în situația explicată mai sus, situație de a fi eliminat definitiv din școală. Poate că nu mai sînt decît 4—5 zile pînă la venirea deciziei de la minister. Sfătuiți-mă vă rog ce poate face un tînăr de 19 ani, care vrea să-și făurească un viitor, într-o asemenea situație? Dați-mi vă rog, un sfat, ca măcar de acum încolo, să știu unde voi merge și ce trebuie să fac... Aștept ajutorul și sfaturile dumneavoastră".

Dragă Gheorghiță,

Pentru că îmi ești simpatic, mă rog de [illegible] în apărarea ta, solicitînd pe această cale concursul școlii și ministerului. Îngăduință. O fac în primul rînd pentru că scrisoarea ta dă o senzație curată de luciditate și căință sinceră, am înțeles din ea că ești în stare să te cumințești. Personal nu consider că pentru ceea ce ai făcut (dacă nu mă minți cumva), trebuie să fii musai eliminat definitiv din școală. Îți iau apărarea, poate, și din alt motiv. Am fost și eu elev al unei școli comerciale și îmi amintesc că și pe mine mă chinuia pe atunci simțul umorului. Mă trezeam aruncînd replici cu haz în timpul orelor sau scriind versuri, sau citind romane. Din fericire pentru mine, pe-atunci nu se lucra cu eliminarea, ci cu pumnul. Îmi amintesc, de pildă, că profesorul de limba română, pentru o ironie scăpată la una din greșelile gramaticale cu care își presăra din belșug lecțiile, m-a ținut timp de un trimestru numai în genunchi. Acum tu nu trebuie să înțelegi de aici că vom face împreună o asociație a victimelor profesorilor și că eu îți încurajez necuviințele față de cadrele didactice. Pun această „vorbă bună" așa cum am spus, deoarece mi-ai dat sentimentul că știi să te analizezi cu luciditate și pentru că ai înțeles și tu acum că în viață există o mulțime de lucruri serioase, care impun o comportare pe măsură. Fii și tu mai sobru. După ce termini școala, mai tîrziu, o să ai destulă vreme să glumești. Scrie-mi cum evoluează situația.

O SUPREMĂ ASPIRAȚIE

VASILE MIHAI

La întrebarea dumneavoastră, răspund scurt: da, am un ideal. Care este? Acela de a trăi ca un om, gîndindu-mă la atributele esențiale ce se leagă de acest nobil titlu cu care am avut fericirea să ne naștem. Uneori, auzind în fugă o asemenea declarație poți trece ușor pe lîngă ea, fiindcă poate părea o simplă vorbă, o aspirație vagă, generală, fără conținut. Dar ia să medităm mai mult! Este chiar așa de ușor să te formezi ca să te poți comporta, să poți munci și să te poți împlini ca un om adevărat? Să arunci din tine slăbiciunea, lenea, lașitatea, frica, să devii altruist, să fii capabil de fapte mari, să nu te orbească și să nu devii pradă tentațiilor care te pot coborî la nimicnicie, și totuși să trăiești cu modestie, cu respect pentru ceilalți? Părerea mea este că un asemenea om — pe care-l întrevăd conform prototipului imaginat a avea calitățile de mai sus trebuie construit, iar această construcție începe cu construcția imaginii despre el: a idealului de atins. Mai sînt de părere că idealul, așa cum l-am formulat, nu poate sa fie decît tangent la cerințele societății, omul fiind membru al ei. Idealul face ca purtătorul lui el însuși să aibă prin ideal o legătură directă cu societatea.

Cum arată acest om? Există un adevăr matematic: cînd raza este egală cu zero cercul se reduce la un punct. Avem nevoie, deci, de raze cît mai lungi de cuprindere, dincolo de noi, în afara noastră. Pentru a nu rămîne puncte... Pentru a fi, între oameni, nu numai urmăritori de scopuri personale, dar și oameni!

RODICA BĂDEA

„De mic copil aveam tendința, poate exagerată, de a dărui, de a ajuta. Pe atunci nu aveam conturată o posibilitate de a-mi manifesta acest îndemn lăuntric ce-mi dădea, ori de cîte ori aveam prilejul s-o fac, satisfacții deosebite. Dînd ajutor cuiva, îndeplinind ceva pentru cineva, simțeam că pot fi utilă, iar asta îmi crea o stare de fericire. Azi, iată, sînt medic. Cu mulțumire, deci, pot să spun că am descoperit și am găsit locul în care pot să mă manifest așa cum mă îndemna la început inima, iar mai apoi și conștiința, să trăiesc: dăruind bucurii altora. Lucrez la o clinică de pediatrie, copiii sporindu-mi prin sensibilitatea, fragilitatea și nevinovăția lor, fericirea pe care o resimt cu fiecare zîmbet de sănătate înflorit pe fețele lor. Trăiesc, astfel, sentimentul de utilitate, zilnic.

Mi-am îndeplinit, în acest mod, idealul? Într-un fel, aș putea zice da. O, dar antenele noastre, ce duc spre viitorul nostru și al oamenilor totodată, sînt mult mai lungi decît de azi pînă azi. Perfectibilitatea, cum spuneați și dv., chiar și în sentimentul de dăruire semenilor, este absolut posibilă. Idealul meu este să-mi mențin și să-mi sporesc aceste calități".

MARIA SIGHEARTĂU

„Vă spuneam că pînă azi, deși nu mi-am pus întrebarea dacă am sau nu un ideal, de dorit doream, totuși, ceva: îmi place istoria. Am făcut liceul la seral dar n-am luat examenul de bacalaureat. Nu mi-am pierdut însă speranța, așa că în primăvara aceasta urmează să mă prezint din nou; aș dori să merg la facultate. Aceasta pe plan profesional. Aș dori, apoi, să întîlnesc un tînăr bun, cinstit, drept, cu care să întemeiez un cămin în care să fie atîta dragoste și respect reciproc încît să poată primi copiii care, firesc, vin, să le putem da o educație bună.

S-ar putea ca dv. să spuneți că acestea sînt dorințe firești, și nu idealuri. Poate. Deocamdată, însă aceste simple planuri alcătuiesc idealul meu. Spuneți-mi dacă gîndesc fără profunzime...".

COSTEL PRICA

„Ca la mulți alții, desigur și idealul meu este să contribui prin faptele mele, la binele general, la fericirea oamenilor. Tot așa de firesc însă, idealul meu are și o particularitate: am crescut la sat, m-am legat sufletește de sat, de oamenii lui, de profesiunile dătătoare de bunuri atît de necesare, ale agriculturii. Idealul meu este, deci să fac ceva pentru ceilalți oameni, dar să-l fac aici la sat și să-l fac cît mai bine, cu convingere, cu tragere de inimă. Desigur, mă veți înțelege, nu se poate trăi nicăieri fără pasiune și o viață în care idealul ți-ar sta în față doar ca un astru rece, el ar rămîne la o tot atît de mare distanță ca și soarele față de un om care nu vede...".

NICU BERCEA

„După părerea mea, a trăi în sensul adevărat al cuvîntului înseamnă a merge, a înainta. În momentul cînd simți că forțele tale de a progresa (nu neapărat, sau nu în primul rînd de ierarhia funcțiilor este vorba) te părăsesc, în momentul cînd viteza scade, echilibrul ți se pierde, te oprești, cazi. Am 24 de ani, am învățat, sînt inginer, m-am căsătorit, lucrez la o instalație complexă care îmi cere să învăț o limbă străină, soția mea este profesoară, își dă definitivatul. Sînt mulțumit că în familie totul este bine și că, datorită activității noastre, peste nici una dintre aspirații nu se depune praful îndoielilor, al uitării sau al neputinței. Consider că lupta mea pentru un ideal îmi cere să urc mereu niște trepte ca acelea despre care am spus că mi-au devenit bunuri cîștigate, și sînt sigur că le vor urma altele".

...Gînduri, opinii. Poate cam multe imagini poetice, deși explicațiile se pot afla cu ușurință. Visul naște hiperbole; după cum — spun și oamenii de știință — idealul pe care ni-l facem reprezintă un *model* înzestrat cu trăsături și calități perfecte, „ideale"... Dar dacă intervenim o facem nu numai pentru a readuce discuția în planurile firești ale dezbaterii, ci și pentru a încerca a da unele lămuriri. Căci există, în scrisori, și destule neclarități.

1. Astfel, unul dintre tineri își începe răspunsul la anchetă afirmînd că nu știe dacă nu cumva, la cei 27 de ani ai săi, este prea devreme să spună că și-a ales un ideal în viață. Dragă prietene, noi nu știm dacă nu cumva este cam prea tîrziu, dacă încă n-ai o aspirație fundamentală, dacă nu știi încă ceea ce, [illegible] unei imagini a poetei Nina Cassian, reprezintă axul de oțel în jurul căruia trebuie să crească [illegible] al vieții noastre. O tînără ne scria că la vîrsta de 4 ani visa să ajungă doctoriță. Desigur, nu vom fi de acord că la acești ani poți avea un ideal. Copilăria aspiră încă [illegible] care i se transmit, valențele pozitive existente în fiecare se deschid în fața valorilor afirmate pe plan social: vrei să fii ca tata care coboară în mine, care construiește case, care realizează proiecte sau educă copii; sau vrei să fii ca „tanti doctor", care te impresionează prin știința sa de a-i face pe oameni sănătoși. Te joci [illegible] serile oamenilor maturi. Pe urmă, la vîrsta școlii, îți alegi modele, vrei să fii ca un om anume, nu numai jucîndu-te, ci copiindu-i manifestările, uneori pînă la amănunte. Pe la 16—18 ani însă, tînărul este pregătit să depășească chiar și această fază. Aspirațiile lui încep să se constituie pe bază rațională. Intr-un model care nu mai reprezintă doar copia fidelă a tovarășului profesor cutare, ci o proiecție a propriului portret, în viitor, un portret construit pe baza propriilor calități și dorinți, ținînd seama de defectele personale, de locul în care trăiești, de ceea ce vrea societatea de la tine, de plusurile și minusurile ei, de interdependențele pe care le ai în raport de toate acestea. Acel portret *ideal* ești tu, numai tu; nu-l poți împrumuta de la altul și nu-l poți da altuia decît, poate, spre consultare, portret pe care revenim s-o spunem, începi a ți-l clădi conștient, odată cu adolescența. Așa că, stimate prietene, atenție la cheltuirea fără scop a anilor tinereții!

2. O tînără, A. F., învățătoare, mărturisindu-ne că n-are nici un ideal, că trăiește într-o totală stare de apatie, că „nu se simte îndemnată spre nimic", ne descrie situația ei: „În școala pedagogică îmi închipuiam viața după absolvire cu totul altfel decît o văd acum, la școala noastră. Mai vie, mai energică. Cînd am intrat însă în cancelarie (la școala noastră sînt aproape 30 cadre didactice), și am încercat să mă apropii de un grup de învățătoare și profesoare, ce credeți că am auzit? „Dragă, spunea una, cloșca mea a scos 15 pui...". M-am dus spre alt grup: „Dragă, spunea alta, vaca mea a fătat ieri, a făcut un vițel roșu...". Profesorii parcă discută ceva mai interesant, dar și ei își consumă vremea citind mai mult „Sportul" și comentînd meciurile. Iată, deci, care este situația mea. Ce poți face într-un asemenea mediu? Unele colege croșetează și în ore (de citit nu citesc nimic, altceva decît despre găini și vaci nu mai știu să discute, încît un tovarăș din altă parte, care cunoaște situația, intrînd o dată în cancelarie, a spus bună ziua întrebîndu-l ironic pe director: „ce mai face cloșcăria dv.?" — referindu-se, desigur, la această atmosferă lipsită de orice orizont). Am pierdut, deci, și eu orice avînt, și idealurile mele s-au pierdut cu totul. Mi-e groază să mă gîndesc la viitor, căci ar trebui să pun cap la cap aceste lungi ceasuri de plictiseală, lungindu-le cît o viață, și ar fi insuportabil. Nu văd scăparea decît în a fugi"...

Într-adevăr, clopotele care bat în această scrisoare sînt atît de grave, încît dacă autoarea și-ar fi dat adresa n-am întîrzia o clipă să luăm trenul ori mașina și sa alergăm acolo. Fiindcă ceea ce se întîmplă, conștient sau inconștient din partea acelor oameni (cu pregătire intelectuală!), care nu trec de limita unor interese primare, necesare, firește, dar care nu justifică prin ele însele calitatea de om, este foarte grav. Totuși, stimată domnișoară (înțelegem că sînteți necăsătorită), și mai nejustificată ni se pare atît de rapida prăbușire a visurilor, a idealurilor dv.! Nu cumva avuseserăți doar impresia că dispuneați deja de un țel în viață, de un ideal? Știm, mediul poate îngreuna mult un mers înainte, idealurile însă, domnișoară, dacă sînt într-adevăr idealuri, adică capabile să nască în tine acele energii nemaipomenite caracteristice unui om care face totul ca să ajungă într-un punct, acestea nu se pot prăbuși cu una cu două. Ele îndeamnă la luptă, dau curaj, dezvoltă inteligența, într-un asemenea mediu îl scot pe om în prim plan, îi dau dreptul de a vorbi, de a cere să fie ascultat. Ce s-a întîmplat, deci, cu dv. de v-ați așezat nu deasupra acestei „cloșcării", cum o denumea acel oaspe, ci tocmai dedesubtul, ori numai la marginea ei? Nu cumva, însuși idealul dv. era cam firav, cam subțirel?

Ne întrebați ce vă recomandăm. În nici un caz fuga. Ar fi (dacă aveți un *ideal*) de-a dreptul rușinoasă. Țipați, domnișoară! Treziți cloștile. Amintiți Cancelariei în care intrați zilnic că a fi profesor înseamnă a fi model pentru alții, mai mici, și asta nu poți deveni ținînd iglițele și ghemele pe catedră. Amintiți-le că sînt intelectuali, adică oameni trecuți nu doar prin examene, ci prin cărți, prin lumi de idei...

Nu vă lăsați copleșită de cloșcărie, domnișoară! Și nelăsîndu-vă pe dv. n-o să-i lăsați nici pe ceilalți. Aceasta, într-adevăr, este o luptă care merită să facă parte dintr-un ideal adevărat.

3. **Liviu S.** (nu vă spunem numele complet, și veți înțelege de ce): folosiți, în răspunsul pe care-l dați, expresii care jenează, nu prin conținutul, ci prin forma lor: vorbiți în formule atît de generale încît nu se mai știe unde sînteți dv., cel care existați în realitate. Ancheta noastră cere o comunicare sinceră, nu declarații (e drept, unele copiate din unele referate șablonarde, ori învățate la niște ședințe stereotipe). Iar dacă o să ne spuneți că, în fiecare zi cînd vă treziți, vă țineți singur o conferință despre idealul pe care-l aveți, n-o să vă credem: n-ați fi un om viu. Mai meditați...

4. Cineva care semnează **M. I. K.** este cuprins de un altfel de plictis decît învățătoarea de mai înainte: „la ce bun, toate?" se întreabă el. E cineva care să prețuiască eforturile, dacă le-aș face, sentimentele bune, dacă le-aș manifesta? Are, se pare, și unele greutăți materiale (se știe că mai există și asemenea greutăți), dar spune că nu asta îl deranjează, ci oboseala spirituală. Are 21 de ani și, din cauza acestei stări incerte, fără nici o perspectivă, s-a întrebat dacă n-ar fi mai bine să se „refugieze în moarte" (!!). Deocamdată „mai face o concesie", mai speră să vadă ce va urma...

Ce poți să răspunzi unui astfel de tînăr? Am putea, dacă i-am ști adresa, să-l invităm să stăm personal de vorbă cu el (la noi în redacție este oricînd bine venit), ori să-i rugăm pe alți tineri să-i scrie părerile lor. Nouă cazul ni s-a părut însă interesant prin altceva: el demonstrează unde se poate ajunge atunci cînd din viața cuiva lipsește orice urmă de ideal, ce prăbușire interioară se poate produce în tine însuți cînd ajungi la o asemenea stare de vid. Viața e prima, suprema valoare de care dispunem, notam în articolul anterior pe marginea anchetei, dar ca să devină **viață omenească** ea trebuie să **capete un scop**, să fie **valorizată**. Or, a găsi un scop a da un sens propriei vieți nu depinde — după părerea noastră — în primul rînd de alții, ci de dumneavoastră personal, prietene **M. I. K.** Altfel, cum v-ați închipui ca, în condițiile grele ale trecutului, în situația în care sufereau poate ani grei de detențiune oamenii care știau ce vor să facă în viață nu-și pierdeau o clipă încrederea în ideal își apărau și nu-și zvîrleau în noroi dreptul de a trăi? Milioane de exemple se pot da, și milioane de cărți se pot deschide pentru a confirma acest simplu adevăr. Greutățile, deși nedorite întîlnite de oameni adevărați, măresc temperatura idealului, conturînd și mai clar traiectoriile luptei. Ceea ce vă lipsește dv. în primul rînd nu este „ajutorul din partea altora", ci propriul dv. ajutor. Unui tînăr sănătos nimic nu-i poate da dreptul la asemenea gînduri, mai ales azi. Îi rugăm pe cititorii noștri, dacă este vreunul de altă părere, să ne comunice de ce.

5. Și, în sfîrșit, scrisoarea cu care vrem să încheiem articolul de față își ia ca adresă o expresie aparținînd tînărului Costel Cîrnu, din Aleea Nicolina, Iași. El spune: „există idealuri mari și idealuri mici". Într-adevăr, expresia „ai un ideal mic", circulă. Ea reprezintă însă și o realitate? Pot exista și idealuri... mici? După părerea noastră pot exista scopuri mărunte, ținte ușor de atins, apropiate. Idealul însă (dacă respectăm noțiunea) nu poate fi decît mare. El durează cît o viață. Te apropii mereu de el, perfecționîndu-te ca om, dar îți lasă mereu în față perspectivele deschise.

EUGEN FLORESCU

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR

VASILE BĂRAN

Copilul minune

Băiatul a crescut mare: era mult mai înalt decît mama, iar cu tata vorbea de la egal la egal. Într-o seară a găsit prin casă o vioară și s-a dus în camera lui. Părinții au rămas uluiți: aerul se umpluse de sunete!

A doua zi l-au dus la un specialist:

— Ați văzut cum ține vioara? Nici marii maeștri n-o țin așa! Parcă-i o turturică: în mîna lui vioara tremură! Dumneavoastră ce ziceți? Să-l dăm la vioară?

Uluit și el, specialistul s-a plimbat, mai întîi, îngîndurat prin sală, privindu-l din cînd în cînd pe băiatul în mîinile căruia vioara era, într-adevăr, ca o pasăre mică, mică... Mult prea mică pentru el.

Și i-a privit și pe părinți. Și i-a sfătuit să-l dea la contrabas.

Revizuire

La un an după căsătorie, Romeo își luă ciorapii și-i aruncă pe fereastră.

— Ce ai, Romeo? se miră Julieta.

— Ți-am spus să mi-i speli! țipă, așa, dintr-o dată, Romeo.

Julieta pufni în rîs:

— Ce vorbești?! Dar tu ce cusur ai?

Romeo aruncă pe fereastră și pantofii. Ca să arate ca și ea poate arunca pe fereastră cîte ceva, Julieta dădu brînci unei vaze cu flori. Vaza se rostogoli și era cît pe-aci să cadă în capul unui trecător.

— Hei, urcă el scările revoltat, de ce vă certați?

Dar cei doi îi trîntiră ușa în nas.

— Vezi-ți de treburi! Nu te amesteca dumneata în viața noastră personală!

Ajuns acasă, trecătorul se așează la masa de scris. Muie pana în cerneală, taie ultimul capitol și își lasă capul în podul palmei copleșit de întrebări:

— Ce să fac cu ei? Ce să fac cu ei?

Era Shakespeare.

Finalul îl cunoașteți.

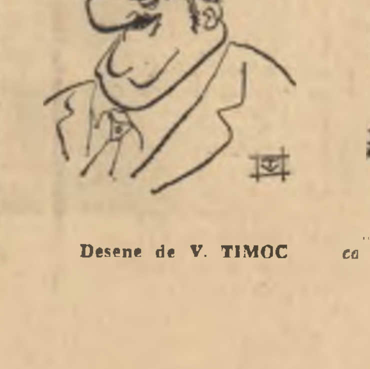

„RĂDĂCINI"

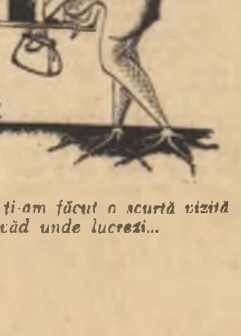

...Și ți-am făcut o scurtă vizită ca să văd unde lucrezi...

Desene de V. TIMOC

DATORIE

O fabulă de AUREL BARANGA

Un cățel de buzunar
Întîlni un Saint-Bernard
Și-l apostrofă potaia
Gudurîndu-se poltron:
— „Ai crescut cît Himalaia
Cum să te mai ia mamaia
În manșon?"

Credeți c-a răspuns dulăul
C-o
MORALĂ
Chelfăneală,
Cum ar fi făcut, de pildă, orișicare fabulist?
Nici prin gînd, nici pomeneală:
Om serios, fugea să scape de la moarte
Un alpinist.

ANECDOTE

DIALOG ÎNTRE DOI COLONIALIȘTI

Primul spunînd:

— Înainte noi făceam concediile în colonii.

Al doilea plîngăreț:

— Astăzi aceleași colonii ne dau nouă concediu!

DOVADA

Într-un restaurant ticsit, un bătrînel se ridică de la masă pentru a-și lua singur o ceașcă cu cafea.

Cînd revine, vede un tînăr, voinic, așezat pe locul său la masă.

— Scuzați, vă rog, spune bătrînelul, eu am rezervat acest loc.

— Dovada? răcni tînărul, instalîndu-se mai comod pe scaun.

— Dovada este porția de plăcintă cu cireșe de pe scaunul pe care sînteți așezat dvs.

REGRET

Mama: „Au fost cinci pere pe masă. Cum de n-au mai rămas decît două?"

Gigel: „Mămico, era întuneric și nu le-am văzut pe toate".

LA ȘCOALĂ

Profesorul: „Titi, știi tu ce este un „corp transparent?"

Titi: „Este un corp prin care se poate vedea!"

Profesorul: „Poți să-mi dai un exemplu?"

Titi: „Desigur, gaura cheii de la cămară."

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE, CORNELIU MĂNESCU, VA FACE O VIZITĂ ÎN U.R.S.S.

La invitația guvernului sovietic, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, va face o vizită oficială în Uniunea Sovietică, în perioada 7—9 aprilie a.c.

Plecarea delegației P.C. din Israel

Vineri dimineața a părăsit Capitala delegația Partidului Comunist din Israel, formată din tovarășii Meir Vilner, secretar general al C.C. al P.C. din Israel, Saliba Hamis și David Henin, membri ai Biroului Politic al C.C. al partidului, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în țara noastră.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R.

Consfătuire metodico-didactică

Sub auspiciile societății de științe biologice — secția didactică — vineri dimineața au început în Capitală lucrările consfătuirii metodico-didactice cu tema „Predarea biologiei în școală în lumina noilor cercetări".

La consfătuire participă academicieni, profesori universitari și cercetători în domeniul biologiei din întreaga țară.

(Agerpres)

AGENDA

TELEGRAME

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea dr GUSTAV W. HEINEMANN, o telegramă în care se spune:

Vă mulțumesc mult pentru felicitările dumneavoastră, transmise cu prilejul alegerii mele în funcția de președinte al Republicii Federale a Germaniei. Acest gest amabil m-a bucurat în mod deosebit.

Primiți, Excelență, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea președintelui Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan, ISMAIL EL AZHARI, o telegramă în care se spune:

Cu fericita ocazie a realegerii Excelenței Voastre ca președinte al Consiliului de Stat al României, ne face o mare plăcere mie și colegilor mei, membri ai Consiliului Suprem de Stat, ai guvernului și poporului Republicii Sudan să vă transmitem felicitări cordiale împreună cu urările de fericire și sănătate pentru Excelența Voastră, bunăstare și prosperitate pentru poporul prieten al Republicii Socialiste România.

Sperăm în mod sincer că relațiile între țările noastre se vor întări și pe mai departe.

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, a trimis tovarășului IOSZEF CYRANKIEWICZ, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, următoarea telegramă:

În numele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România exprimăm profunde condoleanțe în legătură cu catastrofa aeriană de lîngă Cracovia și vă rugăm să transmiteți familiilor îndoliate întreaga noastră compasiune.

Vineri dimineața a sosit în Capitală o delegație parlamentară japoneză condusă de Fukunaga Kenji, membru al Dietei Japoneze din partea Partidului liberal democrat, care va face o vizită în țara noastră. Din delegație fac parte deputații Yamaguchi Shizue, (Partidul Liberal Democrat), Shimagami Zengoro (Partidul Socialist), Hirose Hideyshi (Partidul Socialist) și Furuchi Hiroo (Partidul Liberal Democrat).

Vineri la amiază a fost semnată înțelegerea de colaborare pe anii 1969—1970 între Uniunea scriitorilor din Republica Socialistă România și Uniunea scriitorilor din R. D. Germană.

Documentul prevede, printre altele, organizarea de manifestări culturale reciproce, schimburi de informații și materiale documentare, vizite de scriitori, sprijinirea traducerilor din literatura țărilor respective.

Documentul a fost semnat de Virgil Teodorescu, vicepreședinte al Uniunii scriitorilor din România, și Walter Gorrisch, împuternicit al Uniunii scriitorilor din R. D. Germană.

După vizita oficială făcută în țara noastră la invitația guvernului Republicii Socialiste România, ministrul relațiilor externe al Republicii Argentina, dr. Nicanor Costa Mendez, împreună cu soția, au părăsit vineri dimineața Capitala, îndreptîndu-se spre Roma.

Vineri la amiază, Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, și Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, au semnat în registrul de condoleanțe deschis la Cancelaria ambasadorului Republicii Democratice Congo la București în legătură cu încetarea din viață a fostului președinte al R. D. Congo, Joseph Kasavubu.

Vizita delegației tunisiene

Delegația tunisiană, condusă de Mongi Slim, ministrul justiției, a făcut vineri dimineață o vizită ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, cu care a avut o convorbire oficială.

La amiază, ministrul justiției, Adrian Dimitriu, a oferit, în cinstea oaspeților tunisieni, un dejun la care au luat parte Corneliu Mănescu, Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Emilian Nucescu, președintele Tribunalului Suprem, și alte persoane oficiale române și tunisiene. A fost de față Mahmoud Maamouri, ambasadorul Republicii Tunisiene la București.

În timpul dejunului, Adrian Dimitriu și Mongi Slim au toastat în sănătatea președintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, și președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, pentru dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre cele două țări.

Seara, ambasadorul Republicii Tunisiene la București, Mahmoud Maamouri, a oferit o recepție cu prilejul vizitei în țara noastră a delegației tunisiene.

Au participat tovarășii Leonte Răutu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Adrian Dimitriu, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Cu prilejul aniversării eliberării Ungariei

Cu prilejul celei de-a XXIV-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, ambasadorul Republicii Populare Ungare la București, Jozsef Vince, a oferit vineri la amiază, un cocteil în saloanele ambasadei.

Au luat parte tovarășii Gheorghe Apostol, Iosif Banc, Dumitru Petrescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Ion Baicu, Ion Crăciun, Aurel Moga, Nicolae [illegible], ministru, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști.

Au participat șefi de misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Cu prilejul celei de-a 24-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, ambasadorul R. P. Ungare la București, Jozsef Vince, însoțit de membri ai ambasadei a depus vineri dimineața coroane de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism și la Monumentul eroilor sovietici din Capitală.

La solemnitate au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Forțelor Armate. La Monumentul eroilor sovietici au fost prezenți A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

•

Cu prilejul celei de-a XXIV-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist ambasadorul Republicii Populare Ungare la București Jozsef Vince, a rostit o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune.

•

Delegația de cineaști maghiari sosită în țara noastră pentru a participa la gala filmului din R.P. Ungară, organizată cu ocazia Zilei naționale a Ungariei, s-a întîlnit vineri dimineață la [illegible] cu redactori ai presei centrale. Au fost prezenți, de asemenea, reprezentanți ai Asociației cineaștilor din România și ai ambasadei R.P. Ungare la București.

Cu acest prilej, regizorul Szabo Istvan și artista [illegible] Kati au vorbit despre condițiile asigurate în Ungaria celei de-a șaptea arte în anii de după eliberare, despre creațiile lor și producția cinematografiei maghiare.

(Agerpres)

40 DE ANI DE LA CONGRESUL SINDICATELOR UNITARE DE LA TIMIȘOARA

ADUNAREA FESTIVĂ

La Timișoara, centru muncitoresc cu vechi tradiții în mișcarea revoluționară din țara noastră, a avut loc vineri după-amiază, în sala Operei, o adunare festivă organizată de Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cu prilejul aniversării a 40 de ani de la Congresul sindicatelor unitare din România, ținut la Timișoara între 2 și 5 aprilie 1929.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Gheorghe Petrescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., Alexandru Sencovici, membru al Comitetului Central al P.C.R., Mihai Telescu, prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Roman Pircea, președintele Consiliului județean Timiș al sindicatelor, vechi militanți ai mișcării muncitorești din România, participanți la Congresul sindicatelor unitare, reprezentanți ai oamenilor muncii din localitate. În sală erau prezenți veterani din Timișoara și din alte orașe ale țării, foști delegați la Congresul sindicatelor unitare din 1929, membri de partid din ilegalitate, activiști ai Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor și ai organelor locale sindicale, numeroși oameni ai muncii din întreprinderi și instituții.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Constantin Drăgan, care, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al Consiliului Central al U.G.S.R., a transmis un salut călduros vechilor militanți ai mișcării muncitorești și sindicale din România prezenți la adunare, alături de reprezentanții de astăzi ai muncitorimii timișorene. Vorbitorul a subliniat, de asemenea, însemnătatea Congresului sindicatelor unitare ținut la Timișoara, moment de seamă în istoria luptelor conduse de P.C.R. pentru realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare din țara noastră.

Despre semnificația aniversării a 40 de ani de la Congresul sindicatelor unitare ținut la Timișoara a vorbit tovarășul Alexandru Sencovici, vechi militant al mișcării muncitorești din România.

★

În încheierea adunării, formații artistice ale sindicatelor și instituțiilor de artă din localitate au dat un spectacol festiv.

★

În cursul dimineții, foștii delegați la Congres, prezenți la Timișoara cu ocazia acestei aniversări, au vizitat Clubul muncitoresc „2 aprilie 1929", locul unde s-au desfășurat lucrările Congresului sindicatelor unitare, precum și diferite întreprinderi, Universitatea și noile cartiere ale orașului.

Seara, în onoarea oaspeților, Consiliul județean Timiș al sindicatelor a oferit o masă tovărășească.

(Agerpres)

Institutul de petrol, gaze și geologie la 20 de ani

Conf. ing. GHEORGHE BĂNĂȚEANU

Înființat în anul 1948, cu scopul de a da țării cadre inginerești pentru industria noastră petrolieră, Institutul de petrol, gaze și geologie sărbătorește în aceste zile două decenii de activitate, prezentîndu-se cu un bilanț de realizări care îl situează printre instituțiile de prestigiu ale învățămîntului superior din țara noastră, fiind de asemenea bine cunoscut în peste 55 de țări ale lumii.

Naționalizarea industriei petroliere, înfăptuită la 11 iunie 1948, nevoia refacerii acestei industrii distrusă în mare parte în timpul războiului și a dezvoltării ei, a pus problema unui număr mare de cadre specializate, ceea ce a dus la înființarea Institutului de petrol și gaze, la început cu 2 facultăți (forajextracție și tehnologia petrolului), apoi, în 1950, înființîndu-se facultățile de utilaj petrolier și geologia petrolului. În decursul anilor, profilul institutului s-a lărgit, facultatea de geologie cuprinzînd și secția de prospecțiuni geofizice, iar facultatea de tehnologie extinzînd pregătirea și în problemele petrochimiei.

În cei 20 de ani de activitate, institutul a dat țării peste 4 000 de ingineri. Mulți din absolvenții institutului îndeplinesc munci de mare răspundere în aparatul de stat, în industrie, în institute de cercetări, în învățămînt etc. Institutul se mîndrește cu faptul că mare parte din absolvenții săi sînt acei care au contribuit la ridicarea producției de petrol a țării noastre la nivelul actual de peste 13 milioane tone, precum și la proiectarea și construcția unor noi rafinării, la proiectarea și construirea instalațiilor noastre de foraj; multe au luat atîtea premii internaționale și sînt foarte solicitate la export.

Institutul de petrol, gaze și geologie este unul din puținele institute din lume care pregătește ingineri și conferă diplome de doctor în domeniul specialităților petroliere. Renumele, precum și profilul facultăților sale determină mulți tineri din străinătate să-și facă studiile la institutul nostru; aceasta se reflectă tot mai frecvent în acordurile culturale încheiate de statul român cu alte state. Dorința statelor de a cunoaște bogățiile subsolului lor și de a le scoate la suprafață apare firească, mai ales în ultimii ani s-au descoperit numeroase regiuni petrolifere noi. Astăzi, 20 % din numărul studenților noștri sînt studenți străini din 36 de țări; în decursul celor 20 de ani de existență, 840 cetățeni străini din 56 de țări (12 țări din Europa, 15 din Asia, 18 din Africa și 11 din America Latină), au obținut titlul de inginer petrolist sau de doctor, au făcut specializarea în anumite domenii la catedrele noastre sau în cadrul cursurilor postuniversitare, organizate la institutul nostru în ultimii 4 ani sub egida UNESCO.

Sărbătorirea a 20 de ani a activității Institutului de petrol, gaze și geologie, realizările sale în cadrul dezvoltării generale a țării în epoca construcției socialiste, mobilizează cadrele noastre didactice pentru a depune toată capacitatea și energia lor creatoare, la dezvoltarea în continuare a institutului, pentru pregătirea tot mai bună a specialiștilor petroliști, la nivelul științei și tehnicii mondiale, buni cetățeni, luptători activi pentru ridicarea patriei noastre pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres.

Manifestările consacrate aniversării a două decenii de la înființarea Institutului de petrol, gaze și geologie din București au început vineri dimineața printr-o ședință festivă care a avut loc în aula institutului. Au participat conducători ai unor ministere, instituții centrale și de învățămînt superior, academicieni, cercetători din institutele Academiei și departamentale, studenți.

În cadrul ședinței a luat cuvîntul prof. dr. docent Mihai Bogdan, rectorul institutului, care a trecut în revistă succesele obținute de Institutul de petrol, gaze și geologie.

În cuvîntul său, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, a subliniat, printre altele, că împlinirea a două decenii de la organizarea Institutului de petrol, gaze și geologie se înscrie ca un eveniment de seamă pentru școala, economia și știința românească, sărbătorirea evenimentului constituind încă o dovadă a prețuirii și grijii permanente pe care partidul și statul o manifestă pentru învățămîntul nostru.

Au mai rostit cuvinte de salut ing. Nicolae Teader, ministrul petrolului, Marin Rădoi, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., acad. Gheorghe Murgeanu, primul rector al institutului, inginerii Ion Manolescu și Anghel Popescu, în numele absolvenților, prof. univ. Constantin Dinculescu, membru corespondent al Academiei, președintele Consiliului Național al inginerilor și tehnicienilor, și studenta Ana Martinciuc.

După încheierea ședinței festive, asistența a vizitat expoziția documentară amenajată în incinta institutului. Au început apoi lucrările sesiunii științifice jubiliare, pe agenda căreia sînt înscrise comunicări privind geologia stratigrafică, mineralogia și petrografia, geologia aplicată și prospecțiunile geofizice, forajul sondelor și exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze, ingineria chimică, tehnologia petrolului și tehnologia petrochimică, utilajul pentru schelele petroliere.

Sesiunea continuă.

(Agerpres)

SPORT

MERIDIAN

● Etapa a treia a Turului ciclist internațional Annaba, desfășurată pe un traseu în lungime de 190 km pînă la Constantine, a revenit lui Gosta Petterson (Suedia), cronometrat în 5h 06'34". Etapa a 4-a, Constantine—Annaba (190 km), a revenit lui Gonschorek (R. D. Germană) în 4h31'49". Cu același timp au fost cronometrați alți 9 alergători, printre care au figurat și cicliștii români Tudor Vasile și Ciumeti, clasați pe locurile 8 și respectiv 9. În clasamentul general individual conduce G. Petterson cu 19h 23'45", urmat de Mickein (R. D. Germană) la 5'25".

● Partidele disputate în ziua a doua a turneului internațional feminin de handbal de la Buhuși s-au soldat cu următoarele rezultate: Confecția București — Spartak Subotița 19—9 (8—4); Textila Buhuși — Goldberger Budapesta 12—12 (6—7).

● S-a stabilit ca boxerul de cat. grea, Joe Frazier, campion al lumii (versiunea statului New York), să-l întîlnească pe Jimmy Ellis, deținătorul centurii forului World Boxing Association. Învingătorul din acest meci va fi recunoscut oficial campion mondial la „toate categoriile". Meciul se va desfășura la 17 iunie, la Houston.

● În primul meci din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei Europei Centrale" la fotbal, la Viena s-au întîlnit echipele Wiener Sport Klub și Union Teplice (Cehoslovacia). Partida s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0). Returul acestui joc va avea loc la 30 aprilie la Teplice.

● Numeroși spectatori au urmărit la Tbilisi returul semifinalei „Cupei Cupelor" la baschet masculin dintre formația locală Dinamo și echipa Panathinaikos Atena. Baschetbaliștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 103—71 (50—29) și s-au calificat pentru finala competiției.

PRONOSTICUL ZIARULUI NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 14

Etapa din 6 aprilie 1969

„U" Cluj — Steaua	x
Vagonul — Rapid	x
A.S.A. Tg. Mureș — U.T.A.	1
Jiul — Poli. Iași	1
Petrolul — „U" Craiova	x
Farul — F. C. Argeș	1
St. roșu — Poli. Galați	1
Metalul Tr. S. — C.F.R. Arad	x
Cagliari — Milan	2
Inter — Torino	1
Juventus — Napoli	1
Verona — Fiorentina	2
Bologna — Roma	x

DOUĂ INTERVIURI PENTRU DV.

Dumitriu II: „AM UN DOR DE FOTBAL..."

Fotbalul a intrat în plină actualitate. Semnele primăverii au produs o explozie de comentarii. Ce face UTA? Cine va retrograda? Vom cîștiga sau nu la Atena? În avalanșa de subiecte am uitat că primăvara aceasta a debutat cu un mare absent: Dumitriu II. Motiv pentru care i-am solicitat un interviu fulger cu 8 întrebări.

1 — Emile, spune-mi te rog, în primul rînd, cum te simți cu sănătatea?

— Refăcut absolut și tratamentul pe care l-am urmat și-au spus cuvîntul. Mă simt excelent și am un dor de fotbal... Acum cînd echipa merge stau pe tușă ca pe jar.

2 — Ai făcut o călătorie la Aachen. Ce te-a impresionat mai mult acolo?

— A juca fotbal în R.F.G. este un lucru extrem de greu. Aici se practică un fotbal, în primul rînd, de angajament fizic. Toate jocurile sînt considerate la fel de importante și lupta pentru ocuparea unui loc în echipă este pe viață și pe moarte. Puiu Ionescu mi-a mărturisit că abia aici a înțeles cît de aspru e fotbalul.

3 — Spune-mi, te rog, cum a fost primit Puiu de suporterii echipei Alemannia?

— Puiu și-a atras simpatia spectatorilor repede prin jocul său tehnic. Accidentul pe care l-a suferit l-a ținut o vreme departe de stadion. Reintrat într-un meci la Aachen, la sfîrșitul celor 90 de minute, 30 000 de spectatori îi scandau numele. Ziarele au scris că este primul fotbalist străin căruia i se face o astfel de manifestare de simpatie.

4 — Ce părere ai de startul furtunos luat de Rapid în actualul sezon?

— Aș numi acest start un start al redresării morale a colectivului. Antrenorii au redat echipei și fiecărui jucător încrederea în propriile forțe. Încredere care s-a amplificat pe fondul unui climat de disciplină generală.

5 — Duminică, Rapidul joacă un meci important pentru configurația viitoare a clasamentului. Ce pronostic dai?

— Jocul bun al apărării mă obligă să cred într-o victorie sau cel puțin un meci egal.

6 — Neagu și Mazurachis sînt pe cale să formeze un cuplu. Cu care ai prefera să joci la reîntoarcerea în echipă?

— Cu... amîndoi. Poate Mazurachis va fi retras, poate...

7 — Pentru că sîntem la capitolul pronosticuri, ce părere ai despre apropiatele întîlniri de la Atena și Lausanne?

— Atena? Dacă la tradiție băieții vor adăuga o mare putere de luptă, un joc calm în apărare și unul de scoatere din ritm a adversarului la mijlocul terenului, victoria nu ne poate scăpa. Meciul de la Atena este unica șansă pentru noi. Elvețienii sînt mult mai... necruțători.

8 — Cînd vei juca iarăși fotbal?

— Mi-ai pus o întrebare cumplit de dureroasă. Asta întreb și eu pe medici. Mi se răspunde mereu: „Ai răbdare, Emile, cît de curînd". Mîine aș intra pe teren dacă n-aș fi învățat o nouă disciplină. — disciplina medicală.

CORNEL IONESCU

Gîju: „SIMT CĂ AM DEPĂȘIT PERIOADA NEAGRĂ"

I-am propus lui Nicolae Gîju o discuție cu „cărțile pe față" despre... Gîju. Fără eschive, fără ocolișuri și fără teama de adevăr. În jurul campionului nostru european — unul dintre boxerii cei mai iubiți de spectatorii sportului cu mănuși — au apărut de la o vreme o mie de semne de întrebare. Gîju nu mai e Gîju? Ce s-a întîmplat? De ce pierde meciuri pe care, în mod normal, ar trebui să le cîștige extrem de ușor?

Într-o repriză de... sinceritate trebuie să lămurim lucrurile.

— Mie gazetarii mi-au făcut și bine și rău... Cînd am cîștigat m-au ridicat în slăvi. Cînd am pierdut, au fost necruțători. Unii au lovit și... sub centură. Asta m-a durut cel mai mult. De ce au procedat astfel? În box există și... înfrîngeri. Chiar și un campion european poate avea zile negre. Uneori poate am avut nevoie de mai multă înțelegere, de cuvinte calde, care sînt mai folositoare la durere decît la bucurie...

— Nu cred că ai dreptate. Ai avut întotdeauna o „presă bună". Dar să lăsăm asta... Se vorbește cam des în ultimul timp că steaua ta a început să apună, că...

— Îmi place modul franc în care-mi vorbești. Atunci află că steaua mea de-abia de-acum încolo va începe să strălucească mai puternic.

— Cum să înțeleg replica ta: încredere în propriile forțe sau lipsă de modestie?

— Cum vrei. Dar eu mă cunosc mai bine și am dreptul să am ultimul cuvînt.

— Te-am văzut la Sibiu, în meciul cu bulgarul Savov și, deși arbitrii te-au frustrat de victorie, tu nu ai fost... Gîju. Mi-am adus aminte de înfrîngerea de la Belgrad, de înfrîngerea de la Olimpiadă.

— Of, Olimpiada! Nu-mi mai aduce aminte, că plîng iar. N-ai de unde să știi că am plîns după Olimpiadă. Dar, află că am plîns...

— Fără teatru. Ce s-a întîmplat, de fapt, cu tine? Ești greoi, boxezi crispat, chiar fără vlagă, reflexele — formidabilele tale reflexe — par tocite, zac, undeva, înecate în lene... Ai îmbătrînit?

— Glumești? Am 25 de ani! Nici gînd să pun mănușile în cui!

— Atunci?

— Atunci... Nici eu nu-mi dau bine seama ce s-a întîmplat cu mine...

— Mai corect ar fi: ce se întîmplă...

— Nu, corect este: ce s-a întîmplat. Cred, sînt sigur, că mi-am revenit. Mă simt într-o formă excelentă...

— Ascultă, Nicolae, îți place vinul?

— Îmi place! Adică așa, ca oricui... Un pahar, două. De ce întrebi?

— Am auzit că bei cam mult. Am auzit că de cîteva ori ai chefuit. Te-ai îmbătat de necaz? Să știi că nici succesele și nici insuccesele nu trebuie înecate în vin...

— Nu este adevărat! Adică, de băut am băut, dar nu ca să-mi pierd capul. Dar lumea exagerează. Dacă te vede cu un pahar în față, gata te-a și taxat: bețiv! Și nu este cazul meu. Dar să știi, am terminat cu paharul.

— **Și fumatul?**

— Ah! Tot gura lumii...

— Se mai spune că după ce ai cucerit centura de campion european, ai devenit un îngîmfat, că la antrenamente...

— Nimic din toate acestea. Pur și simplu o perioadă neagră, pe care am depășit-o. Simt eu că am depășit-o!

Am pus punct acestei discuții, poate neplăcută pentru campionul nostru. Îl așteaptă două întreceri grele: campionatul național și campionatul european. Două mari ocazii de reabilitare pe care Gîju, sper, le va folosi. Optimismul său este tonic.

P. TEOFIL

PROGRAM COMPETIȚIONAL (AZI ȘI MÎINE)

● **BOX**: Finalele campionatelor naționale. Sala Floreasca, sîmbătă de la orele 18,30 și duminică de la orele 10.

● **VOLEI**: Dinamo — Progresul București (m) și Universitatea — A.S.E. (f). Sala Dinamo, sîmbătă de la orele 17,30; Medicina — Rapid București (f), sala Progresul, sîmbătă de la orele 18; Duminică, în sala Giulești, de la orele 8: Flacăra Roșie — Politehnica Galați (f); I.E.F.S. — Politehnica Brașov (m); Semănătoarea — Electroputere Craiova (m); Construcții — Vagonul Ploiești (m).

● **NATAȚIE**: Concurs internațional de sărituri de la trambulină. Bazinul Floreasca, sîmbătă și duminică, de la orele 10 și 17,30.

● **POPICE**: România — Cehoslovacia (j) masculin și feminin. Arena „Voința" (capătul tramvaiului 5) sîmbătă, de la orele 16 și duminică de la orele 8.

● **CICLISM**: „Circuitul Voința". Traseul — „bucla" bulevardului Leontin Sălăjan (Balta Albă), duminică de la ora 10.

● **FOTBAL**: Meciuri de divizia A. Progresul — Crișul Oradea, stadionul Republicii, duminică de la orele 11. Dinamo București — Dinamo Bacău, stadionul Dinamo, duminică de la orele 16,30.

Finalele naționale O ADEVĂRATĂ „SĂPTĂMÎNĂ A BOXULUI"

Astă seară, pe ringul instalat la Floreasca, 87 de pugiliști iau startul în finalele campionatelor naționale de box. 11 centuri tricolore de campioni își așteaptă, așadar, pretendenții. Toți campionii anului trecut sînt prezenți la finale. Vi-i mai reamintiți? **Ganea, Ciucă, Gîju, Simion, Cuțov, Antoniu, Silberman, Covaci, Chivăr, Monea și Alexe** vor avea misiuni dintre cele mai dificile. Asaltul „outsiderilor", ambiția unor tineri boxeri care s-au impus la zone, ca și dorința fiecărui pugilist de a obține „viza" forului de specialitate pentru apropiatele europene sînt, laolaltă, criterii care ne îndreptățesc să anticipăm o luptă acerbă pentru întîietate. O luptă de la care noi, spectatorii, așteptăm să ofere un spectacol atractiv și captivant, de o deplină corectitudine.

Cum se vor solda duelurile **Gîju — Nedelcea și Mariuțan — Alexe**? „Bătrînul" Mariuțan a anunțat că vrea să se retragă campion... Organizatorii au făcut eforturi să asigure toate condițiile, pe măsura prestigioasei întreceri. Sarcina conducerii dificilelor partide a fost încredințată unui corp numeros de arbitri-judecători. Alături de cei 26 de arbitri români vor mai oficia și trei „neutri" de renume: Wolf (R.D.G.), Kelemen (Ungaria), Laukedrey (Polonia).

Astăzi, în prima zi a maratonului pugilistic, vor urca în ring 12 perechi; cîte patru din categoriile **semimuscă, cocoș și semiușoară.**

Pe parcursul întrecerii „săptămînii boxului" într-o singură zi, vineri 11 aprilie, pugiliștii și spectatorii vor avea un scurt răgaz.

VIOREL RABA

Campionatele internaționale de natație ale României

La Cluj a început ieri cea de-a 9-a ediție a campionatelor internaționale de natație ale României. În prima zi de întreceri, înotătoarea română Cristina Stănescu a cîștigat proba de 100 m bras, stabilind și un nou record național cu timpul de 1'20"9/10. A doua victorie a culorilor noastre a fost obținută de Dionisie Naghi în proba de 400 m mixt cu timpul de 5'06"7/10. Iată cîștigătorii celorlalte probe: 100 m liber bărbați: Roberto Pangaro (Italia) 56"4/10. Concurentul român Hans Schier a ocupat locul doi cu timpul 56"5/10; 100 m spate bărbați: Victor Filimonov (U.R.S.S.) 1'01"2/10; 200 m liber fete: Marianne Heidel (R.D.G.) 2'18"; pe locul doi s-a clasat Cristina Balaban (România) — 2'20"8/10 — nou record român; 200 m spate fete: Barbara Hofmeister (R. D. G.) — 2'32"4/10; reprezentanta noastră Anca Andrei s-a situat pe locul doi cu 2'40"4/10; ștafeta 4 x 100 m liber bărbați: Steaua București 3'56"8/10.

SCAFANDRUL

(Urmare din pag. 1)

contemplă el nu caută doar semnele unor inscripții posibile, ci, mai ales, trecerea razei de stea ori cantitatea de lumină de lună înmagazinată în atomi.

Citindu-l, am avut rapida, neapărata viziune a unei cărți scrise cu procedeele cărții despre haiduc — despre Eminescu la București. Există extrem de puține mărturii despre anii petrecuți de Eminescu în orașul care avea să-i fie și loc de îngropare, și istoricul literar s-a văzut nevoit să citeze, iarăși și iarăși, aceleași cîteva date clasice (jurnalul lui Maiorescu sau amintirile lui Slavici), ori dubioasele pagini scrise de către autori obscuri cu speranța nu de a slăvi, ci de a se „lustrui" pe ei. Și, totuși, nu ne putem limita la ceea ce generoasa (și misterioasa, prin uriașa cantitate de material necercetat) Bibliotecă a Academiei ne oferă spre cunoaștere, trebuie să abordăm mijloacele unor investigări totale, detectiviste aproape. Mă gîndesc la răsfoirea unor publicații despre care, din capul locului, se știe că nu sînt legate de existența poetului, de escaladarea arhivistică (mișcare direct proporțională cu a scafandrului...), colecționarea datelor celor mai diverse ori aparent inutile, etc., etc. Da, vreau să știu toate pietrele de caldarîm peste care a trecut Eminescu. Vreau să știu cînd a răsărit — și a apus — soarele bucureștean al lui 15 iunie 1889, vreau să privesc prin sticla ferestrelor prin care ochii lui au privit, să ating clanțele de uși de el atinse. S-ar putea contura un mai exact contur al poetului, în măsura în care e posibil s-o facem și aș vrea ca Mihai Stoian (ori altul) să-și asume această datorie de interes suprem (dacă nu atît pentru noi, pentru viitorime, care nu ne va ierta că am lăsat să se treacă în neant pașii Luceafărului) și, de va fi nevoie, toți cei ce trăim sub zodia eminesciană îl vom ajuta să ducă la împlinire visul acesta, cartea despre Eminescu-Necunoscutul.

de peste hotare

ORIENTUL APROPIAT

• REUNIUNEA REPREZENTANȚILOR CELOR PATRU MARI PUTERI • JARRING ÎȘI ÎNTRERUPE MISIUNEA • NOI INCIDENTE ÎNTRE ISRAEL ȘI R. A. U.

• LA REȘEDINȚA particulară a ambasadorului Franței la O.N.U., Armand Berard, a avut loc joi prima reuniune a reprezentanților celor patru mari puteri consacrată examinării mijloacelor de a se obține o soluționare politică, pe căi pașnice, a conflictului din Orientul Apropiat. La această reuniune, alături de ambasadorul Franței, au participat reprezentanții permanenți la O.N.U. ai S.U.A., Charles Yost, Marii Britanii, lordul Caradon, și U.R.S.S., Iakov Malik.

După convorbiri care au durat peste 4 ore, participanții la această reuniune au dat publicității un comunicat în care se subliniază că problema examinată „a fost abordată pornindu-se de la rezoluția Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 pe care o acceptă și o sprijină în întregime". Ei „au reafirmat sprijinul lor față de misiunea ambasadorului Jarring" — se spune mai departe în comunicat.

„Cele patru mari puteri — arată documentul difuzat — sînt de acord că situația din Orientul Apropiat este gravă și urgentă și nu trebuie să se permită ca ea să compromită pacea și securitatea internațională". Anunțîndu-se că în cursul primei întîlniri au fost abordate probleme de fond și s-a început definirea domeniilor asupra cărora există un consens general, comunicatul relevă că discuțiile au reflectat „grija comună de a se realiza progrese grabnice" și indică faptul că secretarul general al O.N.U., U Thant, va fi informat pe larg asupra evoluției convorbirilor care vor fi particulare și confidențiale. S-a menționat, de asemenea, că vor fi menținute contacte cu toate părțile interesate.

Participanții la convorbirile cvadripartite au hotărît ca viitoarea reuniune să aibă loc la data de 8 aprilie. Ședințele se vor desfășura prin rotație, la reședințele ambasadorilor celor patru mari puteri.

După încheierea primei ședințe, reprezentantul permanent al Franței la O.N.U., Armand Berard, a făcut o vizită secretarului general al O.N.U., U Thant, pe care l-a informat asupra desfășurării consultărilor și i-a remis în mod oficial comunicatul adoptat.

• AGENȚIA FRANCE PRESSE, citind surse informate ale O.N.U., anunță că Gunnar Jarring, reprezentantul secretarului general U Thant în Orientul Apropiat, își va relua funcțiile de ambasador al Suediei în U.R.S.S. în cursul lunii aprilie și va rămîne la Moscova în așteptarea unei evoluții a situației din Orientul Apropiat și a consultărilor dintre reprezentanții la O.N.U. ai celor patru puteri.

Jarring își va relua misiunea în Orientul Apropiat imediat ce situația o va cere sau la solicitarea lui U Thant, a părților interesate sau a altor puteri. Aceleași surse au indicat că Jarring consideră ca fiind inutil să dubleze eforturile depuse în prezent de cele patru puteri pentru a se găsi o soluție pașnică a conflictului în Orientul Apropiat. Răspunsurile pe care le-a primit la chestionarul remis de el guvernelor Israelului, R.A.U., Iordaniei și Libanului cu excepția unor pasaje considerate ca avînd un caracter confidențial au fost remise reprezentanților la O.N.U. ai celor patru puteri.

• CAIRO. — Potrivit unui comunicat dat publicității de statul major al armatei R.A.U., deasupra canalului de Suez a avut loc vineri dimineața un duel de artilerie între forțele egiptene și israeliene, pe un front de 60 de kilometri. Comunicatul menționează că unități israeliene au deschis focul în regiunea Suezului, iar forțele egiptene au ripostat.

• TEL AVIV. — Un comunicat militar dat publicității la Tel Aviv menționează că vineri, la ora 10,30 (ora locală), forțele egiptene au deschis focul asupra forțelor israeliene staționate în zona Mitleh. Puțin timp mai tîrziu, menționează comunicatul, unitățile R.A.U. au bombardat și pozițiile israeliene din regiunea portului Tewfik.

Forțele israeliene au ripostat, trăgînd asupra unităților egiptene staționate de cealaltă parte a Canalului de Suez.

PAKISTAN. — După retragerea mareșalului Ayub Khan și proclamarea legii marțiale, armata controlează principalele centre urbane ale țării

Acțiuni ale patrioților sud-vietnamezi

În cursul nopții de joi spre vineri, forțele Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au atacat peste zece poziții fortificate ale trupelor americano-saigoneze.

Astfel, instalațiile militare deținute de forțele americano-saigoneze în orașul Kien Tuong, la 77 kilometri de Saigon, au fost bombardate de forțele patriotice. Totodată, patrioții au lansat rachete asupra taberei de la Phuoc Vinh a primei divizii aeropurtate americane. Noi ciocniri între unități ale F.N.E. și trupele inamice au avut loc, de asemenea, la numai 25 kilometri de Saigon, precum și în Delta Mekongului.

Bombardierele gigantice americane „B-52", au efectuat în ultimele 24 de ore raiduri în provinciile Tay Ninh și Long An.

Revizuiri la Ottawa

La numai zece zile de la încheierea vizitei întreprinse de premierul Canadei la Washington, de la Ottawa ne parvin știri care confirmă, odată în plus, că guvernul canadian dorește să procedeze la revizuiri în politica sa externă. Aceleași probleme care au făcut subiectul discuțiilor cu președintele Nixon — adică statutul Canadei în blocul nord-atlantic și relațiile americano-canadiene din cadrul N.O.R.A.D. (Comandamentul unificat americano-canadian al apărării aeriene a Americii de Nord) reprezintă obiectivele principale ale revizuirii în curs. Nu se cunosc, desigur, toate amănuntele în legătură cu discuțiile purtate de cei doi oameni de stat dar, în ciuda unui schimb deosebit de amabilități, s-ar putea ca președintele Nixon să nu-l fi convins pe Trudeau să modereze substanțial intențiile guvernului său. O dovadă în acest sens este declarația pe care a făcut-o premierul canadian joi, în cadrul unei conferințe de presă. Canada — a afirmat Trudeau — intenționează să retragă treptat forțele sale staționate în Europa Occidentală, adăugind că țara sa „va continua să facă parte din alianța nord-atlantică". Particularitățile modificărilor pe care guvernul canadian vrea să le aducă statutului țării sale ca membră a acestui bloc militar vor fi dezbătute în cadrul unor consultări care vor începe săptămîna viitoare cu prilejul sesiunii jubiliare de la Washington a Consiliului ministerial al N.A.T.O.

Pentru Canada, arăta premierul Trudeau, reducerea concertată și progresivă a obiectivelor sale militare din Europa occidentală ar fi de o deosebită importanță, acum cînd guvernul dorește să acorde prioritate „supravegherii teritoriului și coastelor noastre adică apărării suveranității". Trudeau a mai subliniat că guvernul canadian își va continua eforturile în scopul realizării unei destinderi în Europa cu țările membre ale Tratatului de la Varșovia.

Poziția nouă pe care o manifestă Canada față de N.A.T.O. nemulțumește profund S.U.A. Referindu-se la hotărîrea canadiană ASSOCIATED PRESS scria: **„Această hotărîre este văzută la Washington ca o reflectare a unui sentiment larg răspîndit în rîndurile membrilor alianței atlantice, că țelurile inițiale ale N.A.T.O. s-au perimat. De aceea, se manifestă tot mai multe cereri în favoarea unei revizuiri fundamentale a alianței".** Rolul mai mult simbolic pe care vrea să-l joace Canada în continuare în N.A.T.O. tăgăduie reliefarea cu și mai multă pregnanță a situației în care se află diplomația americană. Ziarul INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE caracteriza succint reacțiile din cercurile politice americane față de poziția canadiană: „Suportul politic și moral al Canadei este vital. **Dacă nu putem conta nici pe Canada, cine ne mai rămîne atunci?"**

În ceea ce privește N.O.R.A.D. și implicit relațiile bilaterale cu S.U.A., din declarație reiese că guvernul canadian ar dori să statornicească colaborarea dintre cele două țări pe o bază care să dea posibilitate Canadei să apere cu mai multă eficiență interesele sale. Mai concret, Trudeau a anunțat începerea unor negocieri cu Washingtonul „pentru studierea tuturor problemelor privind cooperarea mutuală" și intenția canadiană de a cere S.U.A. ca toate bazele de apărare continentale stabilite pe teritoriul Canadei să fie conduse în exclusivitate de ofițeri canadieni și nu americani. Cunoscute fiind planurile Pentagonului s-ar putea ca cererea canadiană să întîmpine obiecții serioase la viitoarele negocieri și să provoace fricțiuni între Washington și Ottawa.

DOINA TOPOR

VIZITA DELEGAȚIEI U.T.C. ÎN BELGIA

• DELEGAȚIA U.T.C. condusă de Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C., care vizitează Belgia, la invitația tineretului socialist belgian, a fost primită joi de Guy Mathot, secretar național al Partidului Socialist. Delegația U.T.C. a avut, de asemenea, o întrevedere cu André Cools, viceprim-ministru, membru al Biroului executiv al Partidului Socialist din Belgia. Întîlnirile s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

pe scurt

• VACLAV PLESKOT, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R. S. Cehoslovace, care s-a înapoiat din vizita făcută la Paris, a declarat unui corespondent al agenției C.T.K. că convorbirile avute în capitala franceză au urmărit în primul rînd restabilirea relațiilor culturale, tehnice și economice precum și a dialogului politic dintre Cehoslovacia și Franța. Totodată au fost abordate probleme privind securitatea europeană și posibilitatea convocării unei conferințe europene în această problemă precum și diferite aspecte ale situației internaționale actuale.

Pleskot a subliniat că a fost reînnoită invitația adresată de președintele guvernului federal al Cehoslovaciei, Oldrich Cernik, premierului Franței, Couve de Murville, de a face o vizită în Cehoslovacia.

DOI SATELIȚI LANSAȚI ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

• **LA 4 APRILIE, în Uniunea Sovietică au fost lansați sateliții artificiali ai Pămîntului „Cosmos-276" și „Cosmos-277", destinați continuării explorării spațiului cosmic, potrivit programului anunțat anterior de agenția TASS.**

De la centrul de calcul și de coordonare a zborului sateliților s-a anunțat că aparatele instalate la bordul celor doi sateliți funcționează normal.

• IN R. F. A GERMANIEI tot mai multe cercuri politice se pronunță pentru abordarea realistă a problemei germane. După rezoluțiile a două organizații ale Partidului social-democrat care s-au pronunțat pentru recunoașterea Republicii Democrate Germane, o altă organizație politică importantă a exprimat puncte de vedere asemănătoare. Congresul extraordinar al Partidului liber-democrat din landul Baden Württemberg, care a avut loc la Karlsruhe, a adoptat o rezoluție care, printre altele, cere recunoașterea celor două state germane ca parteneri egali în drepturi, renunțarea la pretențiile de unic reprezentant al poporului german ale guvernului de la Bonn și la doctrina Hallstein.

• ANUNȚÎND reîntoarcerea la Paris a lui Henry Cabot-Lodge, șeful delegației americane la tratativele cvadripartite în problema vietnameză, agenția „France Presse" subliniază că prezența sa la funeraliile generalului Eisenhower i-a prilejuit convorbiri cu președintele Richard Nixon și secretarul de stat, Rogers, în cursul cărora a fost abordată evoluția conferinței.

TENSIUNE LA CHICAGO

• „GHETOUL NEGRU" din Chicago a devenit din nou teatrul unor violențe ce amintesc pe cele din anul trecut și care s-au soldat cu arestarea a peste trei mii de persoane din rîndul populației de culoare. Tensiunea se datorește acțiunilor unor elemente extremiste, care, profitînd de reuniunile de comemorare a morții pastorului Martin Luther King, s-au dedat la acte de vandalism și lansarea de bombe fumigene în stradă, devastînd, totodată, mai multe școli. În urma acestei situații, guvernatorul statului Illinois a pus în stare de alarmă garda națională.

• VINERI a sosit la Roma, într-o vizită oficială, ministrul relațiilor externe și cultelor al Republicii Argentina, Nicanor Costa Mendez. El va avea întrevederi cu oficialitățile guvernului italian asupra unor probleme privind relațiile dintre cele două țări, și va fi primit de Papa Paul al VI-lea.

• **INTR-O INFORMAȚIE transmisă din Pakistan, agenția Associated Press anunță că forțele militare aeriene ale S.U.A. au început să demonteze baza lor de comunicații de la Peshawar, din nord-vestul Pakistanului.**

Agenția precizează că instalațiile de radar și telecomunicații au și fost demontate, iar echipamentul greu urmează să fie îmbarcat pe nave pentru a fi trimis în Statele Unite. Operațiunile de demontare urmează să se încheie pînă în luna iunie, cînd expiră contractul de închiriere pe termen de 10 ani.

De menționat că reprezentanți ai forțelor militare aeriene ale S.U.A. au făcut demersuri în vederea prelungirii acestui contract, dar au întîmpinat rezistența autorităților pakistaneze.

Irlandezii și... căsătoria

• **IN IRLANDA se înregistrează unul dintre cele mai mari procente din lume de necăsătoriți. Potrivit statisticilor, 75 la sută dintre irlandezii între 25 și 45 de ani sînt necăsătoriți. Oficiile de stare civilă irlandeze, nu au prea multă bătaie de cap. Ele înregistrează la 1 000 de locuitori numai cinci căsătoriți pe an. Această situație își are o anumită explicație. Potrivit tradițiilor irlandeze familia unui țăran lasă moștenire întreaga avere fiului cel mai mare. Pentru ceilalți nu există decît două posibilități: să-și caute o altă muncă sau să emigreze. Deoarece a găsi de lucru nu este așa de simplu, aceștia nu-și pot întemeia o familie.**

Sărbătoarea poporului ungar

Festivitățile de la Budapesta

BUDAPESTA 4. — Corespondentul Agerpres, Al. Pietraru, transmite: Cu prilejul sărbătorii naționale, la Budapesta a avut loc o mare demonstrație a tineretului la care au participat 10 000 de tineri, precum și numeroși locuitori ai orașului.

În tribuna oficială din fața monumentului lui Lenin din Piața Parăzilor, au luat loc Losonczi Pal, președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., membri ai guvernului, conducători ai organelor locale de partid și de stat, veterani ai mișcării muncitorești din Ungaria, reprezentanți ai unor delegații de tineret din țările socialiste sosite pentru a lua parte la festivitățile consacrate eliberării Ungariei.

A avut loc o demonstrație sportivă, în cadrul căreia mii de tineri, elevi, studenți, muncitori îmbrăcați în costume viu colorate au prezentat exerciții de gimnastică. A avut loc, apoi, tradiționala festivitate a aducerii steagurilor sub care, de-a lungul anilor, au luptat pentru eliberarea patriei lor cei mai buni fii ai poporului ungar, steaguri în fața cărora 12 000 de tineri prezenți în ultimul timp la Uniunea Tineretului Comunist din Ungaria au ... partidului și poporului.

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Pullai Arpad, secretar al C.C. al P.M.S.U., a vorbit tinerilor despre însemnătatea zilei de 4 aprilie, ziua eliberării poporului ungar, despre sarcinile care stau în fața tinerei generații, pregătirea pentru muncă și viață, astfel încît să poată participa cu toate forțele la marea operă a întregului popor — construirea noii societăți socialiste.

Cu prilejul celei de-a 24-a aniversări a eliberării țării, vineri seara, Consiliul Prezidențial al R. P. Ungare a oferit o recepție în saloanele clădirii Parlamentului din Budapesta. Au luat parte conducători de partid și de stat, ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai forțelor armate ale R. P. Ungare, oameni de știință și cultură, fruntași în producție, ziariști maghiari și străini. Au participat, de asemenea, membri ai corpului diplomatic acreditați la Budapesta.

Vizita lui George Macovescu în Olanda

HAGA 4 (Agerpres) — Ambasadorul României la Haga, George Elian, a oferit un dejun cu ocazia vizitei pe care o face în Olanda George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

La dejun au participat Joseph Luns, ministrul afacerilor externe al Olandei, E. Schiff, secretar general, J. A. de Ranitz, director general al afacerilor politice, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Olandei.

A fost prezent ambasadorul Olandei la București, Dyrk van Eysinga.

În timpul vizitei în Olanda a primului adjunct al ministrului afacerilor externe al României au avut loc convorbiri la Ministerul Afacerilor Externe al Olandei, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

Thieu caută... aliați

Corespondenții aflați la Saigon sînt extenuați de zvonurile care îi asaltează. Din anturajul lui Thieu pornesc nenumărate vești prin oraș pentru ca, deobicei, informațiile „ultrasecrete" sînt destinate unui maximum de publicitate. Consilierii generalului au învățat ceva din stilul american de reclamă. Încercînd cu modestele resurse de care dispun în materie de imaginație să mulțumească capriciile lui Thieu. Zvonurile care se nasc fulgerător dar dispar la fel de fulgerător nu-l satisfac pe „președinte". El dorește o persistență a noutăților furnizate cu titlu „confidențial" de către subalternii săi. Ultima mostră de acest gen o aflăm dintr-un cotidian parizian: la Saigon se vorbește cu suspectă insistență despre o remaniere guvernamentală. Schimbări de miniștri au mai fost. Uneori, schimbările s-au produs atît de repede că nici reporterii n-au putut memoriza cu exactitate lista guvernului. Deci, iarăși modificări în fotoliile ministeriale. Dar, de astă dată, nu va fi o simplă remaniere — dau asigurări și slujbașii lui Thieu însărcinați cu „indiscrețiile". Odată remaniat, guvernul de la Saigon va fi... lărgit. Aceasta-i bomba!

Schimbarea de miniștri am înțeles-o. Însă cu cine va fi operată... „lărgirea politică" a cabinetului? LE FIGARO observa, corect, că lărgirea ar trebui să însemne „intrarea în guvern a noi grupări politice". Dar, constata ziarul, nici unul din miniștrii în funcțiune nu reprezintă o grupare și încă mai puțin un partid. Există în Saigonul oficial, adică în jungla politică patronată de Thieu, mai multe formații. Ele nu întrunesc, însă, atributele elementare unui partid: au conducători dar n-au membri. Acești „conducători" se reprezintă numai și numai pe ei. Glasul lor n-are ecou în țară. Politicienii saigonezi cunosc doar preocupările pentru posturi bine plătite. Ei n-au nimic comun cu încercatul popor al Vietnamului de sud.

Thieu dorește, totuși, să obțină o „lărgire" a guvernului, căci are nevoie de „aliați" politici mai stabili și mai puternici decît faliții pe care a reușit să-i adune în jurul său. Pentru că asemenea aliați îi sînt inaccesibili, Thieu încearcă să creeze aparențe. Ignorînd realitățile, și-a redus ambițiile la o nouă înscenare politică. Se afirmă că „președintele" ar putea să recurgă la serviciile „Alianței pentru libertate și democrație". Titlul sună frumos, deși libertatea și democrația sînt „subversive" la Saigon. Dar cui aparține această formație? Liderul nu este altul decît... secretarul general al „președintelui", adică un subaltern apropiat al lui Thieu. Aflăm, în plus, din LE FIGARO, că această „alianță" n-are practic nici o activitate (ceea ce era, de altfel, de așteptat). Dacă zelosul subaltern și „alianța" sa ar putea fi socotiți inutili, atunci Thieu are în rezervă o altă formație: „Frontul salvării naționale". De astă dată, este vorba de creația unui.... general în rezervă. Anemice speranțe cu asemenea „salvatori"...

Zvonurile afirmă că Thieu ar putea să preia direct conducerea uneia din grupări. Nu s-a hotărît încă pe care să o aleagă. E greu — între ele nu există aproape nici o deosebire.

Să recunoaștem: ar fi o soluție. Dacă Thieu se plasează în fruntea unei grupări, ar putea lesne să-și „lărgească" guvernul cu... propria sa grupare.

E. O.

Proiecte japoneze

Crearea, pe lîngă președinția Consiliului de Miniștri japonez, a unui „comitet guvernamental pentru planificarea cercetării submarine" marchează o etapă nouă în eforturile Japoniei pentru valorificarea bogățiilor ascunse în fundul oceanului ce înconjoară arhipelagul nipon.

Interesul viu al japonezilor în acest domeniu cu fabuloase perspective este lesne de înțeles dacă se ține seama de extrema sărăcie a insulelor japoneze în ce privește materiile prime. Cercetări preliminare arată că la o comercializare a exploatării intense a zonelor submarine din zona soclului continental aferent, Japonia și-ar acoperi cu aproape integral necesitățile de petrol, gaze, mangan, fier, cupru, titan, cobalt și aluminiu (tocmai elementele pentru care e tributară aproape complet importului). **Alte proiecte se referă la desalinizarea apei marine. În acest domeniu există deja o experiență cu rezultate excelente pe o insulă pînă recent lipsită de apă dulce, din apropiere de Nagasaki. Ministerul comerțului și industriei a alocat peste 50 de milioane dolari pentru cercetări și aplicarea celei mai bune metode de desalinizare a apei marine, prima mare uzină în acest domeniu urmînd să intre în funcțiune la începutul anului viitor. De altfel, șase ministere și agenții guvernamentale participă în ultimii trei ani la cercetările legate de valorificarea bogățiilor submarine. S-a depus un efort serios în construirea aparaturii științifice necesare. Bugetul oceanologic a cunoscut o creștere continuă, cel pentru anul în curs fiind aproape triplu față de cel alocat în 1966. Potrivit proiectelor elaborate de ministerul marinei s-a trecut la construirea machetelor unor stații submarine de cercetări și ale unei „stații-pilot" de exploatare. Se lucrează actualmente la construirea unei „stații de cercetare submarină" în care zece oameni de știință vor putea lucra la o adîncime de 200 de metri. Concernul Mitsubishi a pus în construcție o „stație submarină combinată" care să permită foraje pînă la o adîncime de 4 000 de metri și care să asigure condiții de lucru unui grup de 70 de specialiști.**

„După folosirea energiei atomice în scopuri pașnice — spunea recent premierul Sato — cercetarea și folosirea bogățiilor submarine constituie pentru Japonia contemporană domeniul cel mai important și de cel mai mare interes". Crearea „comitetului guvernamental", care are menirea să pregătească operativ un raport global și să coordoneze activitatea pentru cercetarea și folosirea comorilor oceanului, constituie încă un indiciu elocvent al acestui interes.

P. N.

Plenara C.C. al P.M.U.P.

La Varșovia se desfășoară lucrările Plenarei C.C. al P.M.U.P., în cadrul căreia au fost discutate metodele de elaborare a planului în perioada 1971—1975 și sarcinile în vederea creșterii eficacității investițiilor în economie.

În referatul prezentat plenarei, Boleslaw Jaszczuk, membru al Biroului Politic — după ce a scos în evidență rezultatele obținute și experiența cîștigată în organizarea și conducerea economiei poloneze — a făcut o trecere în revistă a ritmurilor de creștere a ramurilor industriale în viitorul cincinal (datele au fost prezentate în scris participanților la plenară). Vorbitorul a subliniat, printre altele, necesitatea lichidării disproporțiilor existente încă între nivelul calității produselor poloneze și nivelul produselor realizate în țările cu o industrie dezvoltată.

B. Jaszczuk a evidențiat în continuare importanța dezvoltării industriei constructoare de mașini și a arătat că vor fi organizate combinate industriale care să grupeze uzine cu profil identic sau care cooperează între ele pentru asigurarea producției și a unei puternice baze tehnico-științifice.

Analizînd situația din domeniul investițiilor capitale, vorbitorul a subliniat că aceasta este nesatisfăcătoare, în primul rînd din cauza depășirii cheltuielilor prevăzute pentru investiții, întîrzierii în realizarea capacităților planificate ale întreprinderilor noi intrate în funcțiune și a trasat căile de îndreptare a lipsurilor.

Pentru îndeplinirea judicioasă a sarcinilor trasate de plenară, a subliniat vorbitorul, va fi necesară lichidarea unor vechi practici și greșeli, însușirea de către activul economic și de partid a perfecționărilor propuse în politica investițiilor și în noile metode de planificare.

În încheierea dezbaterilor referitoare la problemele economice a luat cuvîntul Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P.

Sentințe fără precedent

• **„SENTINȚELE de o asprime fără precedent nu pot pune capăt nesupunerii tinerilor care refuză să se prezinte la încorporare", scrie ziarul „New York Post". Potrivit datelor Biroului Federal de Investigații (F.B.I.), organele judiciare au cercetat anul trecut dosarele unui număr de 60 000 de tineri din această categorie, și peste 11 000 au fost deferiți tribunalelor și condamnați la închisoare pe diferite termene. Statisticile judiciare arată că în ultima vreme tribunalele federale pronunță sentințe mai aspre împotriva tinerilor care refuză să se înroleze în armată, refuz motivat în foarte multe cazuri de lipsa de dorință de a lupta în războiul din Vietnam.**

Lucrările Congresului P.C. din Finlanda

HELSINKI 4 (Agerpres). — La cel de-al 15-lea Congres al P. C. din Finlanda, vineri au început dezbaterile pe marginea raportului Comitetului Central, prezentat de Ville Pessi, secretar general al partidului. Vorbitorii au relevat aspecte ale luptei P. C. din Finlanda pentru democrație, pace și progres social.

În continuarea lucrărilor, Aarne Saarinen, președintele partidului, a prezentat proiectul noului program al Partidului Comunist din Finlanda, iar Leo Suonpiaa, membru al Biroului Politic al C.C., a prezentat un raport cu privire la noul statut al partidului.

★

La 4 aprilie, tovarășul Gheorghe Stoica, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membru al Biroului Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, și Vasile Potop, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, care participă la lucrările celui de-al 15-lea Congres al Partidului Comunist din Finlanda, au avut o întîlnire cu conducerea Uniunii Democrate a poporului finlandez (U.D.P.F.). La întîlnire au participat Ele Alenius, președintele U.D.P.F., Paavo Aitio, președintele Consiliului Uniunii, și Aimo Haapenen, secretar general al U.D.P.F. În timpul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a avut loc un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea contactelor și relațiilor între Frontul Unității Socialiste din Republica Socialistă România și Uniunea Democrată a poporului finlandez.

U.R.S.S. — În estuarul Kislai din Marea Barenț, regiunea Murmansk, s-a construit prima centrală electrică sovietică pe bază de flux și reflux

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" 40.362